

661/93

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
č.j. 1002/92-L

V Praze dne 15.července 1993

Výtisk č.: 1

*mláda 2.9.93/1
mláda v příjmu*

mláda 24.9.93/4

Pro schůzi vlády České republiky

Věc: Návrh novelizace trestního řádu

Návrh novelizace trestního řádu se předkládá ke splnění úkolu vyplývajícího z plánu hlavních úkolů vlády na II.pololetí 1993. Návrh byl projednán se všemi ústředními orgány státní správy, s nejvyšším soudem a generální prokuraturou.

Obsah:

- I. Návrh usnesení
- II. Předkládací zpráva
- III. Návrh zákona s
důvodovou zprávou
- IV. Návrh komuniké

Předkládá :

JUDr. Jiří Novák
ministr spravedlnosti

Úřad vlády ČR
odbor vládní agendy

V Praze dne 21. září 1993

S t a n o v i s k o

k bodu 2 jednání schůze vlády ČR konané dne 22. září 1993

"Návrh novelizace trestního řádu"

č. j. 661/93

K předloženému návrhu novely trestního řádu upozorňujeme na nezbytnost provedení takové úpravy, v níž by bylo reagováno na obsah návrhu zákona o státním zastupitelství, který vláda schválila dne 8. září 1993 - tak, aby dosavadní označení "prokurátor" bylo změněno na označení "státní zástupce" a to v celém textu uvedeného zákona.

Odůvodněnost této změny je dána též tím, že u obou navrhovaných právních úprav je předpokládána účinnost stejným dnem - 1. ledna 1994.

Ing. Miroslav Landa
ředitel odboru

Legislativní rada
vlády České republiky

Č.j.: 661/93

V Praze dne 18. září 1993

S t a n o v i s k o

Legislativní rady vlády České republiky k návrhu novelizace
trestního řádu

I.

Ministr spravedlnosti předložil návrh novelizace trestního řádu v souladu s plánem hlavních úkolů vlády na II. pololetí 1993.

Cílem navrhované právní úpravy je odstranit zbytečný a neúčelný formalismus v trestním řízení, umožnit účinnější organizaci těchto orgánů zejména v přípravném řízení a vytvořit právní instituty pro to, aby soudy projednávaly především ty věci, které to svojí složitostí nebo závažností vyžadují.

Návrh novelizace byl projednán v připomínkovém řízení se všemi ústředními orgány státní správy, s Nejvyšším soudem, Generální prokuraturou, některými právníckými fakultami a s Českou advokátní komorou a je předkládán bez rozporů. S jeho realizací nejsou spojeny nároky na další finanční prostředky ze státního rozpočtu ani požadavky na další pracovní síly.

Předkládaný materiál byl projednán v Legislativní radě vlády a v jejích pracovních komisích.

II.

Legislativní rada vlády předložený návrh zákona, kterým se mění a doplňuje trestní řád, projednala a doporučuje, aby současně s novelizací trestního řádu, byla tímž zákonem provedena novelizace zákona č. 335/1991 Sb. o soudech a soudcích a zákona č. 21/1992 Sb. o bankách, neboť navrhované změny v těchto zákonech věcně souvisí s trestním řádem. Legislativní rada současně vznesla řadu připomínek k jednotlivým ustanovením předloženého návrhu. Vzhledem k počtu a povaze navrhovaných změn bylo považováno za vhodné, v zájmu přehlednosti, zpracovat tyto připomínky jako nové znění návrhu zákona, jež se předkládá v příloze tohoto stanoviska. Nad rámec tohoto doporučovaného nového znění se dává k úvaze, zda s ohledem na stav přípravy zákona o státním zastupitelství, by již do tohoto návrhu novelizace trestního řádu mělo být zapracováno ustanovení vyjadřující změnu označení "prokurátor" na "státní zástupce". V případě přijetí změn obsažených v návrhu nového znění zákona, bude třeba odpovídajícím způsobem upravit důvodovou zprávu.

III.

Legislativní rada vlády České republiky doporučuje vládě schválit návrh zákona, kterým se mění a doplňuje zákon o trestním řízení soudním /trestní řád/ ve znění přílohy tohoto stanoviska.

JUDr. Jan Kalvoda

místopředseda vlády ČR a
předseda Legislativní rady vlády ČR

N á v r h

Z á k o n

ze dne 1993

kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb.,
o trestním řízení soudním (trestní řád),
zákon č. 21/1992 Sb., o bankách a
zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb. a zákona č. 115/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 5 zní: " Orgány činné v trestním řízení postupují tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Bez návrhu stran objasňují stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného. Poznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny okolnosti případu.".

2. V § 2 odst. 7 se vypouštějí slova " v nejširší míře".

3. V § 2 odst. 10 větě první se vypouštějí slova "v široké míře".

4. V § 2 odst. 14 se připojuje věta: "Orgány činné v trestním řízení vedou řízení a vyhotovují svá rozhodnutí v českém jazyce."

5. Nadpis nad § 7 zní: "Součinnost státních orgánů, fyzických a právnických osob".

6. V § 8 odst. 1 věta první zní: " Státní orgány, právnické a fyzické osoby jsou povinny bez zbytečného odkladu a nestanoví-li zvláštní předpis jinak i bez úplaty vyhovovat dožádáním orgánů činných v trestním řízení při plnění jejich úkolů.".

7. § 8 odst. 2 zní:

"(2) Údaje, které jsou jinak předmětem bankovního tajemství, a v řízení o trestném činu zkrácení daně nebo jiném obdobném činu i údaje získané v daňovém řízení, smí v přípravném řízení požadovat se souhlasem soudce prokurátor. V řízení před soudem může takové údaje požadovat předseda senátu.".

8. V § 10 odst. 2 se slova "musí být o tom vyžádáno vyjádření ministra spravedlnosti; toto vyjádření je pro všechny orgány činné v trestním řízení závazné", nahrazují slovy "rozhodne o tom na návrh dotčené osoby prokurátora nebo soudu nejvyšší soud".

9. V § 11 odst. 2 větě první se slova "a) nebo b)" nahrazují slovy "a),b) nebo h)".

10. V § 12 odst. 1 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

11. § 12 odst. 2 zní:

"(2) Policejními orgány se rozumějí orgány Policie České republiky. Stejné postavení mají v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil i pověřené orgány vojenské policie a v řízení o trestných činech příslušníků Vězeňské služby České republiky pověřené orgány této služby."

12. V § 12 odst. 3 se vypouštějí slova "vojenský obvodový soud, vyšší vojenský soud".

13. V § 12 odst. 4 se vypouštějí z věty první slova " a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vojenský obvodový soud" a z věty druhé slova "a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vyšší vojenský soud".

14. V § 12 odst. 5 se vypouštějí slova "a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vojenský obvodový prokurátor" a slova "a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vyšší vojenský prokurátor".

15. V § 12 odst. 10 zní:

"(10) Trestním řízením se rozumí řízení podle tohoto zákona, trestním stíháním pak úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé a přípravným řízením úsek od zahájení trestního stíhání, případně od provedení neodkladných nebo neopakovatelných úkonů (§ 160 odst. 1,2), do podání obžaloby, postoupení věci, přerušení nebo zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby."

16. § 12 odst. 11 zní:

"(11) Pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek."

17. V § 13 se vypouštějí slova "vojenské obvodové soudy, vyšší vojenské soudy".

18. § 14 a 15 se vypouštějí.

19. V § 20 se vypouští odstavec 3.

20. V § 26 se dosavadní text označuje jako odstavec 1, před slovo "soud" vkládá slovo "okresní" a připojuje se nový odstavec 2, který zní:

(2) Soud, u něhož prokurátor podal návrh podle odstavce 1, se stává příslušným k provádění všech úkonů soudu po celé přípravné řízení, pokud nedojde k postoupení věci z důvodu příslušnosti jiného prokurátora činného mimo obvod tohoto soudu."

21. § 30 odst. 1 zní:

"(1) Z vykonávání úkonů trestního řízení je vyloučen soudce nebo přísedící, prokurátor, vyšetřovatel a policejní orgán, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat."

22. V § 30 odst. 2 větě první se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

23. § 31 zní:

"§ 31

(1) O vyloučení z důvodů uvedených v § 30 rozhodne orgán, kterého se tyto důvody týkají, a to i bez návrhu. O vyloučení soudce nebo přísedícího, pokud rozhodují v senátě, rozhodne tento senát.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

(3) O stížnosti rozhodne orgán bezprostředně nadřízený orgánu, jenž napadené rozhodnutí vydal."

24. V § 32 se slova "proti obviněnému teprve tehdy, bylo-li proti němu vzneseno obvinění (§ 163) nebo mu bylo sděleno obvinění (§ 169)" nahrazují slovy " teprve tehdy, bylo-li mu sděleno obvinění (§ 160)".

25. V § 33 odst. 1 větě třetí se za slovo "obhájce" vkládají slova "nebo za podmínek uvedených v odstavci 2 žádat o jeho ustanovení". Odkaz v závorce ve větě páté zní: "(§ 165)".

26. V § 33 odst. 2 zní:

"(2) Obviněný, který osvědčí, že nemá dostatečných prostředků, aby hradil náklady obhajoby, má nárok na obhajobu bezplatnou nebo za sníženou odměnu."

27. V § 36a odst. 1 písm. b) se slovo "devatenáctý" nahrazuje slovem "osmnáctý".

28. V § 36a odst. 2 písm. c) se slovo "devatenáctý" nahrazuje slovem "osmnáctý".

29. V § 38 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Obviněnému bude obhájce ustanoven též tehdy, jestliže o to požádá (§ 33 odst. 1) a jsou splněny podmínky uvedené v § 33 odst. 2."

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

30. V § 40 větě druhé se vypouštějí slova "na svou žádost nebo na žádost obviněného" a v poslední větě se slova "O zproštění rozhodne" nahrazují slovy " Povinnosti obhajování zproští".

31. V § 41 odst. 2 se vypouštějí slova " a vyhledávacích".

32. V § 45 odst. 2 větě první se slova "může k výkonu těchto práv poškozenému ustanovit" nahrazují slovy "ustanoví k výkonu práv poškozenému".

33. V § 53 odst. 1 větě první se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní" a ve větě druhé se slovo "vyhledávacího" nahrazuje slovem "policejního" a vypouštějí se slova " popřípadě též dožádáním vojenského soudu nebo vojenského prokurátora".

34. V § 53 se vypouští odstavec 3.

35. V § 55 odst. 1 písm. c) se na konci připojují slova:" a u obviněného též adresu, kterou uvede pro účely doručování (§ 62, 63),".

36. V § 55 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2)Hrozí-li svědku nebo osobám jemu blízkým v souvislosti s podáním svědectví újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí, jméno a příjmení svědka a jeho další osobní údaje se do protokolu nezapisují, ale vedou se odděleně od trestního spisu a mohou se s nimi seznamovat jen orgány činné v trestním řízení. Svědek se poučí o právu podepsat protokol o výsledku smyšleným jménem a příjmením, pod kterým je pak veden.".

Dosavadní odstavce 2,3 a 4 se označují jako odstavce 3,4 a 5.

37. V § 59 odst. 1 druhé větě se za slovo "telegraficky" vkládá slovo " telefaxem".

38. V § 60 odst. 4 písm. a) se slovo "vyhledávacímu" nahrazuje slovem "policejnímu".

39. V § 62 odst.1 se na konci připojuje věta:"Je-li adresátem obviněný, doručuje se mu na adresu, kterou k tomu účelu uvedl (§ 55 odst. 1 písm. c).".

40. V § 62 odst. 2 se za slovo "orgán" připojují slova "nebo orgán obce".

41. V § 62 odst. 4 věta první zní: "Není-li takové osoby, zásilka se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout.".

42. V § 63 odst. 1 písm. c) se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

43. § 63 odst. 2 a 3 zní:

"(2) Nebyl-li adresát zásilky, kterou je třeba doručit do vlastních rukou zastižen, zásilka se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl, ačkoliv se v místě doručení zdržuje.

(3) Uložit doručovanou zásilku podle odstavce 2 nelze, doručuje-li se

- a) obviněnému obžaloba, rozsudek, trestní příkaz nebo předvolání k hlavnímu líčení nebo veřejnému zasedání,
- b) jiná písemnost, jestliže to předseda senátu, prokurátor, nebo vyšetřovatel z důležitých důvodů nařídí.".

44. V § 64 odst. 2 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

45. V § 65 odst. 1 větě poslední se slovo "vyhledávacího" nahrazuje slovem "policejního".

46. § 65 odst. 2 zní:

"(2) V přípravném řízení může prokurátor, vyšetřovatel nebo policejní orgán práva uvedená v odstavci 1 ze závažných důvodů odepřít. Závažnost důvodů, ze kterých toto právo odepřel vyšetřovatel nebo policejní orgán, je na žádost osoby, jíž se odepření týká, prokurátor povinen urychleně přezkoumat. Toto právo nelze odepřít obviněnému a obhájci, jakmile byli upozorněni na možnost prostudovat spisy.".

47. V § 65 odst. 3 poslední větě se slova "usnesení o vznesení obvinění (§ 163) nebo do záznamu o sdělení obvinění (§ 169)" nahrazují slovy "do záznamu o sdělení obvinění (§ 160 odst. 1)".

48. V § 66 odst. 1 se slovo "vyhledávacímu" nahrazuje slovem "policejnímu", slovo "vyhledávacím" se nahrazuje slovem "policejním" a částka "2000" nahrazuje částkou "50000".

49. V § 66 odst. 3 se vypouštějí slova "obhájce nebo" a slova "orgán činný v trestním řízení" se nahrazují slovem "soud".

50. V § 68 věta první zní: "Vzít do vazby lze toliko osobu, které bylo sděleno obvinění (§ 160).".

51. V § 69 odst. 5 se na konci připojuje věta, která zní: "Obviněný má právo požadovat, aby obhájce byl přítomen při jeho výslechu, pokud je v uvedené lhůtě dosažitelný."

52. § 71 zní:

"§ 71

(1) Vazba může trvat v přípravném řízení a v řízení před soudem jen nezbytně nutnou dobu. Jestliže by vazba v přípravném řízení přesáhla šest měsíců a propuštěním obviněného na svobodu by mohlo být zmařeno nebo ztíženo dosažení účelu trestního řízení, na návrh prokurátora může o dalším trvání vazby do jednoho roku rozhodnout soudce a nad tuto lhůtu, nejvýše však do dvou let, může rozhodnout senát.

(2) Vazba v řízení před soudem spolu s vazbou v přípravném řízení nesmí trvat déle než dva roky. Pokud nebylo možné pro obtížnost věci nebo z jiných závažných důvodů trestní stíhání v této lhůtě skončit a propuštěním obviněného na svobodu hrozí, že bude zmařeno nebo podstatně ztíženo dosažení účelu trestního řízení, může o dalším trvání vazby na nezbytně nutnou dobu rozhodnout nejvyšší soud.

(3) Prodloužit vazbu podle odstavců 1 a 2 lze jen tak, aby vykonaná vazba a lhůta, o níž je trvání vazby prodlouženo,

nepřesáhla polovinu sazby trestu odnětí svobody nejprísněji trestného činu, pro nějž je obviněný v době rozhodování o prodloužení stíhán.

(4) Návrh na prodloužení lhůty podle odstavce 2 podává v řízení před soudem předseda senátu a v přípravném řízení generální prokurátor.

(5) Návrh na prodloužení lhůty podle odstavce 1 a 2 je nutno doručit soudu nejpozději patnáct dnů před skončením příslušné lhůty. Pokud návrh není uvedeným způsobem předložen, musí předseda senátu, a v přípravném řízení prokurátor, propustit obviněného na svobodu nejpozději den po uplynutí lhůty, na níž bylo trvání vazby omezeno.

(6) Za podmínek uvedených v odstavci 2 je generální prokurátor povinen podat návrh na prodloužení vazby způsobem uvedeným v odstavci 5 i tehdy, jestliže v době kratší než patnáct dnů před skončením vazební lhůty podá obžalobu.

(6) Lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 se počítají od doby, kdy došlo k zatčení nebo zadržení obviněného, anebo nepředcházelo-li zatčení nebo zadržení, od doby, kdy došlo na základě rozhodnutí o vazbě k omezení osobní svobody obviněného. Při vrácení věci prokurátorovi k došetření běží lhůta uvedená v odstavci 1 ode dne, kdy byl spis doručen prokurátorovi.

(7) Délka trvání vazby, o níž bylo rozhodnuto podle § 275 odst. 3 nebo § 287, se posuzuje samostatně a nezávisle na vazbě v původním řízení."

53. V § 72 odst. 1 větě první se za slovo "trvají" připojují slova "nebo zda se nezměnily".

54. V § 72 odst. 2 poslední větě se slova "obviněný, neuvede-li v ní jiné důvody, opakovat až po uplynutí čtrnácti dnů od právní moci rozhodnutí" nahrazují slovy "obviněný opakovat, jen pokud v ní uvádí nové skutečnosti, jinak ji v přípravném řízení prokurátor a v řízení před soudem předseda senátu odmítne. O odmítnutí je třeba obviněného vyrozumět."

55. V § 73 odst. 1 písm. a) se slova "vyšetřovateli nebo

vyhledávacímu orgánu" nahrazují slovy "nebo vyšetřovateli".

56. V § 73a odst. 1 se slova "obviněný složil peněžitou záruku a soud nebo soudce ji přijme (odstavec 2)" nahrazují slovy "přijme složenou peněžitou záruku, jejíž výši určil".

57. V § 73a odst. 2 se slova "do 1000000 Kčs" nahrazují slovem "výše".

58. V § 73a odst. 3 písm. a) se slova "vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu" nahrazují slovy "nebo vyšetřovatele".

59. V § 73a se vypouští odstavec 5.

60. § 74 včetně nadpisu zní:

" § 74

Stížnost proti rozhodnutí o vazbě

(1) Proti rozhodnutí o vazbě (§ 68, 69, 72, 73, 73a), s výjimkou rozhodnutí o jejím prodloužení (§ 71 odst. 1, 4), je přípustná stížnost.

(2) Odkladný účinek má pouze stížnost prokurátora proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby (§ 72, 73, 73a) a stížnost stran proti rozhodnutí o připadnutí peněžitě záruky státu (§ 73a). Byl-li však prokurátor při vyhlášení takového rozhodnutí přítomen, má jeho stížnost odkladný účinek jen tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí; jde-li o propuštění z vazby po vyhlášení zprošťujícího rozsudku, má stížnost prokurátora odkladný účinek jen tehdy, podal-li prokurátor také odvolání proti rozsudku."

61. V § 74a odst. 3 se vypouštějí slova "a 74" a připojuje se věta: "Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost."

62. V § 75 se z nadpisu vypouštějí slova "nebo vyhledávacím

orgánem" a v odstavci 1 věty první se vypouštějí slova "nebo vyhledávací orgán".

63. V § 76 odst. 1 věta první zní: "Osobu podezřelou ze spáchání trestného činu může, je-li dán některý z důvodů vazby (§ 67), vyšetřovatel v naléhavých případech zadržet, i když jí dosud nebylo sděleno obvinění (§ 160 odst. 1).".

64. § 76 odst. 2,3,4 zní:

"(2) Osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, smí omezit kdokoli, pokud je to nutné ke zjištění její totožnosti, k zamezení útěku nebo k zajištění důkazů. Je však povinen tuto osobu předat ihned vyšetřovateli nebo policejnímu orgánu; příslušníka ozbrojených sil může též předat nejbližšímu útvaru ozbrojených sil nebo správci posádky. Nelze-li takovou osobu ihned předat, je třeba některému z uvedených orgánů omezení osobní svobody bez odkladu oznámit.

(3) Vyšetřovatel, který provedl zadržení, zadrženou osobu vyslechne a o výsledku sepíše protokol, v němž označí místo, čas a bližší okolnosti zadržení a uvede osobní údaje zadržené osoby, jakož i podstatné důvody zadržení.".

(4) Vyšetřovatel, který zadržení provedl nebo kterému byla podle odstavce 2 odevzdána osoba přistižená při trestném činu, ji propustí bezodkladně na svobodu v případě, že bude podezření rozptýleno nebo důvody zadržení z jiné příčiny odpadnou. Nepropustí-li zadrženou osobu na svobodu, předá prokurátorovi protokol o jejím výsledku se záznamem o sdělení obvinění (§ 160) a další důkazní materiál tak, aby prokurátor popřípadě mohl podat návrh na vzetí do vazby. Návrh musí vyšetřovatel podat bez odkladu, aby osoba zadržená podle tohoto zákona mohla být odevzdána soudu nejpozději do 24 hodin od tohoto zadržení; jinak musí být propuštěna na svobodu.".

65. V § 76 odst. 5 se slova "ještě proti ní nebylo vzneseno obvinění (§ 163), ani jí nebylo sděleno obvinění (§ 169)," nahrazují slovy "jí ještě nebylo sděleno obvinění (§ 160)."

66. V § 76 odst. 6 se číslovka "4" nahrazuje číslovkou "3".

67. V § 77 odst. 1 poslední větě se vypouštějí slova "který jej odůvodňuje".

68. V § 77 odst. 2 větě první se slova "ji propustit" nahrazují slovy "rozhodnout o jejím propuštění". Na konci se připojuje věta: "Překročení doby 24 hodin od doručení návrhu prokurátora na vzetí do vazby, je vždy důvodem rozhodnutí o propuštění obviněného na svobodu.".

69. V § 78 odst. 1 větě první se slovo "vyhledávacímu" nahrazuje slovem "policejnímu".

70. V § 78 odst. 3 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

71. V § 79 odst. 1 větě první se slovo "vyhledávacího" nahrazuje slovem "policejního" a ve větě druhé se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

72. V § 79 odst. 3 se slovo "vyhledávacím" nahrazuje slovem "policejním".

73. V § 80 odst. 1 poslední větě se vypouští slovo "soudu". Na konci se připojují věty: "Pokud osoba, která má na věc právo, ji přes opakovanou výzvu nepřevzme, bude věc prodána a částka za ni stržená bude uložena do úschovy soudu. Na prodej se užije přiměřeně předpisu o soudním prodeji zabavených movitých věcí.".

74. V § 80 odst. 3 větě první se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

75. V § 81 odst. 4 větě první se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

76. V § 83 odst. 2 se vypouštějí slova "nebo vyhledávací orgán".

77. § 83a včetně nadpisu zní:

"§ 83a

Příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemku

(1) Nařídit prohlídku jiných prostor nebo pozemku k provedení nezbytných úkonů je oprávněn předseda senátu, v přípravném řízení prokurátor, vyšetřovatel nebo policejní orgán. Vyšetřovatel nebo policejní orgán k tomu potřebuje předchozí souhlas prokurátora. Příkaz k prohlídce jiných prostor nebo pozemku musí být vydán písemně a musí být odůvodněn. Doručí se vlastníku nebo uživateli dotčených prostor nebo pozemku a nebyli-li zastiženi jejich zaměstnanci při prohlídce, a není-li to možné, nejdéle do 24 hodin po odpadnutí překážky, která brání doručení.

(2) Prohlídku jiných prostor nebo pozemku provede orgán, který ji nařídil, nebo na jeho příkaz policejní orgán.

(3) Bez příkazu nebo souhlasu uvedeného v odstavci 1 může vyšetřovatel nebo policejní orgán provést prohlídku jiných prostor nebo pozemku jen tehdy, jestliže příkazu nebo souhlasu předem dosáhnout nelze a věc nesnese odkladu, jestliže jde o osobu přistiženou při činu nebo o osobu, na kterou byl vydán příkaz k zatčení, anebo o osobu, která má být na příkaz soudu předvedena (§ 90, 98)."

78. V § 83b odst. 1 zní:

"(1) Nařídit osobní prohlídku je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor nebo s jeho souhlasem vyšetřovatel nebo policejní orgán."

79. V § 83b odst. 4 větě první se vypouštějí slova "vyhledávací orgán anebo".

80. § 83c včetně nadpisu zní:

"§ 83c

Vstup do obydlí

Vyšetřovatel nebo policejní orgán může vstoupit do obydlí jen tehdy, jestliže věc nesnese odkladu a vstup do obydlí je nezbytný pro ochranu života nebo zdraví osob, nebo pro ochranu jejich práv a svobod, anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku, zejména jestliže jde o obydlí osoby přistižené při činu, nebo osoby na kterou byl vydán příkaz k zatčení, anebo osoby, která má být na příkaz soudu předvedena (§ 90, 98). Po vstupu do obydlí nesmějí být provedeny žádné jiné úkony než takové, které slouží k odstranění naléhavého nebezpečí nebo k předvedení osoby.

81. V § 84 větě první se vypouštějí slova "nebo prohlídku jiných prostor, anebo vstoupit do obydlí (§ 83c)".

82. V § 85a odst. 1 se za slovo "prostor" vkládají slova "a pozemku".

83. Za § 85a se vkládá nový § 85b, který včetně nadpisu zní:

"§ 85b

Provádění důkazu v bytě, obydlí,
jiných prostorech a na pozemku

Ustanovení § 83, 83a, 84, 85 a 85a se užíje i tehdy, jestliže na místech v těchto ustanoveních uvedených je třeba provést rekonstrukci, rekognici nebo vyšetřovací pokus, z povahy takového úkonu vyplývá, že jej nelze provést jinde a ten, u koho se má takový úkon vykonat, k němu nedal souhlas."

84. § 86 včetně nadpisu zní:

"§ 86

Zadržení zásilek

(1) Je-li k objasnění skutečností závažných pro trestní řízení nutno zjistit obsah nedoručených telegramů, dopisů

nebo jiných zásilek, které pocházejí od obviněného nebo jsou jemu určeny, nařídí předseda senátu a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce, aby je pošta nebo podnik provádějící jejich dopravu vydaly jemu a v přípravném řízení buď prokurátorovi, nebo vyšetřovateli, anebo policejnímu orgánu.

(2) Bez nařízení uvedeného v odstavci 1 může být doprava zásilky pozdržena na příkaz prokurátora, vyšetřovatele nebo policejního orgánu, pokud věc nesnese odkladu a nařízení nelze předem dosáhnout. Nedojde-li poště nebo podniku provádějícímu dopravu zásilek v takovém případě do tří dnů souhlas soudce podle odstavce 1, nesmí pošta nebo podnik dopravu zásilek dále zdržovat."

85. § 87 odst. 1 zní:

"(1) Zásilku vydanou podle § 86 odst. 1 smí otevřít jen předseda senátu a v přípravném řízení se souhlasem soudce prokurátor, vyšetřovatel nebo policejní orgán."

86. § 88 včetně nadpisu zní:

"§ 88

Odposlech a záznam telekomunikačního provozu

(1) Je-li vedeno trestní řízení pro zvlášť závažný úmyslný trestný čin nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, může předseda senátu a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce nařídít odposlech nebo záznam telekomunikačního provozu, pokud lze důvodně předpokládat, že jimi budou sděleny významné skutečnosti pro trestní řízení. Odposlech nebo záznam telekomunikačního provozu mezi obhájcem a obviněným je nepřípustný.

(2) Příkaz k odposlechu nebo záznamu telekomunikačního provozu musí být vydán písemně a odůvodněn. Současně v něm musí být stanovena doba, po kterou bude odposlech nebo záznam prováděn. O vydání příkazu a délce doby provádění odposlechu nebo záznamu, musí být vyrozuměna organizace obstarávající provoz telekomunikační sítě, v jejímž obvodu bude odposlech

nebo záznam prováděn. Odposlech nebo záznam telekomunikačního provozu provádí policejní orgán.

(3) Bez příkazu podle odstavce 1 může orgán činný v trestním řízení nařídit odposlech nebo záznam telekomunikačního provozu, nebo jej provést i sám, a to i tehdy, je-li vedeno trestní řízení pro trestný čin neuvedený v odstavci 1, pokud s tím účastník odposlouchávané stanice souhlasí.

(4) Má-li být záznam telekomunikačního provozu užit jako důkaz, je třeba k němu připojit protokol s uvedením údajů o místě, času, způsobu a obsahu provedeného záznamu, jakož i o osobě, která záznam pořídila. V jiné trestní věci než je ta, v níž byl odposlech nebo záznam telekomunikačního provozu proveden, lze záznam jako důkaz užit tehdy, pokud je i v této věci vedeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v odstavci 1 nebo souhlasí-li s tím účastník odposlouchávané stanice.".

87. § 89 odst. 1 zní:

"(1) V trestním stíhání je v nezbytném rozsahu třeba dokazovat zejména:

- a) zda se stal skutek, v němž je spatřován trestný čin,
- b) zda tento skutek spáchal obviněný, případně z jakých pohnutek,
- c) podstatné okolnosti, mající vliv na posouzení nebezpečnosti činu,
- d) podstatné okolnosti k posouzení osobních poměrů pachatele,
- e) podstatné okolnosti umožňující stanovení následku způsobeného trestným činem,
- f) okolnosti, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání.".

88. V § 89 odst. 2 se na konci připojuje věta: "Skutečnost, že důkaz nevyžádal orgán činný v trestním řízení, ale předložila jej některá ze stran, není důvodem k odmítnutí takového důkazu.".

89. V § 90 odst. 3 věta první zní: " O předvedení je třeba požádat příslušný policejní orgán.".

90. § 91 odst. 1 zní:

"(1) Před prvním výsledkem je třeba zjistit totožnost obviněného, jeho rodinné, majetkové a výdělkové poměry a předchozí tresty, objasnit mu podstatu sděleného obvinění a poučit jej o jeho právech. Obsah poučení se poznamená v protokole. Nelze-li totožnost obviněného ihned zjistit, je nutno k protokolu o jeho výsledku připojit takové důkazy, aby tato osoba nemohla být zaměněna s jinou.".

91. § 92 odst. 1 zní:

"(1) Výslech obviněného se koná tak, aby poskytl pokud možno úplný a jasný obraz o skutečnostech důležitých pro trestní řízení. Obviněný nesmí být žádným způsobem donucován k výpovědi nebo k doznání. Při výslechu je nutno šetřit jeho osobnosti.".

92. V § 99 odst. 2 se za slovo "uloženou" vkládají slova "nebo uznanou".

93. V § 99 odst. 3 se na konci připojuje věta: " Rovněž se nevztahuje na svědeckou výpověď o skutečnostech tvořících předmět služebního tajemství.".

94. V § 105 odst. 1 větě první se za slova "orgán činný v trestním řízení" vkládají slova " a v řízení před soudem předseda senátu". Na konci se připojuje věta: "Státní orgán předloží orgánům činným v trestním řízení odborné vyjádření bez úplaty.".

95. V § 108 odst. 3 se vypouštějí slova "vyhledávací orgán,".

96. § 110 odst. 1 zní:

"(1) Ve výjimečných, zvláště obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení, může vyšetřovatel nebo prokurátor a v řízení před soudem předseda

senátu rozhodnout o přibrání státního orgánu nebo státního ústavu k podání posudku nebo přezkoumání posudku podaného znalcem.".

97. V § 110 se připojuje odstavec 3, který zní:

"(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.".

98. V § 119 odst. 2 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

99. § 120 odst. 1 písm. d) zní: "d) odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného, a".

100. V § 120 odst. 2 poslední větě se slova "osobu podléhající pravomoci vojenských soudů" nahrazují slovy "příslušníka ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru".

101. § 125 zní:

"§ 125

Pokud rozsudek obsahuje odůvodnění, soud v něm stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Jestliže byly do rozsudku pojaty další výroky, je třeba je rovněž odůvodnit.".

102. § 127 odst. 4 zní:

"(4) Přisedící hlasují před soudci. Přisedící a soudci mladší hlasují před staršími. Předseda senátu hlasuje naposledy.".

103. Nadpis § 131 zní: "Oprava vyhotovení a opisu rozsudku"

104. V § 131 odst. 1 větě první se za slova "vyhotovení

rozsudku" vkládají slova "a jeho opisech".

105. § 132 se vypouští.

106. V § 134 odst.1 písm. d) zní: "d) odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného, a".

107. V § 134 se připojuje odstavec 3, který zní:

"(3) Ve vykonávacím řízení může soud prvního stupně vyhotovit zjednodušené usnesení, jestliže se po jeho vyhlášení ve veřejném zasedání obviněný nebo jiná oprávněná osoba a prokurátor vzdali práva stížnosti. Zjednodušené usnesení neobsahuje odůvodnění."

108. V § 141 odst. 2 větě první se slovo "vyhledávacího" nahrazuje slovem "policejního".

109. § 146 odst. 1 zní:

"(1) Orgán, proti jehož usnesení stížnost směřuje, může jí sám vyhovět, nedotkne-li se změna původního usnesení práv jiné strany trestního řízení. Jde-li o usnesení vyšetřovatele nebo policejního orgánu, které bylo vydáno s předchozím souhlasem prokurátora nebo na jeho pokyn, může vyšetřovatel nebo policejní orgán sám stížnosti vyhovět jen s předchozím souhlasem prokurátora."

110. V § 146 odst. 2 písm. a) se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní" a v ustanovení pod písmenem c) se vypouštějí slova " předseda senátu vojenského obvodového soudu nadřízenému vyššímu vojenskému soudu" a slova " nebo vyššího vojenského soudu".

111. V § 151 odst. 2 se slova "advokátního tarifu" nahrazují slovy "zvláštního předpisu".

112. Nadpis části druhé zní: "Vyšetřování trestných činů".

113. Dosavadní ustanovení § 157 se označuje jako odstavec 1,

slovo "vyhledávací" se nahrazuje slovem "policejní" a připojuje se odstavec 2, který zní:

"(2) Prokurátor je oprávněn uložit vyšetřovateli a policejnímu orgánu provedení takových úkonů, které jsou tyto orgány oprávněny provést a jichž je třeba k objasnění věci nebo ke zjištění pachatele. Stejná oprávnění má i vyšetřovatel ve vztahu k policejnímu orgánu."

114. V § 158 odst. 1 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní" a slova "a nejpozději do jednoho měsíce od oznámení" se nahrazují slovy "a pokud o to oznamovatel požádá, do jednoho měsíce od oznámení jej".

115. V § 158 odst. 2 zní:

"(2) Vyšetřovatel a policejní orgán jsou povinni učinit všechna potřebná opatření k odhalení trestných činů a zjištění jejich pachatelů; jsou povinni činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti."

116. § 158 odst. 3 zní:

"(3) K prověření oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byla spáchán trestný čin, a ostatních podnětů k trestnímu stíhání opatřují vyšetřovatel a policejní orgán potřebné podklady a nezbytná vysvětlení a zjišťují a zajišťují stopy trestného činu; vyšetřovatel provádí úkony podle tohoto ustanovení u trestných činů, na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje tři roky. Právní posouzení trestného činu vyšetřovatelem je pro policejní orgán závazné."

117. V § 158 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

"(4) O obsahu vysvětlení, které nemají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, se sepíše úřední záznam. Tento záznam slouží prokurátorovi a obviněnému k návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede."

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

118. V § 159 odst. 1,2,3 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

119. § 159 odst. 4 zní:

" (4) Vyšetřovatel nebo policejní orgán věc odloží též tehdy, pokud se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání (§ 160). Pominou-li důvody odložení, trestní stíhání zahájí.".

120. V § 159 se připojuje nový odstavec 5, který zní:

"(5) Usnesení o odložení věci musí být doručeno poškozenému, pokud je znám, který proti němu může podat stížnost. Usnesení o odložení věci podle odstavců 2 až 4 musí být doručeno do 48 hodin prokurátorovi. Oznamovatel se o odložení věci vyrozumí, pokud o to podle § 158 odst. 1 požádal.".

121. § 160 zní:

"§ 160

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba, zahájí vyšetřovatel neprodleně trestní stíhání, pokud není důvod k postupu podle § 159 odst. 2 a 3. Trestní stíhání zahajuje tím, že této osobě nejpozději na počátku prvního výslechu sdělí, že ji stíhá jako obviněného, a učiní o tom záznam. Záznam musí obsahovat popis skutku tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, zákonné označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován a důvody, pro něž je obviněný stíhán. Opis záznamu vyšetřovatel doručí obviněnému a do 48 hodin jej zašle prokurátorovi a obhájci.

(2) Nelze-li zahájit trestní stíhání podle odstavce 1 proto, že osoba, která může být obviněna, není ještě známa, nebo jí dosud nebylo možné sdělit obvinění, může vyšetřovatel

nebo policejní orgán provádět způsobem uvedeným v hlavě čtvrté a páté jen neodkladné nebo neopakovatelné úkony. Opis protokolu o těchto úkonech zašle do 48 hodin prokurátorovi. Tento postup nezavazuje policejní orgán povinnosti neprodleně předat věc vyšetřovateli, je-li důvod sdělit určité osobě obvinění, a vyšetřovatele povinnosti sdělit osobě, která má být stíhána, obvinění v souladu s odstavcem 1.

(3) Vyšetřovatel nebo policejní orgán provede potřebné neodkladné nebo neopakovatelné úkony a vyšetřovatel zahájí trestní stíhání, pokud nelze dosáhnout, aby tyto úkony provedl příslušný orgán, a nejpozději do tří dnů od jejich provedení předá věc tomuto orgánu, který pokračuje v řízení.

(4) Neodkladným úkonem podle odstavců 2 a 3 je takový úkon, který vzhledem k nebezpečí jeho zmaření, zničení nebo ztráty nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání. Neopakovatelným úkonem podle odstavců 2 a 3 je takový úkon, který nebude možno před soudem provést.

(5) Vyjde-li během vyšetřování najevo, že se obviněný dopustil dalšího skutku, který není uveden v záznamu o sdělení obvinění, postupuje ohledně tohoto skutku způsobem uvedeným v odstavci 1.

(6) Vyjde-li během vyšetřování najevo, že skutek, pro který bylo sděleno obvinění, je jiným trestným činem, než jak byl v záznamu o sdělení obvinění právně posouzen, upozorní na to vyšetřovatel obviněného a učiní o tom záznam do protokolu."

122. § 161 včetně nadpisu zní:

" § 161

Vyšetřovací orgány

(1) Vyšetřování konají vyšetřovatelé policie.

(2) Vyšetřování může konat i kapitán lodi při dálkových plavbách o trestných činech spáchaných na této lodi."

123. § 163 a nadpis nad ním se vypouštějí.

124. § 163a odst. 1 zní:

"(1) Trestní stíhání pro trestné činy násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a, pomluvy podle § 206, neposkytnutí pomoci podle § 207 a 208, poškozování cizích práv podle § 209, ublížení na zdraví podle § 221, 223 a 224, ohrožování pohlavní nemocí podle § 226, omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1, vydírání podle § 235 odst. 1, porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, krádeže podle § 247, zpronevěry podle § 248, neoprávněného užívání cizí věci podle § 249, podvodu podle § 250, podílnictví podle § 251 a 252, lichvy podle § 253, zatajení věci podle § 254, porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255, poškozování věřitele podle § 256 a poškozování cizí věci podle § 257 trestního zákona, proti tomu, kdo je ve vztahu k poškozenému osobou, vůči níž by měl poškozený jako svědek právo odepřít výpověď (§ 100 odst. 2), a trestní stíhání pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 proti tomu, kdo je nebo v době spáchání činu byl ve vztahu k poškozenému manželem nebo druhem, jakož i pro trestný čin opilství podle § 201a trestního zákona, pokud jinak vykazuje znaky skutkové podstaty některého z těchto trestných činů, lze zahájit a v již zahájeném trestním stíhání pokračovat pouze se souhlasem poškozeného. Je-li poškozených jedním skutkem několik, postačí souhlas být jen jednoho z nich."

125. V § 163a odst. 2 zní:

"(2) Ustanovení odstavce 1 se však neužije, byla-li činem poškozena výlučně osoba mladší patnácti let, nebo byla-li takovým činem způsobena smrt.

126. V § 163a odst. 3 větě první se slovo "vyhledávacímu" nahrazuje slovem "policejnímu".

127. § 164 včetně nadpisu zní:

"§ 164

Postup při vyšetřování

(1) Vyšetřovatel koná vyšetřování zpravidla osobně. Úkony, které byly provedeny před sdělením obvinění a úkony provedené na pokyn vyšetřovatele policejními orgány i po něm, nemusí vyšetřovatel opakovat, byly-li provedeny způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona. Ustanovení § 158 odst. 3 a 4 se při provádění vyšetřovacích úkonů užíje obdobně.

(2) Vyšetřovatel postupuje při vyšetřování z vlastní iniciativy tak, aby byly co nejrychleji v potřebném rozsahu objasněny všechny skutečnosti důležité pro posouzení případu, včetně osoby pachatele a následku trestného činu (§ 89 odst. 1).

(3) Důkazy opatřuje vyšetřovatel bez ohledu na to, zda svědčí ve prospěch či neprospěch obviněného. Obviněný nesmí být žádným způsobem k výpovědi nebo doznání donucován. Obhajoba obviněného a jím navrhané důkazy, pokud nejsou zcela bezvýznamné, musí být pečlivě přezkoumány.

(4) Vyšetřovatel může umožnit obviněnému zúčastnit se vyšetřovacích úkonů a klást otázky vyslýchaným svědkům.

(5) Kromě případů, kdy je podle tohoto zákona třeba souhlasu prokurátora, činí vyšetřovatel všechna rozhodnutí o postupu vyšetřování a o provádění vyšetřovacích úkonů samostatně a je plně odpovědný za jejich zákonné a včasné provedení. Odepřít splnění pokynu prokurátora může vyšetřovatel jen tehdy, má-li za to, že pokyn není v souladu se zákonem; trvá-li prokurátor na svém pokynu, předloží věc prokurátorovi bezprostředně vyššího stupně, který pokyn buď zruší, nebo věc přikáže jinému vyšetřovateli."

128. V § 165 odst. 1 větě první se slovo "vznesení" nahrazuje slovem "sdělení".

129. V § 165 odst. 2 se slova "by se jednalo o úkon neodkladný" se nahrazují slovy "nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění obhájce nelze zajistit."

130. § 166 včetně nadpisu zní:

Skončení vyšetřování

(1) Uzná-li vyšetřovatel vyšetřování za skončené a jeho výsledky za postačující k podání obžaloby, umožní obviněnému a obhájci v přiměřené době prostudovat spisy a učinit návrhy na doplnění vyšetřování. Na tuto možnost upozorní obviněného a jeho obhájce nejméně tři dny předem. Uvedenou lhůtu lze se souhlasem obviněného a obhájce zkrátit. Nepovažuje-li vyšetřovatel navrhované doplnění za nutné, odmítne je. O těchto úkonech učiní vyšetřovatel záznam ve spise a o odmítnutí návrhů na doplnění vyšetřování vyrozumí obviněného nebo obhájce.

(2) Nevyužijí-li obviněný nebo obhájce možnosti prostudovat spisy, ačkoliv na ni byli řádně upozorněni, učiní o tom vyšetřovatel záznam do spisu a postupuje dále, jako by k tomuto úkonu došlo.

(3) Po skončení vyšetřování předloží vyšetřovatel prokurátorovi spis s návrhem na podání obžaloby se seznamem navrhovaných důkazů a zdůvodněním, proč nevyhověl návrhům na provedení důkazů dalších, nebo učiní některé rozhodnutí podle § 171 až 173."

131. Oddíl třetí hlavy desáté části druhé (§ 168 až 170) se vypouští.

132. V § 171 odst. 1 se vypouštějí slova "a ve vyhledávání prokurátor".

133. V § 172 odst.1 a 2 se vypouštějí slova "a ve vyhledávání prokurátor".

134. V § 172 se připojuje nový odstavec 4, který zní:

"(4) V trestním stíhání, které bylo zastaveno z některého důvodu uvedeného v odstavci 2, se pokračuje, prohlásí-li obviněný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá. O tom

je třeba obviněného poučit.".

135. V § 173 odst. 1 se vypouštějí slova "a ve vyhledávání prokurátor" a vypouští se ustanovení pod písmenem e).

136. § 174 odst. 2 zní:

"(2) Při výkonu tohoto dozoru je prokurátor oprávněn:

- a) dávat závazné pokyny k vyšetřování trestných činů,
- b) vyžadovat od vyšetřovatele nebo policejního orgánu spisy, dokumenty, materiály a zprávy o spáchaných trestných činech za účelem prověrky, zda vyšetřovatel včas zahajuje trestní stíhání a řádně v něm postupuje,
- c) zúčastnit se provádění úkonů vyšetřovatele nebo policejního orgánu, osobně provést jednotlivý úkon nebo i celé vyšetřování a vydat rozhodnutí v kterékoliv věci; přitom postupuje podle ustanovení tohoto zákona pro vyšetřovatele a proti jeho rozhodnutí je přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí vyšetřovatele,
- d) vracet věc vyšetřovateli se svými pokyny k doplnění,
- e) rušit nezákonná nebo neodůvodněná rozhodnutí a opatření vyšetřovatele a policejního orgánu, která může nahrazovat vlastními; u usnesení o zastavení a přerušení trestního stíhání nebo o postoupení věci může tak učinit do třiceti dnů od doručení; jestliže rozhodnutí vyšetřovatele a policejního orgánu nahradil vlastním rozhodnutím jinak, než na podkladě stížnosti oprávněné osoby proti usnesení vyšetřovatele a policejního orgánu, je proti jeho rozhodnutí přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí vyšetřovatele a policejního orgánu,
- f) odejmout kteroukoliv věc určitému vyšetřovateli a učinit opatření, aby věc byla přikázána jinému vyšetřovateli.".

137. V § 175 se v dosavadním odstavci 1 písm. a) vypouštějí slova "a ve vyhledávání postoupit věc a zastavit trestní stíhání", vypouští se odstavec 2 a zrušuje se číslování odstavců.

138. V § 176 odst. 1 se vypouštějí slova "nebo vyhledávání".

139. V § 176 odst. 2 větě první se slova "obvinění vzneseno (163) nebo sděleno (§ 169)" nahrazují slovy "sděleno obvinění (§ 160)" a v poslední větě se vypouštějí slova "nebo vyhledávací orgán" a slova "či vyhledávání".

140. V § 177 v ustanovení pod písmenem b) větě za středníkem se slova "osobu podléhající pravomoci vojenských soudů" nahrazují slovy "příslušníka ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru", ustanovení pod písmenem d) zní: "d) odůvodnění žalovaného skutku s uvedením důkazů, o které se toto odůvodnění opírá, a seznam důkazů, jejichž provedení v hlavním líčení navrhuje, jakož i právní úvahy, kterými se prokurátor řídil při posuzování skutečností podle příslušných ustanovení zákona." a ustanovení pod písmenem e) se vypouští.

141. V § 181 odst. 2 zní:

"(2) Po podání obžaloby soud, nevyčkáváje dalších návrhů, postupuje tak, aby řízení směřovalo k vyřízení věci, včetně výkonu soudního rozhodnutí.".

142. § 182 zní:

"§ 182

Prokurátor může vzít obžalobu zpět až do doby, než se soud prvního stupně odebere k závěrečné poradě; po zahájení hlavního líčení tak může učinit jen tehdy, pokud obžalovaný netrvá na jeho pokračování. Zpětvzetím obžaloby se věc vrací do přípravného řízení.".

143. § 184 zní:

"§ 184

Soud je povinen při projednávání věci zaměřit se také na objasnění příčin, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání.".

144. V § 186 písm. c) se na konci připojují slova: " anebo okolnosti odůvodňující podmíněné zastavení trestního stíhání podle § 307" a ustanovení pod písmenem f) zní: "f) že věc není v potřebném rozsahu objasněna z hledisek, která soud potřebuje pro svoje rozhodnutí.".

145. V § 187 odst. 1 se na konci připojuje věta: " Považuje-li to předseda senátu pro rozhodnutí soudu za potřebné, nařídí o předběžném projednání obžaloby veřejné zasedání.".

146. V § 188 odst. 1 písm. e) zní: "e) vrátí věc prokurátorovi k došetření, je-li toho třeba k odstranění závažných vad přípravného řízení nebo k objasnění základních skutečností pro rozhodnutí" a ustanovení pod písmenem f) zní: "f) trestní stíhání podmíněně zastaví podle § 307.".

147. V § 190 odst. 1 se čárka za slovem "objasnit" nahrazuje tečkou a slova " zejména z hlediska možné nové obhajoby." se vypouštějí.

148. V § 191 se vypouští odstavec 3.

149. V § 196 odst. 1 větě první za středníkem se slova "byla-li trestným činem poškozena organizace, dá opis obžaloby doručit i jí" nahrazují slovy" opis obžaloby dá doručit poškozenému, pokud jsou jeho pobyt nebo sídlo známé.".

150. V § 197 odst. 1 se slovo "soudu" nahrazuje slovem "senátu".

151. § 200 odst. 1 zní:

"(1) Při hlavním líčení může být veřejnost vyloučena, jestliže by veřejné projednání věci ohrozilo tajemství chráněné zvláštním zákonem, mravnost nebo nerušený průběh jednání, anebo bezpečnost nebo jiný důležitý zájem svědků; k témuž účelu může předseda senátu učinit i jiná přiměřená

opatření. Veřejnost lze vyloučit také jen pro část hlavního líčení.".

152. V § 201 odst. 2 poslední větě se slova "státního, hospodářského nebo služebního tajemství" nahrazují slovy "tajemství chráněné zvláštním zákonem, případně bezpečnosti nebo jiného důležitého zájmu svědků".

153. V § 202 odst. 2 písm. b) se slova "byla dodržena ustanovení o vznesení (§ 163) nebo sdělení obvinění (§ 169) a o seznámení obviněného s výsledky vyšetřování (§ 166) nebo vyhledávání (§ 169)" nahrazují slovy "bylo dodrženo ustanovení o sdělení obvinění (§ 160) a obviněný byl upozorněn na možnost prostudovat spis a učinit návrhy na doplnění vyšetřování (§ 166 odst. 1)".

154. V § 202 se za odstavec 3 připojuje odstavec 4, který zní:

"(4) Ustanovení první věty odstavce 3 se neužije, pokud obžalovaný požádá, aby hlavní líčení bylo konáno v jeho nepřítomnosti.".

155. V § 207 odst. 2 větě první se na konci připojují slova: "a obžalovaný svoji dřívější výpověď učinil způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona".

156. § 209 zní:

"§ 209

Předseda senátu dbá o to, aby svědek ještě nevyslechnutý nebyl přítomen při výslechu obžalovaného a jiných svědků. Je-li obava, že svědek v přítomnosti obžalovaného nevypoví pravdu, případně jde-li o výslech svědka, kterému z podaného svědectví hrozí újma na zdraví, smrt nebo jiné vážné nebezpečí anebo o svědka, jehož totožnost musí zůstat ze závažných důvodů utajena, může předseda senátu učinit opatření vhodné k zajištění bezpečnosti nebo utajení totožnosti svědka, případně vykázat obžalovaného po dobu

výslechu takového svědka z jednací síně. Po návratu do jednací síně však musí být obžalovaný seznámen s obsahem výpovědi svědka, může se k ní vyjádřit a aniž by se se svědkem setkal, může mu prostřednictvím předsedy senátu klást i otázky.".

157. § 211 zní:

"§ 211

(1) Místo výslechu svědka lze v hlavním líčení číst protokol o jeho výpovědi, jestliže soud nepokládá osobní výslech za nutný a prokurátor i obžalovaný s tím souhlasí.

(2) Protokol o výpovědi spoluobžalovaného nebo svědka se přečte také tehdy, jestliže výpověď byla učiněna způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a taková osoba

a) zemřela nebo se stala nezvěstnou, pro dlouhodobý pobyt v cizině nedosažitelnou, nebo onemocněla chorobou, která na trvalo nebo pro dohlednou dobu znemožňuje její výslech,

b) v hlavním líčení bez oprávnění odešla vypovídat, nebo se odchyluje v podstatných bodech od své dřívější výpovědi.

(3) Protokol o výpovědi svědka, který v hlavním líčení využil svého práva odepřít výpověď podle § 100, je možno číst jen za předpokladu, že svědek byl před tímto výslechem o svém právu odepřít výpověď řádně poučen a výslovně prohlásil, že tohoto práva nevyužívá, výslech byl proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a obviněný nebo obhájce měl možnost se tohoto výslechu zúčastnit.

(4) Místo výslechu znalce lze číst protokol o jeho výpovědi nebo jeho písemný posudek, jestliže znalec byl před podáním posudku poučen podle § 106, nejsou pochybnosti o správnosti a úplnosti posudku a prokurátor i obžalovaný s tím souhlasí.".

158. § 212 se vypouští.

159. § 213 odst. 1 zní:

"(1) Posudky, zprávy státních a jiných orgánů a další

listiny, jimiž se provádí důkaz, se při hlavním líčení přečtou a umožní se do nich nahlédnout stranám, a pokud je to třeba, i svědkům a znalcům."

160. V § 215 se připojuje odstavec 3, který zní:

"(3) Prokurátor, obžalovaný a jeho obhájce mohou žádat, aby jim bylo umožněno provést výslech svědka. Předseda senátu jim vyhoví zejména tehdy, jestliže svědek byl předvolán na jejich návrh."

161. V § 219 odst. 2 větě druhé se vypouštějí slova "jestliže od odročení hlavního líčení uplynula delší doba".

162. V § 220 se vypouští odstavec 3; dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

163. § 227 zní:

"§ 227

"Jestliže trestní stíhání bylo zastaveno v důsledku udělení milosti, amnestie, promlčení nebo proto, že souhlas poškozeného s trestním stíháním nebyl dán nebo byl vzat zpět, anebo z některého z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 a v řízení se pokračovalo jen proto, že obžalovaný na projednání věci trval (§ 11 odst. 2, § 172 odst. 4), soud, neshledá-li žádný jiný důvod ke zproštění obžalovaného, vysloví sice vinu, trest však neuloží."

164. § 241 se vypouští.

165. V § 242 se vypouští odstavec 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

166. V § 243 se vypouští odstavec 2 a zrušuje se číslování odstavců.

167. § 259 odst. 3 a 4 zní:

"(3) Rozhodnout sám rozsudkem ve věci může odvolací soud, jen je-li možno nové rozhodnutí učinit na podkladě skutkového

stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn a popřípadě důkazy provedenými před odvolacím soudem doplněn. V neprospěch obžalovaného může odvolací soud změnit napadený rozsudek jen na podkladě odvolání prokurátora, jež bylo podáno v neprospěch obžalovaného; ve výroku o náhradě škody tak může učinit též na podkladě odvolání poškozeného, který uplatnil nárok na náhradu škody.

(4) Odvolací soud nemůže sám

- a) uznat obžalovaného vinným skutkem, pro nějž byl napadeným rozsudkem zproštěn,
- b) uznat obžalovaného vinným těžším trestným činem, než jakým ho mohl v napadeném rozsudku uznat vinným soud prvního stupně (§ 225 odst. 2).".

168. V § 260 poslední větě se za slova "§ 191" vkládají slova "a 264 odst. 2".

169. § 263 odst. 2 zní:

"(2) Účast prokurátora při veřejném zasedání je povinná."

170. V § 264 odst. 2 se slova "obžalovanému v novém řízení uložen přísnější trest, než jaký mu byl uložen zrušeným rozsudkem" nahrazují slovy "v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch".

171. § 266 odst. 1 zní:

"(1) Proti pravomocnému rozhodnutí soudu, prokurátora nebo vyšetřovatele, jímž byl porušen zákon, nebo které bylo učiněno na podkladě vadného postupu řízení, může ministr spravedlnosti podat podle povahy věci u vrchního soudu nebo nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona."

172. V § 266 odst. 6 se slova "Generální prokurátor nebo ministr" nahrazují slovem "Ministr".

173. V § 266a odst. 1 větě první se vypouštějí slova "vojenského obvodového soudu nebo vyššího vojenského soudu" a slova "vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu" se nahrazují

slovy "nebo vyšetřovatele".

174. V § 272 se vypouštějí slova "generální prokurátor nebo".

175. V § 273 věta první zní: " Jestliže nejvyšší soud vyslovil, že zákon byl porušen v neprospěch obviněného, nemůže v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch.".

176. V § 274 se tečka na konci nahrazuje středníkem a připojují se slova "rozhodnutí podle § 268 odst. 1 může učinit též v neveřejném zasedání.".

Za dosavadní bod 180 vložit nové body 181 a 182 tohoto znění:

177. V § 275 odst. 4 věta první zní: " Ministr spravedlnosti může odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž podal stížnost pro porušení zákona, až do rozhodnutí o této stížnosti.".

178. V § 276 poslední větě se vypouštějí slova "generální prokurátor nebo".

179. V § 277 poslední větě se vypouštějí slova "a vyhledávací".

180. V § 278 odst. 3 se slova "vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu" nahrazují slovy "nebo vyšetřovatele".

181. V § 278 odst. 4 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

182. V § 281 odst. 1 se slova "vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu" nahrazují slovy "nebo vyšetřovatele".

183. V § 288 odst. 1 se slova "vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu" nahrazují slovy "nebo vyšetřovatele".

184. V § 291 se slovo "vznesení" nahrazuje slovem "sdělení".

185. § 301 odst. 3 zní:

"(3) Ustanovení tohoto oddílu o účasti orgánu pověřeného péčí o mládež se neužije ve vykonávacím řízení, jestliže se úkon provádí po dovršení devatenáctého roku mladistvého."

186. § 303 zní:

"§ 303

V řízení proti uprchlému se trestní stíhání zahajuje doručením sdělení obhájci, že obviněný je stíhán."

187. Oddíl třetí v hlavě devatenácté části druhé včetně nadpisu zní:

Oddíl třetí

Podmíněné zastavení trestního stíhání

Podmíněné zastavení trestního stíhání

§ 307

(1) V řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, může se souhlasem obviněného soud a v přípravném řízení prokurátor podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže

a) obviněný se k trestnému činu doznal,

b) nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradu uzavřel dohodu, anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě,

a vzhledem k osobě pachatele, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

(2) V rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání se stanoví zkušební doba na šest měsíců až dva roky. Zkušební doba počíná právní mocí tohoto rozhodnutí o zastavení trestního stíhání.

(3) Obviněnému, který uzavřel s poškozeným dohodu o

způsobu náhrady škody, se v rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání uloží, aby ji v průběhu zkušební doby nahradil.

(4) Obviněnému lze též uložit, aby ve zkušební době dodržoval přiměřená omezení směřující k tomu, aby vedl řádný život.

(5) Proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání může obviněný a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek. Rozhodne-li o podmíněném zastavení trestního stíhání soud, má toto právo též prokurátor.

§ 308

(1) Jestliže obviněný v průběhu zkušební doby vedl řádný život, splnil povinnost nahradit způsobenou škodu a vyhověl i dalším uloženým omezením, rozhodne orgán, jenž trestní stíhání v prvním stupni podmíněně zastavil, že se osvědčil. Jinak rozhodne, a to případně i během zkušební doby, že se v trestním stíhání pokračuje.

(2) Jestliže do jednoho roku od uplynutí zkušební doby nebylo učiněno rozhodnutí podle odstavce 1, aniž na tom měl obviněný vinu, má se za to, že se osvědčil.

(3) Právní mocí rozhodnutí o tom, že obviněný se osvědčil, nebo uplynutím lhůty uvedené v odstavci 2 nastávají účinky zastavení trestního stíhání (§ 11 odst. 1 písm. f).

(4) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 mohou obviněný a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek. Učiní-li takové rozhodnutí soud, má toto právo též prokurátor.

188. V § 314a odst. 1 se slova "dvě léta" nahrazují slovy "pět let", odstavec 2 se vypouští a zrušuje se číslování odstavců.

189. V § 314c odst. 1 písm. c) se slovo "vyhledáváním" nahrazuje slovy "v přípravném řízení".

190. V § 314d odst. 2 se za slovo "odvolání" vkládají slova "nebo prohlášení o tom, že se vzdávají odvolání, učinili ve

lhůtě, kterou jim samosoudce stanovil," vypouští se středník a slova "uloží-li však nepodmíněný trest odnětí svobody, vyhotoví vždy rozsudek s odůvodněním."

191. Za § 314d se vkládají nové § 314e až 314g, které znějí:

"§ 314e

(1) Samosoudce může bez projednání věci v hlavním líčení vydat trestní příkaz, jestliže se obviněný v průběhu vyšetřování doznal a samosoudce nemá důvod pochybovat o pravdivosti tohoto doznání, nebo jestliže skutkový stav je spolehlivě prokázán opatřenými důkazy.

(2) Trestním příkazem lze uložit

- a) trest odnětí svobody do jednoho roku,
- b) trest zákazu činnosti do pěti let,
- c) peněžitý trest,
- d) trest propadnutí věci.

(3) Náhradní trest odnětí svobody za peněžitý trest nesmí ani s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat jeden rok.

(4) Trestní příkaz nelze vydat

- a) v řízení proti mladistvému, pokud v době jeho vydání nedovršil osmnáctý rok svého věku,
- b) v řízení proti osobě, která je zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena,
- c) jestliže má být rozhodováno o ochranném opatření,
- d) jestliže má být uložen souhrnný trest a předchozí trest byl uložen rozsudkem.

(5) Trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku. Účinky spojené s vyhlášením rozsudku nastávají doručením trestního příkazu obviněnému.

§ 314f

(1) Trestní příkaz obsahuje

- a) označení soudu, který trestní příkaz vydal,
- b) den a místo vydání trestního příkazu,
- c) označení obviněného (§ 120 odst. 2),

- d) výrok o vině (§ 120 odst. 3) a uloženém trestu (§ 122 odst. 1),
- e) výrok o náhradě škody (§ 228 a 229 odst. 1,2), jestliže byl nárok na její náhradu řádně uplatněn (§ 43 odst. 2),
- f) poučení o právu podat odpor.

(2) Trestní příkaz se doručuje obviněnému, prokurátorovi a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody. Obviněnému se doručuje do vlastních rukou (§ 63 odst. 1,2). Má-li obviněný obhájce, doručí se trestní příkaz též jemu.

§ 314g

(1) Obviněný, osoby, které jsou oprávněny podat v jeho prospěch odvolání, a prokurátor mohou podat proti trestnímu příkazu odpor. Odpor se podává u soudu, který trestní příkaz vydal, a to do 8 dnů od jeho doručení. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obviněného, s výjimkou prokurátora, končí lhůta týmž dnem jako obviněnému. Jestliže se trestní příkaz doručuje jak obviněnému, tak i jeho obhájci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno později. Na navrácení lhůty se obdobně užije ustanovení § 61.

(2) Byl-li podán proti trestnímu příkazu oprávněnou osobou ve lhůtě odpor, trestní příkaz se tím ruší a samosoudce nařídí ve věci hlavní líčení; při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stane pravomocným a vykonatelným.

(3) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin uvedený v § 163a, může poškozený vzít souhlas s trestním stíháním zpět až do doby, než je trestní příkaz doručen některé z osob uvedených v odstavci 1. Zpětvzetím souhlasu se trestní příkaz ruší a samosoudce trestní stíhání zastaví.

(4) Byl-li vydán trestní příkaz, může prokurátor vzít obžalobu zpět do doby, než je trestní příkaz doručen některé z osob uvedených v odstavci 1. Zpětvzetím obžaloby se trestní příkaz ruší a věc se tím vrací do přípravného řízení."

192. V § 321 odst. 1 větě první se slova "nápravně výchovnému ústavu" nahrazují slovy "ústavu pro výkon trestu odnětí

svobody".

193. § 324 se vypouští.

194. V § 331 odst. 1 větě první se slova "nápravně výchovného ústavu" nahrazují slovy "ústavu pro výkon trestu odnětí svobody".

195. V § 331 odst. 2 větě druhé se slova "nápravně výchovného ústavu" nahrazují slovy "ústavu pro výkon trestu odnětí svobody"

196. V § 331 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

"(3) Navrhne-li podmíněně propuštění ředitel ústavu pro výkon trestu odnětí svobody, v němž odsouzený vykonává trest, nebo se k takovému návrhu připojí, může rozhodnutí o tom, že odsouzený se podmíněně propouští, učinit se souhlasem prokurátora též předseda senátu.".

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

197. V § 333 odst. 2 se tečka na konci nahrazuje středníkem a připojují se slova: "to neplatí, postupuje-li soud podle § 331 odst. 3.".

198. § 333 odst. 3 zní:

"(3) Proti rozhodnutí podle § 331 odst. 3 je přípustná stížnost proti výroku o stanovení délky zkušební doby. Proti ostatním rozhodnutím podle § 331 a 332 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.".

199. V § 334 odst. 3 větě první se slova "nápravně výchovný ústav" nahrazují slovy "ústav pro výkon trestu odnětí svobody".

200. § 358 se vypouští.

201. § 360 včetně nadpisu zní:

"§ 360
Výkon vazby

Podmínky výkonu vazby stanoví zvláštní zákon."

202. V § 361 odst. 1 větě první se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

203. § 364 zní:

"§ 364

(1) O zahlazení odsouzení rozhoduje předseda senátu okresního soudu, v jehož obvodu odsouzený v době podání návrhu má nebo naposledy měl bydliště.

(2) O zahlazení odsouzení mladistvého rozhodne soud, který rozhodoval ve věci v prvním stupni.

(3) Proti rozhodnutí o zahlazení odsouzení je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek."

204. V § 366 odst. 2 se vypouštějí slova "generální prokurátor nebo".

205. § 367 včetně nadpisu zní:

"§ 367
Řízení o udělení milosti

V případech uvedených v § 366 odst. 2 koná řízení a bezdůvodnou žádost zamítá ministr spravedlnosti. Může též nařídit, aby

- a) se trestní stíhání nezahajovalo, v zahájeném trestním stíhání se nepokračovalo a obviněný byl propuštěn z vazby, nebo,
  - b) výkon trestu byl odložen nebo přerušen,
- a to až do doby, kdy bude žádost o milost vyřízena."

206. V § 380 odst. 1 se slova "předloží věc" nahrazují slovy "po právní moci rozhodnutí věc předloží".

207. V § 380 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek."

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

208. § 391a zní:

"§ 391a

Ministerstvo spravedlnosti se zmocňuje, aby vyhláškou vydalo jednací řád pro okresní a krajské soudy.

209. § 391b zní:

"391b

Ministerstvo financí se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem spravedlnosti vyhláškou upravilo postup příslušných orgánů při zabezpečování a správě zajištěného majetku."

Čl. II

Zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb. a zákona České národní rady č. 17/1993 Sb. se mění takto:

§ 12 odst. 3 písm. a) zní:

"a) ze soudce a dvou přísedících, jestliže rozhodují jako soudy prvního stupně v trestních věcech,".

Čl. III

Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách se mění takto:

§ 38 odst. 3 písm. b) zní:

"b) orgánu činného v trestním řízení za podmínek, které stanoví zvláštní zákon;⁹⁾".

Čl. IV

Přechodná a zmocňovací ustanovení

1. K řízení, které ke dni účinnosti tohoto zákona konal vyhledávací orgán, je příslušný vyšetřovatel; nemusí opakovat úkony vyhledávacího orgánu, pokud byly provedeny způsobem stanoveným dosavadními předpisy.

2. Pokud tento zákon v ustanoveních o mimořádných opravných prostředcích hovoří o vyšetřovateli a o rozhodnutí vyšetřovatele, rozumí se tím i vyhledávací orgán a rozhodnutí vyhledávacího orgánu podle dosavadních předpisů.

3. Rozhodnutím okresního nebo krajského soudu podle § 266a se rozumí též rozhodnutí vojenského obvodového nebo vyššího vojenského soudu podle dosavadních předpisů.

4. Stížnost pro porušení zákona podaná generálním prokurátorem, o níž ke dni účinnosti tohoto zákona nebylo rozhodnuto, se považuje za stížnost pro porušení zákona podanou ministrem spravedlnosti.

5. Ministr spravedlnosti může do tří let od účinnosti tohoto zákona pověřit státní zastupitelství vyřizováním podnětů k podání stížnosti pro porušení zákona v trestním řízení.

6. Okresní nebo krajský soud, který převzal neskončenou věc vojenského obvodového nebo vyššího vojenského soudu, může pokračovat v odročeném hlavním líčení, pokud se nezměnilo sestavení senátu, nebo není dán jiný důvod, pro který je jinak třeba hlavní líčení opakovat znovu (§ 219 odst. 2).".

7. V trestních věcech krajského soudu jako soudu prvního stupně se v hlavním líčení započatém před účinností tohoto zákona pokračuje v pětičlenném senátu složeném podle dosavadních předpisů; to neplatí, jestliže se za účinnosti tohoto zákona hlavní líčení provádí znovu.

8. Ministerstvo spravedlnosti se zmocňuje, aby vyhláškou

upravilo postup státního zastupitelství při vyřizování podnětů k podání stížnosti pro porušení zákona v trestním řízení.

9. Ministerstvo spravedlnosti se zmocňuje, aby vyhláškou stanovilo, ve kterých případech přísluší odměna za vyhovění dožádání orgánů činných v trestním řízení a určilo její výši.

Čl. V

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona č.141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

STANOVISKO ODBORNÉHO ÚTVARU PŘEDSEDY VLÁDY

Čj.: 661/93

Název: Návrh novelizace trestního řádu

Podstata problému:

Cílem návrhu zákona je odstranit zbytečný a neúčelný formalismus trestního řízení, umožnit účinnější organizaci zejména orgánů činných v přípravném řízení a vytvořit předpoklady k širší aplikaci tzv. odklonu v trestním řízení, kterým se má zajistit, aby v hlavním líčení soud projednával především ty věci, které to svojí složitostí nebo závažností vyžadují.

Návrh respektuje závazky, které pro naši republiku vyplývají z mezinárodních dokumentů v oblasti trestního řízení.

Návrh zákona byl projednán v připomínkovém řízení.

Stanovisko:

K návrhu novelizace trestního řádu nemáme připomínek.

Připomínky k návrhu usnesení:

K návrhu usnesení vlády nemáme připomínek.

V Praze dne 7. září 1993

Vypracoval: P. Běhan

MINISTR SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

ÚŘAD VLÁDY ČR ODBOR VLÁDNÍ AGENDY		
INDEX 19 -07- 1993		
Č.J. 661/93	ÚTVAR LH	POČ. PR. 40

V Praze dne 16. července 1993

M - 540/93

Vážený pane předsedo,

v souladu s plánem hlavních úkolů vlády na I. polo-
letí 1993 v příloze předkládám návrh zákona, kterým se
mění a doplňuje trestní řád.

S pozdravem

Vážený pan

Doc. ing. Václav K l a u s, CSc.

předseda vlády

P r a h a

bod 3)

Legislativní rada
vlády České republiky

Č.j.: 661/93

V Praze dne 3. září 1993

S t a n o v i s k o

předsedy Legislativní rady vlády České republiky k návrhu
novelizace trestního řádu

I.

Ministr spravedlnosti předložil návrh novelizace trestního řádu v souladu s plánem hlavních úkolů vlády na II. pololetí 1993.

Cílem navrhované právní úpravy je odstranit zbytečný a neúčelný formalismus v trestním řízení, umožnit účinnější organizaci těchto orgánů zejména v přípravném řízení a vytvořit právní instituty pro to, aby soudy projednávaly především ty věci, které to svojí složitostí nebo závažností vyžadují.

Návrh novelizace byl projednán v připomínkovém řízení se všemi ústředními orgány státní správy, s Nejvyšším soudem, Generální prokuraturou, některými právníckými fakultami a s Českou advokátní komorou a je předkládán bez rozporů. S jeho realizací nejsou spojeny nároky na další finanční prostředky ze státního rozpočtu ani požadavky na další pracovní síly.

Předkládaný materiál nebyl z časových důvodů projednán v Legislativní radě vlády, byl však projednán v jejích pracovních komisích.

II.

Předseda Legislativní rady vlády České republiky doporučuje zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním /v platném znění/ upravit takto:

A. Obecně

S ohledem na stav příprav zákona o státním zastupitelství se doporučuje v návrhu novelizace trestního řádu vyjádřit, že pokud se v tomto zákoně mluví o "prokurátorovi", má se na mysli "státní zástupce. Upozorňuje se na to, že připravovaná novela trestního zákona bude mít vliv i na některá ustanovení trestního řádu /kupř. na § 309 návrhu apod./. Vzhledem k nově vkládaným bodům bude třeba upravit číslování bodů návrhu.

K jednotlivým ustanovením

K Čl. I

K bodu 15

V první větě se dikce "jsou zahrnuty zaviněním" doporučuje nahradit dikcí výstižnější.

K bodu 19

Doporučuje se dosavadní text /s navrhovanou změnou/ označit jako odstavec 1 a připojit nový odstavec 2, který zní:

"/2/ Soud, u něhož prokurátor podal návrh podle odstavce 1, se stává příslušným k provádění všech úkonů soudu po celé přípravné řízení, pokud nedojde k postoupení věci z důvodu příslušnosti jiného prokurátora činného mimo obvod tohoto soudu..".

K bodu 43

Navrhované ustanovení odstavce 2 se doporučuje ve druhé větě za slovy "i když se adresát o uložení nedověděl", doplnit o slova "ačkoliv se v místě doručení zdržuje."

Poukazuje se v této souvislosti na rozpor s jinou právní úpravou, zejména občanským soudním řádem a správním řádem, pokud jde o povinnost doručovatele upozornit adresáta, kterého v místě doručení nezastihl, že přijde v nejbližší možném termínu zásilku opět doručit.

K bodu 64

Doporučuje se v navrhovaném odstavci 2 nahradit slova "která byla přistižena při trestném činu" slovy "která byla přistižena za okolností nasvědčujících tomu, že spáchala trestný čin".

K bodu 127

Doporučuje se v navrhovaném odstavci 3 upravit text "není-li jeho obhajoba zřejmě nerozhodná" v tom smyslu, že výpověď obviněného /jím navrhované důkazy/ nemusí být přezkoumávány, jsou-li pro vyšetřovanou věc zcela bezvýznamné.

K bodu 176

Bod 176 se navrhuje formulovat takto:

"176. § 266 odstavec 1 zní:

"/1/ Proti pravomocnému rozhodnutí soudu, prokurátora nebo vyšetřovatele, jímž byl porušen zákon, nebo které bylo učiněno na podkladě vadného postupu řízení, může ministr spravedlnosti podat u Vrchního soudu nebo Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona.".

K bodu 177

V § 266 odst. 6 se slova "Generální prokurátor nebo ministr" nahrazují slovem "Ministr".

Za dosavadní bod 178 se navrhuje vložit nový bod 179 tohoto znění:

"179. V § 272 se vypouštějí slova "generální prokurátor nebo.".

Za dosavadní bod 180 bude třeba vložit nové body 181 a 182 tohoto znění:

"181. V § 275 odst. 4 věta první zní: "Ministr spravedlnosti může odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž podal stížnost pro porušení zákona až do rozhodnutí o této stížnosti."."

"182. V § 276 v poslední větě se vypouštějí slova "generální prokurátor nebo", ".".

K bodu 189

Doporučuje se v navrhovaném znění § 308 odst. 2 nahradit slova "aniž na tom měl obviněný vinu" slovy "bez zavinění ze strany obviněného".

Za dosavadní bod 202 se vkládá nový bod 203 tohoto znění:

"203. V § 344 odst. 2 se středník nahrazuje tečkou a slova "přitom rozhodne o způsobu výkonu náhradního trestu." se vypouštějí.

Za dosavadní bod 206 se navrhuje vložit nové body 207 a 208 tohoto znění:

"207. V § 366 odst. 2 se vypouštění slova "generální prokurátor nebo".

"208. § 367 včetně nadpisu zní:

"§ 367

Řízení a udělení milosti

V případech uvedených v § 366 odst. 2 koná řízení a bezdůvodnou žádost zamítá ministr spravedlnosti. Může též nařídit, aby

a/ se trestní stíhání nezahajovalo, v zahájeném trestním stíhání se nepokračovalo a obviněný byl propuštěn z vazby, nebo

b/ výkon trestu byl odložen nebo přerušen,
a to až do doby, kdy bude žádost o milost vyřízena.".

Za dosavadní bod 208 se navrhuje vložit body 209 a 210 tohoto znění:

"209. § 391a zní:

"§ 391a

Ministerstvo spravedlnosti se zmocňuje, aby vyhláškou vydalo jednací řád pro okresní a krajské soudy, kterým podrobněji upraví postup těchto soudů při vyřizování trestních věcí.".

"210. § 391b zní:

" § 391b

Ministerstvo financí se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem spravedlnosti vyhláškou upravilo postup příslušných orgánů při zabezpečování a správě zajištěného majetku.".

K Čl. II

V Čl. II se navrhuje připojit body 4 až 6 tohoto znění:

"4. Rozhodnutím okresního nebo krajského soudu podle § 266a se rozumí též rozhodnutí vojenského obvodového nebo vyššího vojenského soudu podle dosavadních předpisů.

5. Stížnost pro porušení zákona podaná generálním prokurátorem, o níž ke dni účinnosti tohoto zákona nebylo rozhodnuto, se považuje za stížnost pro porušení zákona podanou ministrem spravedlnosti.

6. Okresní nebo krajský soud, který převzal neskončenou věc vojenského obvodového nebo vyššího vojenského soudu, může pokračovat v odročeném hlavním líčení, pokud se nezměnilo postavení senátu nebo není dán jiný důvod, pro který je jinak třeba hlavní líčení opakovat znovu /§ 219 odst. 2/."

III.

Předseda Legislativní rady vlády České republiky doporučuje vládě vyslovit s návrhem novelizace trestního řádu souhlas s přihlédnutím k úpravám uvedeným v části II tohoto stanoviska.

JUDr. Jan Kalvoda
místopředseda vlády ČR a
předseda Legislativní rady vlády ČR

N á v r h

U s n e s e n í

vlády České republiky ze dne ..... č.
k návrhu novelizace trestního řádu

V l á d a

I. s c h v a l u j e návrh zákona, kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, s úpravami podle stanoviska Legislativní rady vlády České republiky,

II. p o v ě ř u j e

1. předsedu vlády

a) předložit vládní návrh zákona Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k dalšímu ústavnímu projednání,

b) požádat předsedu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, aby organizační výbor navrhl Poslanecké sněmovně výjimečně upustit od projednávání zásad zákona vzhledem k naléhavosti jeho přijetí,

2. ministra spravedlnosti odůvodnit vládní návrh zákona v orgánech Parlamentu České republiky.

Provedou:

předseda vlády

ministr spravedlnosti

P ř e d k l á d a c í   z p r á v a

Návrh novelizace trestního řádu je předkládán v souladu s plánem hlavních úkolů vlády na II. pololetí 1993. Jeho cílem je odstranit zbytečný a neúčelný formalismus trestního řízení, umožnit účinnější organizaci zejména orgánů činných v přípravném řízení a vytvořit zákonné předpoklady k širší aplikaci tzv. odklonu v trestním řízení, kterým se má zajistit, aby v hlavním líčení soud projednával především ty věci, které to svojí složitostí nebo závažností vyžadují.

Návrh novelizace byl zpracován ve spolupráci s Nejvyšším soudem a Generální prokuraturou České republiky, se zástupci resortu vnitra a soudci všech stupňů soudů. Při přípravě byly využity jejich praktické zkušenosti z aplikace platné právní úpravy i některé náměty zpracované meziresortní komisí pro přípravu rekodifikace trestního řádu. Návrh respektuje závazky, vyplývající pro Českou republiku z mezinárodních dokumentů z oblasti trestního řízení a přihlíží i k řadě doporučení mezinárodních institucí.

Návrh novelizace byl projednán v připomínkovém řízení se všemi ústředními orgány státní správy, s nejvyšším soudem, generální prokuraturou, některými právníckými fakultami a s Českou advokátní komorou. Návrh je předkládán bez rozporů.

Realizace návrhu není spojena s dalšími požadavky na pracovní síly a neklade žádné nároky na další finanční prostředky ze státního rozpočtu. Lze naopak předpokládat, že novela přispěje ke snížení výrazné přetíženosti všech orgánů činných v trestním řízení. Podstatné zvýšení sazeb pořádkové pokuty a peněžité záruky a možnosti, které soudu přinese aplikace institutu narovnání, rovněž povedou ke zvýšení

příjmů do státního rozpočtu. Jeho výši však nelze předem specifikovat.

Vzhledem k naléhavosti právní úpravy se navrhuje požádat Poslaneckou sněmovnu, aby upustila od projednávání zásad návrhu zákona.

N á v r h

Z á k o n

ze dne 1993

**kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb.,
o trestním řízení soudním (trestní řád)**

Poslanecká sněmovna Parlamentu se usnesla na tomto zákoně
České republiky:

čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb. a zákona č. 115/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 5 zní: " Orgány činné v trestním řízení postupují tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který nezbytně potřebují pro své rozhodnutí. Bez návrhu stran objasňují stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného".

2. V § 2 odst. 7 se vypouštějí slova " v nejširší míře".

3. V § 2 odst. 10 větě první se vypouštějí slova "v široké

míře".

4. V § 2 odst. 14 se připojuje věta: "Orgány činné v trestním řízení vedou řízení a vyhotovují svá rozhodnutí v českém jazyce."

5. V § 8 odst. 1 věta první zní: "Státní orgány, obce a ostatní právnické osoby jsou povinny pomáhat orgánům činným v trestním řízení při plnění jejich úkolů, zejména s největším urychlením bez úplaty vyhovovat jejich dožádáním."

6. § 8 odst. 2 zní:

"(2) Údaje, které jsou jinak předmětem bankovního tajemství, a v řízení o trestném činu zkrácení daně nebo jiném obdobném činu i údaje získané v daňovém řízení, smí v přípravném řízení, a to i před zahájením trestního stíhání, požadovat se souhlasem soudce prokurátor. V řízení před soudem může takové údaje požadovat předseda senátu."

7. V § 10 odst. 2 se slova "musí být o tom vyžádáno vyjádření ministra spravedlnosti: toto vyjádření je pro všechny orgány činné v trestním řízení závazné", nahrazují slovy "rozhodne o tom na návrh dotčené osoby nebo prokurátora nejvyšší soud".

8. V § 11 odst. 2 větě první se slova "a) nebo b)" nahrazují slovy "a), b) nebo h)".

9. V § 12 odst. 1 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

10. § 12 odst. 2 zní:

"(2) Policejními orgány se rozumějí orgány Policie České republiky. Stejné postavení mají v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil i pověřené orgány vojenské policie a v řízení o trestných činech příslušníků Vězeňské služby České republiky pověřené orgány této služby."

11. V § 12 odst. 3 se vypouštějí slova "vojenský obvodový

soud, vyšší vojenský soud".

12. V § 12 odst. 4 se vypouštějí z věty první slova " a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vojenský obvodový soud" a z věty druhé slova "a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vyšší vojenský soud".

13. V § 12 odst. 5 se vypouštějí slova "a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vojenský obvodový prokurátor" a slova "a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vyšší vojenský prokurátor".

14. V § 12 odst. 10 zní:

"(10) Trestním řízením se rozumí řízení podle tohoto zákona, trestním stíháním pak úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé a přípravným řízením úsek od zahájení trestního stíhání, případně od provedení neodkladných nebo neopakovatelných úkonů (§ 160 odst. 1,2), do podání obžaloby, postoupení věci, přerušení nebo zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby.".

15. § 12 odst. 11 zní:

"(11) Skutek tvoří projevy vůle určité osoby, které jsou příčinou nastalého následku významného z hlediska trestního zákona, pokud jsou zahrnuty zaviněním. K zachování totožnosti skutku stačí, je-li zachována totožnost jednání nebo totožnost následku. Pokračuje-li obviněný v takovém jednání i po sdělení obvinění, posuzuje se od tohoto úkonu jako nový skutek.".

16. V § 13 se vypouštějí slova "vojenské obvodové soudy, vyšší vojenské soudy".

17. § 14 a 15 se vypouštějí.

18. V § 20 se vypouští odstavec 3.

19. V § 26 se před slovo "soud" vkládá slovo "okresní".

20. § 30 odst. 1 zní:

"(1) Z vykonávání úkonů trestního řízení je vyloučen soudce nebo přísedící, prokurátor, vyšetřovatel a policejní orgán, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat.".

21. V § 30 odst. 2 větě první se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

22. § 31 zní:

"§ 31

(1) O vyloučení z důvodů uvedených v § 30 rozhodne orgán, kterého se tyto důvody týkají, a to i bez návrhu. O vyloučení soudce nebo přísedícího, pokud rozhodují v senátě, rozhodne tento senát.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

(3) O stížnosti rozhodne orgán bezprostředně nadřízený orgánu, jenž napadené rozhodnutí vydal.".

23. V § 32 se slova "proti obviněnému teprve tehdy, bylo-li proti němu vzneseno obvinění (§ 163) nebo mu bylo sděleno obvinění (§ 169)" nahrazují slovy "teprve tehdy, bylo-li mu sděleno obvinění (§ 160)".

24. V § 33 odst. 1 větě třetí se za slovo "obhájce" vkládají slova "nebo za podmínek uvedených v odstavci 2 žádat o jeho ustanovení". Odkaz v závorce ve větě páté zní: "(§ 165)".

25. V § 33 odst. 2 zní:

"(2) Obviněný, který osvědčí, že nemá dostatečných

prostředků, aby hradil náklady obhajoby, má nárok na obhajobu bezplatnou."

26. V § 36 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2, 3, které znějí:

"(2) Ustanovení odstavce 1 písm. a) se neužije, pokud obviněný ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody prohlásí, že obhájce nechce.

(3) Ustanovení odstavce 1 písm. c) se neužije v řízení proti mladistvému, který v době rozhodné pro nutnou obhajobu dovršil osmnáctý rok svého věku."

Dosavadní odstavce 2,3 a 4 se označují jako odstavce 4,5 a 6.

27. V § 36a odst. 1 písm. b) se slovo "devatenáctý" nahrazuje slovem "osmnáctý" a ustanovení písm.c) zní: "c) je-li ve vazbě, pokud neuvede, že obhájce nechce,".

28. V § 36a odst. 2 písm. c) se slovo "devatenáctý" nahrazuje slovem "osmnáctý".

29. V § 38 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Obviněnému bude obhájce ustanoven též tehdy, jestliže o to požádá (§ 33 odst. 1) a jsou splněny podmínky uvedené v § 33 odst. 2."

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

30. V § 40 větě druhé se vypouštějí slova "na svou žádost nebo na žádost obviněného" a v poslední větě se slova "O zproštění rozhodne" nahrazují slovy " Povinnosti obhajování zprostí".

31. V § 41 odst. 2 se vypouštějí slova " a vyhledávacích".

32. V § 45 odst. 2 větě první se slova "může k výkonu práv poškozenému ustanovit" nahrazují slovy "ustanoví k výkonu

práv poškozenému".

33. V § 53 odst. 1 větě první se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní" a ve větě druhé se slovo "vyhledávacího" nahrazuje slovem "policejního" a vypouštějí se slova " popřípadě též dožádáním vojenského soudu nebo vojenského prokurátora".

34. V § 53 se vypouští odstavec 3.

35. V § 55 odst. 1 písm. c) se na konci připojují slova:" a u obviněného též adresu, kterou uvede pro účely doručování (§ 62, 63),".

36. V § 55 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2)Hrozí-li svědku nebo osobám jemu blízkým v souvislosti s podáním svědectví újma na zdraví, smrt nebo jiné vážné nebezpečí, jméno a příjmení svědka a jeho další osobní údaje se do protokolu nezapisují, ale vedou se odděleně od trestního spisu a mohou se s nimi seznamovat jen orgány činné v trestním řízení. Svědek se poučí o právu podepsat protokol o výsledku smyšleným jménem a příjmením, pod kterým je pak veden.".

Dosavadní odstavce 2,3 a 4 se označují jako odstavce 3,4 a 5.

37. V § 59 odst. 1 druhé větě se za slovo "telegraficky" vkládá slovo " telefaxem".

38. V § 60 odst. 4 písm. a) se slovo "vyhledávacímu" nahrazuje slovem "policejnímu".

39. V § 62 odst.1 se na konci připojuje věta:"Je-li adresátem obviněný, doručuje se mu na adresu, kterou k tomu účelu uvedl (§ 55 odst. 1 písm. c).".

40. V § 62 odst. 2 se za slovo "orgán" připojují slova "nebo orgán obce".

41. V § 62 odst. 4 věta první zní: "Není-li takové osoby, zásilka se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout.".

42. V § 63 odst. 1 písm. c) se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

43. § 63 odst. 2 a 3 zní:

"(2) Nebyl-li adresát zásilky, kterou je třeba doručit do vlastních rukou zastížen, zásilka se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl.

(3) Uložit doručovanou zásilku podle odstavce 2 nelze, doručuje-li se

- a) obviněnému obžaloba, trestní příkaz nebo předvolání k hlavnímu líčení nebo veřejnému zasedání,
- b) jiná písemnost, jestliže to předseda senátu, prokurátor, nebo vyšetřovatel z důležitých důvodů nařídí.".

44. V § 64 odst. 2 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

45. V § 65 odst. 1 větě poslední se slovo "vyhledávacího" nahrazuje slovem "policejního".

46. § 65 odst. 2 zní:

"(2) V přípravném řízení může prokurátor, vyšetřovatel nebo policejní orgán práva uvedená v odstavci 1 ze závažných důvodů odepřít. Závažnost důvodů, ze kterých toto právo odepřel vyšetřovatel nebo policejní orgán, je na žádost osoby, již se odepření týká, prokurátor povinen urychleně přezkoumat. Toto právo nelze odepřít obviněnému a obhájci, jakmile byli upozorněni na možnost prostudovat spisy.".

47. V § 65 odst. 3 poslední větě se slova "usnesení o vznesení obvinění (§ 163) nebo do záznamu o sdělení obvinění (§ 169)" nahrazují slovy "do záznamu o sdělení obvinění (§ 160 odst. 1)".

48. V § 66 odst. 1 se slovo "vyhledávacímu" nahrazuje slovem "policejnímu", slovo "vyhledávacím" se nahrazuje slovem "policejním" a částka "2000" nahrazuje částkou "50000".

49. V § 66 odst. 3 se vypouštějí slova "obhájce nebo" a slova "orgán činný v trestním řízení" se nahrazují slovem "soud".

50. V § 68 věta první zní: "Vzít do vazby lze toliko osobu, které bylo sděleno obvinění (§ 160).".

51. V § 69 odst. 5 se na konci připojuje věta, která zní: "Obviněný má právo požadovat, aby obhájce byl přítomen při jeho výslechu, pokud je v uvedené lhůtě dosažitelný."

52. § 71 zní:

"§ 71

(1) Vazba může trvat v přípravném řízení a v řízení před soudem jen nezbytně nutnou dobu. Jestliže by vazba v přípravném řízení přesáhla šest měsíců a propuštěním obviněného na svobodu by mohlo být zmařeno nebo ztíženo dosažení účelu trestního řízení, na návrh prokurátora může o dalším trvání vazby do jednoho roku rozhodnout soudce a nad tuto lhůtu, nejvýše však do dvou let, může rozhodnout senát.

(2) Vazba v řízení před soudem spolu s vazbou v přípravném řízení nesmí trvat déle než dva roky. Pokud nebylo možné pro obtížnost věci nebo z jiných závažných důvodů trestní stíhání v této lhůtě skončit a propuštěním obviněného na svobodu hrozí, že bude zmařeno nebo podstatně ztíženo dosažení účelu trestního řízení, může o dalším trvání vazby na nezbytně nutnou dobu rozhodnout nejvyšší soud.

(3) Prodloužit vazbu podle odstavců 1 a 2 lze jen tak, aby

vykonaná vazba a lhůta, o níž je trvání vazby prodlouženo, nepřesáhla polovinu sazby trestu odnětí svobody nejprísněji trestného činu, pro nějž je obviněný v době rozhodování o prodloužení stíhán.

(4) Návrh na prodloužení lhůty podle odstavce 2 podává v řízení před soudem předseda senátu a v přípravném řízení generální prokurátor.

(5) Návrh na prodloužení lhůty podle odstavce 1 a 2 je nutno doručit soudu nejpozději patnáct dnů před skončením příslušné lhůty. Pokud návrh není uvedeným způsobem předložen, musí předseda senátu, a v přípravném řízení prokurátor, propustit obviněného na svobodu nejpozději den po uplynutí lhůty, na níž bylo trvání vazby omezeno.

(6) Za podmínek uvedených v odstavci 2 je generální prokurátor povinen podat návrh na prodloužení vazby způsobem uvedeným v odstavci 5 i tehdy, jestliže v době kratší než patnáct dnů před skončením vazební lhůty podá obžalobu.

(6) Lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 se počítají od doby, kdy došlo k zatčení nebo zadržení obviněného, anebo nepředcházelo-li zatčení nebo zadržení, od doby, kdy došlo na základě rozhodnutí o vazbě k omezení osobní svobody obviněného. Při vrácení věci prokurátorovi k došetření běží lhůta uvedená v odstavci 1 ode dne, kdy byl spis doručen prokurátorovi.

(7) Délka trvání vazby, o níž bylo rozhodnuto podle § 275 odst. 3 nebo § 287, se posuzuje samostatně a nezávisle na vazbě v původním řízení."

53. V § 72 odst. 1 větě první se za slovo "trvají" připojují slova "nebo zda se nezměnily".

54. V § 72 odst. 2 poslední větě se slova "obviněný, neuvede-li v ní jiné důvody, opakovat až po uplynutí čtrnácti dnů od právní moci rozhodnutí" nahrazují slovy "obviněný opakovat, jen pokud v ní uvádí nové skutečnosti, jinak ji v přípravném řízení prokurátor a v řízení před soudem předseda senátu odmítne. O odmítnutí je třeba obviněného vyrozumět."

55. V § 73 odst. 1 písm. a) se slova "vyšetřovateli nebo vyhledávacímu orgánu" nahrazují slovy "nebo vyšetřovateli".

56. V § 73a odst. 1 se slova "obviněný složil peněžitou záruku a soud nebo soudce ji přijme (odstavec 2)" nahrazují slovy " přijme složenou peněžitou záruku, jejíž výši určil".

57. V § 73a odst. 2 se slova "do 1000000 Kč" nahrazují slovem "výše".

58. V § 73a odst. 3 písm. a) se slova "vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu" nahrazují slovy "nebo vyšetřovatele".

59. V § 73a se vypouští odstavec 5.

60. § 74 včetně nadpisu zní:

" § 74

Stížnost proti rozhodnutí o vazbě

(1) Proti rozhodnutí o vazbě (§ 68, 69, 72, 73, 73a), s výjimkou rozhodnutí o jejím prodloužení (§ 71 odst. 1, 4), je přípustná stížnost.

(2) Odkladný účinek má pouze stížnost prokurátora proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby (§ 72, 73, 73a) a stížnost stran proti rozhodnutí o připadnutí peněžitě záruky státu (§ 73a). Byl-li však prokurátor při vyhlášení takového rozhodnutí přítomen, má jeho stížnost odkladný účinek jen tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí; jde-li o propuštění z vazby po vyhlášení zprošťujícího rozsudku, má stížnost prokurátora odkladný účinek jen tehdy, podal-li prokurátor také odvolání proti rozsudku."

61. V § 74a odst. 3 se vypouštějí slova "a 74" a připojuje se věta: "Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost."

62. V § 75 se z nadpisu vypouštějí slova "nebo vyhledávacím orgánem" a v odstavci 1 větě první se vypouštějí slova "nebo vyhledávací orgán".

63. V § 76 odst. 1 věta první zní: "Osobu podezřelou ze spáchání trestného činu může, je-li dán některý z důvodů vazby (§ 67), vyšetřovatel v naléhavých případech zadržet, i když jí dosud nebylo sděleno obvinění (§ 160 odst. 1).".

64. § 76 odst. 2,3,4 zní:

"(2) Osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu, smí omezit kdokoli, pokud je to nutné ke zjištění její totožnosti, k zamezení útěku nebo k zajištění důkazů. Je však povinen tuto osobu odevzdat ihned vyšetřovateli nebo policejnímu orgánu; příslušníka ozbrojených sil může též odevzdat nejbližšímu útvaru ozbrojených sil nebo správci posádky. Nelze-li takovou osobu ihned odevzdat, je třeba některému z uvedených orgánů omezení osobní svobody alespoň bez odkladu oznámit.

(3) Vyšetřovatel, který provedl zadržení, zadrženou osobu vyslechně a o výsledku sepíše protokol, v němž označí místo, čas a bližší okolnosti zadržení a uvede osobní údaje zadržené osoby, jakož i podstatné důvody zadržení.".

(4) Vyšetřovatel, který zadržení provedl nebo kterému byla podle odstavce 2 odevzdána osoba přistižená při trestném činu, ji propustí bezodkladně na svobodu v případě, že bude podezření rozptýleno nebo důvody zadržení z jiné příčiny odpadnou. Nepropustí-li zadrženou osobu na svobodu, předá prokurátorovi protokol o jejím výsledku se záznamem o sdělení obvinění (§ 160) a další důkazní materiál tak, aby prokurátor popřípadě mohl podat návrh na vzetí do vazby. Návrh musí vyšetřovatel podat bez odkladu, aby osoba zadržená podle tohoto zákona mohla být odevzdána soudu nejpozději do 24 hodin od tohoto zadržení; jinak musí být propuštěna na svobodu.".

65. V § 76 odst. 5 se slova "ještě proti ní nebylo vzneseno obvinění (§ 163), ani jí nebylo sděleno obvinění (§ 169),"

nahrazují slovy "jí ještě nebylo sděleno obvinění (§ 160)."

66. V § 76 odst. 6 se slova " odstavce 4, ledaže je obhájce ve lhůtě tam uvedené nedosažitelný" nahrazují slovy "odstavce 3, pokud je obhájce ve lhůtě tam uvedené dosažitelný".

67. V § 77 odst. 1 poslední větě se vypouštějí slova "který jej odůvodňuje".

68. V § 77 odst. 2 větě první se slova " ji propustit" nahrazují slovy " rozhodnout o jejím propuštění". Na konci se připojuje věta: " Překročení doby 24 hodin od doručení návrhu prokurátora na vzetí do vazby, je vždy důvodem rozhodnutí o propuštění obviněného na svobodu.".

69. V § 78 odst. 1 větě první se slovo "vyhledávacímu" nahrazuje slovem "policejnímu".

70. V § 78 odst. 3 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

71. V § 79 odst. 1 větě první se slovo "vyhledávacího" nahrazuje slovem "policejního" a ve větě druhé se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

72. V § 79 odst. 3 se slovo "vyhledávacím" nahrazuje slovem "policejním".

73. V § 80 odst. 1 poslední větě se vypouští slovo "soudu". Na konci se připojují věty: "Pokud osoba , která má na věc právo, ji přes opakovanou výzvu nepřevzme, bude věc prodána a částka za ni stržená bude uložena do úschovy soudu. Na prodej se užije přiměřeně předpisu o soudním prodeji zabavených movitých věcí.".

74. V § 80 odst. 3 větě první se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

75. V § 81 odst. 4 větě první se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

76. V § 83 odst. 2 se vypouštějí slova "nebo vyhledávací orgán".

77. § 83a včetně nadpisu zní:

"§ 83a

Příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemku

(1) Nařídít prohlídku jiných prostor nebo pozemku je oprávněn předseda senátu, v přípravném řízení prokurátor, vyšetřovatel nebo policejní orgán. Vyšetřovatel nebo policejní orgán k tomu potřebuje předchozí souhlas prokurátora. Příkaz k prohlídce jiných prostor nebo pozemku musí být vydán písemně a musí být odůvodněn. Doručí se vlastníku nebo uživateli dotčených prostor nebo pozemku nebo jejich zaměstnanci při prohlídce, a není-li to možné, nejdéle do 24 hodin po odpadnutí překážky, která brání doručení.

(2) Prohlídku jiných prostor nebo pozemku provede orgán, který ji nařídil, nebo na jeho příkaz policejní orgán.

(3) Bez příkazu nebo souhlasu uvedeného v odstavci 1 může vyšetřovatel nebo policejní orgán provést prohlídku jiných prostor nebo pozemku jen tehdy, jestliže příkazu nebo souhlasu předem dosáhnout nelze a věc nesnese odkladu, jestliže jde o osobu přistiženou při činu nebo o osobu, na kterou byl vydán příkaz k zatčení, anebo o osobu, která má být na příkaz soudu předvedena (§ 90, 98)."

78. V § 83b odst. 1 zní:

"(1) Nařídít osobní prohlídku je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení prokurátor nebo s jeho souhlasem vyšetřovatel nebo policejní orgán."

79. V § 83b odst. 4 větě první se vypouštějí slova "vyhledávací orgán anebo".

80. § 83c včetně nadpisu zní:

"§ 83c
Vstup do obydlí

Vyšetřovatel nebo policejní orgán může vstoupit do obydlí jen tehdy, jestliže věc nesnese odkladu a vstup do obydlí je nezbytný pro ochranu života nebo zdraví osob, nebo pro ochranu jejich práv a svobod, anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku, zejména jestliže jde o obydlí osoby přistižené při činu, nebo osoby na kterou byl vydán příkaz k zatčení, anebo osoby, která má být na příkaz soudu předvedena (§ 90, 98). Po vstupu do obydlí nesmějí být provedeny žádné jiné úkony než takové, které slouží k odstranění naléhavého nebezpečí nebo k předvedení osoby.

81. V § 84 větě první se vypouštějí slova "nebo prohlídku jiných prostor, anebo vstoupit do obydlí (§ 83c)".

82. V § 85a odst. 1 se za slovo "prostor" vkládají slova "a pozemku".

83. Za § 85a se vkládá nový § 85b, který včetně nadpisu zní:

"§ 85b
Provádění důkazu v bytě, obydlí,
jiných prostorech a na pozemku

Ustanovení § 83, 83a, 84, 85 a 85a se přiměřeně užije i tehdy, jestliže na místech v těchto ustanoveních uvedených je třeba provést důkaz, z povahy takového úkonu vyplývá, že jej nelze provést jinde a ten, u koho se má takový úkon vykonat, k němu nedal souhlas."

84. § 86 včetně nadpisu zní:

"§ 86
Zadržení zásilek

(1) Je-li k objasnění skutečností závažných pro trestní

řízení nutno zjistit obsah nedoručených telegramů, dopisů nebo jiných zásilek, které pocházejí od obviněného nebo jsou jemu určeny, nařídí předseda senátu a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce, aby je pošta nebo podnik provádějící jejich dopravu vydaly jemu a v přípravném řízení buď prokurátorovi, nebo vyšetřovateli, anebo policejnímu orgánu.

(2) Bez nařízení uvedeného v odstavci 1 může být doprava zásilky pozdržena na příkaz prokurátora, vyšetřovatele nebo policejního orgánu, pokud věc nesnese odkladu a nařízení nelze předem dosáhnout. Nedojde-li poště nebo podniku provádějícímu dopravu zásilek v takovém případě do tří dnů souhlas soudce podle odstavce 1, nesmí pošta nebo podnik dopravu zásilek dále zdržovat."

85. § 87 odst. 1 zní:

"(1) Zásilku vydanou podle § 86 odst. 1 smí otevřít jen předseda senátu a v přípravném řízení se souhlasem soudce prokurátor, vyšetřovatel nebo policejní orgán."

86. § 88 včetně nadpisu zní:

"§ 88

Odposlech a záznam telekomunikačního provozu

(1) Po zahájení trestního stíhání pro zvláště závažný úmyslný trestný čin nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, může předseda senátu a v přípravném řízení na návrh prokurátora soudce nařídít odposlech nebo záznam telekomunikačního provozu, pokud lze důvodně předpokládat, že jimi budou sděleny významné skutečnosti pro trestní řízení. Odposlech nebo záznam telekomunikačního provozu mezi obhájcem a obviněným je nepřípustný.

(2) Příkaz k odposlechu nebo záznamu telekomunikačního provozu musí být vydán písemně a odůvodněn. Současně v něm musí být stanovena doba, po kterou bude odposlech nebo záznam prováděn. O vydání příkazu a délce doby provádění odposlechu nebo záznamu, musí být vyrozuměna organizace obstarávající

provoz telekomunikační sítě, v jejímž obvodu bude odposlech nebo záznam prováděn. Odposlech nebo záznam telekomunikačního provozu provádí policejní orgán.

(3) Bez příkazu podle odstavce 1 může orgán činný v trestním řízení nařídít odposlech nebo záznam telekomunikačního provozu, nebo jej provést i sám, a to i tehdy, je-li vedeno přípravné řízení pro trestný čin neuvedený v odstavci 1, pokud s tím účastník odposlouchávané stanice souhlasí.

(4) Má-li být záznam telekomunikačního provozu užit jako důkaz, je třeba k němu připojit protokol s uvedením údajů o místě, času, způsobu a obsahu provedeného záznamu, jakož i o osobě, která záznam pořídila. V jiné trestní věci než je ta, v níž byl odposlech nebo záznam telekomunikačního provozu proveden, lze záznam jako důkaz užit tehdy, pokud je i v této věci vedeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v odstavci 1 nebo souhlasí-li s tím účastník odposlouchávané stanice.".

87. § 89 odst. 1 zní:

"(1) V trestním stíhání je v nezbytném rozsahu třeba dokazovat zejména:

- a) zda se stal skutek, v němž je spatřován trestný čin,
- b) zda tento skutek spáchal obviněný, případně z jakých pohnutek,
- c) podstatné okolnosti, mající vliv na posouzení nebezpečnosti činu,
- d) podstatné okolnosti k posouzení osobních poměrů pachatele,
- e) podstatné okolnosti umožňující stanovení následku způsobeného trestným činem.".

88. V § 89 odst. 2 se na konci připojuje věta: "Skutečnost, že důkaz nevyžádal orgán činný v trestním řízení, ale předložila jej některá ze stran, není důvodem k odmítnutí takového důkazu.".

89. V § 90 odst. 3 věta první zní: "O předvedení je třeba

požádat příslušný policejní orgán."

90. § 91 odst. 1 zní:

"(1) Obviněný nesmí být žádným způsobem donucován k výpovědi nebo k doznání. Při výslechu je nutno šetřit jeho osobnosti."

91. § 92 odst. 1 zní:

"(1) Před prvním výslechem je třeba zjistit totožnost obviněného, jeho rodinné, majetkové a výdělkové poměry a předchozí tresty, objasnit mu podstatu sděleného obvinění a poučit jej o jeho právech. Obsah poučení se poznamená v protokole. Nelze-li totožnost obviněného ihned zjistit, je nutno k protokolu o jeho výslechu připojit takové důkazy, aby tato osoba nemohla být zaměněna s jinou."

92. V § 99 odst. 2 se za slovo "uloženou" vkládají slova "nebo uznanou".

93. V § 99 odst. 3 se na konci připojuje věta: " Rovněž se nevztahuje na svědeckou výpověď o skutečnostech tvořících předmět služebního tajemství."

94. V § 105 odst. 1 větě první se za slova "orgán činný v trestním řízení" vkládají slova " a v řízení před soudem předseda senátu". Na konci se připojuje věta: "Státní orgán předloží orgánům činným v trestním řízení odborné vyjádření bez úplaty."

95. V § 108 odst. 3 se vypouštějí slova "vyhledávací orgán,".

96. § 110 odst. 1 zní:

"(1) Ve výjimečných, zvláště obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení, může vyšetřovatel nebo prokurátor a v řízení před soudem předseda senátu rozhodnout o přibrání státního orgánu nebo státního ústavu k podání posudku nebo přezkoumání posudku podaného znalcem."

97. V § 110 se připojuje odstavec 3, který zní:

"(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.".

98. V § 112 odst. 2 se za slovo "listiny" vkládají slova "včetně záznamů vyšetřovatele nebo policejního orgánu".

99. V § 119 odst. 2 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

100. § 120 odst. 1 písm. d) zní: "d) odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného, a".

101. V § 120 odst. 2 poslední větě se slova "osobu podléhající pravomoci vojenských soudů" nahrazují slovy "příslušníka ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru".

102. § 125 zní:

"§ 125

Pokud rozsudek obsahuje odůvodnění, soud v něm stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Jestliže byly do rozsudku pojaty další výroky, je třeba je rovněž odůvodnit.".

103. § 127 odst. 4 zní:

"(4) Přisedící hlasují před soudci. Přisedící a soudci mladší hlasují před staršími. Předseda senátu hlasuje naposledy.".

104. Nadpis § 131 zní: "Oprava vyhotovení a opisu rozsudku"

105. V § 131 odst. 1 větě první se za slova "vyhotovení

rozsudku" vkládají slova "a jeho opisech".

106. § 132 se vypouští.

107. V § 134 odst.1 písm. d) zní: "d) odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného, a".

108. V § 134 se připojuje odstavec 3, který zní:

"(3) Ve vykonávacím řízení může soud prvního stupně vyhotovit zjednodušené usnesení, jestliže se po jeho vyhlášení ve veřejném zasedání obviněný a prokurátor vzdali práva stížnosti. Zjednodušené usnesení neobsahuje odůvodnění.".

109. V § 141 odst. 2 větě první se slovo "vyhledávacího" nahrazuje slovem "policejního".

110. § 146 odst. 1 zní:

"(1) Orgán, proti jehož usnesení stížnost směřuje, může jí sám vyhovět, nedotkne-li se změna původního usnesení práv jiné strany trestního řízení. Jde-li o usnesení vyšetřovatele nebo policejního orgánu, které bylo vydáno s předchozím souhlasem prokurátora nebo na jeho pokyn, může vyšetřovatel nebo policejní orgán sám stížnosti vyhovět jen s předchozím souhlasem prokurátora.".

111. V § 146 odst. 2 písm. a) se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní" a v ustanovení pod písmenem c) se vypouštějí slova " předseda senátu vojenského obvodového soudu nadřízenému vyššímu vojenskému soudu" a slova " nebo vyššího vojenského soudu".

112. Nadpis části druhé zní: "Vyšetřování trestných činů".

113. Dosavadní ustanovení § 157 se označuje jako odstavec 1, slovo "vyhledávací" se nahrazuje slovem "policejní" a připojuje se odstavec 2, který zní:

"(2) Prokurátor je oprávněn uložit vyšetřovateli a policejnímu orgánu provedení takových úkonů, které jsou tyto orgány oprávněny provést a jichž je třeba k objasnění věci nebo ke zjištění pachatele. Stejná oprávnění má i vyšetřovatel ve vztahu k policejnímu orgánu.".

114. V § 158 odst. 1 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní" a slova "a nejpozději do jednoho měsíce od oznámení " se nahrazují slovy "a pokud to oznamovatel žádá, do jednoho měsíce od oznámení jej".

115. V § 158 odst. 2 zní:

"(2) Vyšetřovatel a policejní orgán jsou povinni učinit všechna potřebná opatření k odhalení trestných činů a zjištění jejich pachatelů; jsou povinni činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti.".

116. § 158 odst. 3 zní:

"(3) K prověření oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byla spáchán trestný čin, a ostatních podnětů k trestnímu stíhání opatřují vyšetřovatel a policejní orgán potřebné podklady a nezbytná vysvětlení a zjišťují a zajišťují stopy trestného činu; vyšetřovatel provádí úkony podle tohoto ustanovení u trestných činů, na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje tři roky. Právní posouzení trestného činu vyšetřovatelem je pro policejní orgán závazné.".

117. V § 158 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

"(4) O obsahu vysvětlení, které vyšetřovatel nebo policejní orgán nepovažuje za podstatné pro rozhodnutí v trestním řízení, lze sepsat úřední záznam. Tento záznam může sloužit prokurátorovi a obviněnému k návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede.".

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

118. V § 159 odst. 1,2,3 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

119. V § 159 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

(4) Vyšetřovatel nebo policejní orgán věc odloží též tehdy, pokud se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání (§ 160). Pominou-li důvody odložení, trestní stíhání zahájí."

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5 a ve větě druhé se slova "odstavců 2 a 3" nahrazují slovy "odstavců 2 až 4".

120. § 160 zní:

"§ 160

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba, zahájí vyšetřovatel neprodleně trestní stíhání, pokud není důvod k postupu podle § 159 odst. 2 a 3. Trestní stíhání zahajuje tím, že této osobě nejpozději na počátku prvního výslechu sdělí, že ji stíhá jako obviněného, a učiní o tom záznam. Záznam musí obsahovat popis skutku tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, a zákonné označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován. Opis záznamu vyšetřovatel doručí obviněnému a do 48 hodin jej zašle prokurátorovi.

(2) Nelze-li zahájit trestní stíhání podle odstavce 1 proto, že osoba, která může být obviněna, není ještě známa, nebo jí dosud nebylo možné sdělit obvinění, může vyšetřovatel nebo policejní orgán provádět způsobem uvedeným v hlavě čtvrté a páté jen neodkladné nebo neopakovatelné úkony. Opis protokolu o těchto úkonech zašle do 48 hodin prokurátorovi. Tento postup nezavazuje policejní orgán povinnosti neprodleně předat věc vyšetřovateli, je-li důvod sdělit určité osobě obvinění, a vyšetřovatele povinnosti sdělit osobě, která má

být stíhána, obvinění v souladu s odstavcem 1.

(3) Vyšetřovatel nebo policejní orgán provede potřebné neodkladné nebo neopakovatelné úkony a vyšetřovatel zahájí trestní stíhání, pokud nelze dosáhnout, aby tyto úkony provedl příslušný orgán, a nejpozději do tří dnů od jejich provedení předá věc tomuto orgánu, který pokračuje v řízení.

(4) Neodkladným úkonem podle odstavců 2 a 3 je takový úkon, který vzhledem k nebezpečí jeho zmaření, zničení, ztráty nebo podstatného oslabení jeho důkazní hodnoty nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání. Neopakovatelným úkonem podle odstavců 2 a 3 je takový úkon, o němž se předpokládá, že nebude možno před soudem provést.

(5) Vyjde-li během vyšetřování najevo, že se obviněný dopustil dalšího skutku, který není uveden v záznamu o sdělení obvinění, postupuje ohledně tohoto skutku způsobem uvedeným v odstavci 1.

(6) Vyjde-li během vyšetřování najevo, že skutek, pro který bylo sděleno obvinění, je jiným trestným činem, než jak byl v záznamu o sdělení obvinění právně posouzen, upozorní na to vyšetřovatel obviněného a učiní o tom záznam do protokolu."

121. § 161 včetně nadpisu zní:

" § 161

Vyšetřovací orgány

(1) Vyšetřování konají vyšetřovatelé policie a vyšetřovatelé jiných orgánů, o kterých to stanoví zvláštní zákon, který rovněž vymezí jejich příslušnost.

(2) Vyšetřování může konat i kapitán lodi při dálkových plavbách o trestných činech spáchaných na této lodi."

122. § 162 včetně nadpisu zní:

" 162

Spory o příslušnost ve vyšetřování

Spory o příslušnost mezi vyšetřovateli různých orgánů rozhoduje prokurátor, kterému ve věci přísluší vykonávat

dozor."

123. § 163 a nadpis nad ním se vypouštějí.

124. § 163a odst. 1 zní:

"(1) Trestní stíhání pro trestné činy násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a, pomluvy podle § 206, neposkytnutí pomoci podle § 207 a 208, poškozování cizích práv podle § 209, ublížení na zdraví podle § 221, 223 a 224, ohrožování pohlavní nemocí podle § 226, omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1, vydírání podle § 235 odst. 1, porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, krádeže podle § 247, zpronevěry podle § 248, neoprávněného užívání cizí věci podle § 249, podvodu podle § 250, podílnictví podle § 251 a 252, lichvy podle § 253, zatajení věci podle § 254, porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255, poškozování věřitele podle § 256 a poškozování cizí věci podle § 257 trestního zákona, proti tomu, kdo je ve vztahu k poškozenému osobou, vůči níž by měl poškozený jako svědek právo odepřít výpověď (§ 100 odst. 2), a trestní stíhání pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 proti tomu, kdo je nebo v době spáchání činu byl ve vztahu k poškozenému manželem nebo druhem, jakož i pro trestný čin opilství podle § 201a trestního zákona, pokud jinak vykazuje znaky skutkové podstaty některého z těchto trestných činů, lze zahájit a v již zahájeném trestním stíhání pokračovat pouze se souhlasem poškozeného. Je-li poškozených jedním skutkem několik, postačí souhlas byť jen jednoho z nich."

125. V § 163a odst. 2 zní:

"(2) Ustanovení odstavce 1 se však neužije, byla-li činem poškozena výlučně osoba mladší patnácti let, nebo byla-li takovým činem způsobena smrt.

126. V § 163a odst. 3 větě první se slovo "vyhledávacímu" nahrazuje slovem "policejnímu".

127. § 164 včetně nadpisu zní:

"§ 164

Postup při vyšetřování

(1) Vyšetřovatel koná vyšetřování zpravidla osobně. Úkony, které byly provedeny před sdělením obvinění a úkony provedené na pokyn vyšetřovatele policejními nebo jinými orgány i po něm, nemusí vyšetřovatel opakovat, byly-li provedeny způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona. Ustanovení § 158 odst. 3 a 4 se při provádění vyšetřovacích úkonů užíje obdobně.

(2) Vyšetřovatel postupuje při vyšetřování z vlastní iniciativy tak, aby byly co nejrychleji v potřebném rozsahu objasněny všechny skutečnosti důležité pro posouzení případu, včetně osoby pachatele a následku trestného činu (§ 89 odst. 1).

(3) Důkazy opatřuje vyšetřovatel bez ohledu na to, zda svědčí ve prospěch či neprospěch obviněného. Obviněný nesmí být žádným způsobem k výpovědi nebo doznání donucován. Není-li jeho obhajoba zřejmě nerozhodná, musí být pečlivě přezkoumána.

(4) Vyšetřovatel může umožnit obviněnému zúčastnit se vyšetřovacích úkonů a klást otázky vyslýchaným svědkům.

(5) Kromě případů, kdy je podle tohoto zákona třeba souhlasu prokurátora, činí vyšetřovatel všechna rozhodnutí o postupu vyšetřování a o provádění vyšetřovacích úkonů samostatně a je plně odpovědný za jejich zákonné a včasné provedení. Odepřít splnění pokynu prokurátora může vyšetřovatel jen tehdy, jestliže pokyn není v souladu se zákonem; trvá-li prokurátor na svém pokynu, předloží věc prokurátorovi bezprostředně vyššího stupně, který pokyn buď zruší, nebo věc přikáže jinému vyšetřovateli."

128. V § 165 odst. 1 větě první se slovo "vznesení" nahrazuje slovem "sdělení".

129. § 166 včetně nadpisu zní:

"§ 166

Skončení vyšetřování

(1) Uzná-li vyšetřovatel vyšetřování za skončené a jeho výsledky za postačující k podání obžaloby, umožní obviněnému a obhájci v přiměřené době prostudovat spisy a učinit návrhy na doplnění vyšetřování. Na tuto možnost upozorní obviněného a jeho obhájce nejméně tři dny předem. Uvedenou lhůtu lze se souhlasem obviněného a obhájce zkrátit. Nepovažuje-li vyšetřovatel navrhované doplnění za nutné, odmítne je. O těchto úkonech učiní vyšetřovatel záznam ve spise a o odmítnutí návrhů na doplnění vyšetřování vyrozumí obviněného nebo obhájce.

(2) Nevyužijí-li obviněný nebo obhájce možnosti prostudovat spisy, ačkoliv na ni byli řádně upozorněni, učiní o tom vyšetřovatel záznam do spisu a postupuje dále, jako by k tomuto úkonu došlo.

(3) Po skončení vyšetřování předloží vyšetřovatel prokurátorovi spis s návrhem na podání obžaloby se seznamem navrhovaných důkazů a zdůvodněním, proč nevyhověl návrhům na provedení důkazů dalších, nebo učiní některé rozhodnutí podle § 171 až 173."

130. Oddíl třetí hlavy desáté části druhé (§ 168 až 170) se vypouští.

131. V § 171 odst. 1 se vypouštějí slova "a ve vyhledávání prokurátor".

132. V § 172 odst.1 a 2 se vypouštějí slova "a ve vyhledávání prokurátor".

133. V § 173 odst. 1 se vypouštějí slova "a ve vyhledávání prokurátor" a vypouští se ustanovení pod písmenem e).

134. § 174 odst. 2 zní:

"(2) Při výkonu tohoto dozoru je prokurátor oprávněn:

- a) dávat závazné pokyny k vyšetřování trestných činů,
- b) vyžadovat od vyšetřovatele nebo policejního orgánu spisy, dokumenty, materiály a zprávy o spáchaných trestných činech za účelem prověrky, zda vyšetřovatel včas zahajuje trestní stíhání a řádně v něm postupuje,
- c) zúčastnit se provádění úkonů vyšetřovatele nebo policejního orgánu, osobně provést jednotlivý úkon nebo i celé vyšetřování a vydat rozhodnutí v kterékoliv věci; přitom postupuje podle ustanovení tohoto zákona pro vyšetřovatele a proti jeho rozhodnutí je přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí vyšetřovatele,
- d) vracet věc vyšetřovateli se svými pokyny k doplnění,
- e) rušit nezákonná nebo neodůvodněná rozhodnutí a opatření vyšetřovatele a policejního orgánu, která může nahrazovat vlastními; u usnesení o zastavení a přerušení trestního stíhání nebo o postoupení věci může tak učinit do třiceti dnů od doručení; jestliže rozhodnutí vyšetřovatele a policejního orgánu nahradil vlastním rozhodnutím jinak, než na podkladě stížnosti oprávněné osoby proti usnesení vyšetřovatele a policejního orgánu, je proti jeho rozhodnutí přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí vyšetřovatele a policejního orgánu,
- f) odejmout kteroukoliv věc určitému vyšetřovateli a učinit opatření, aby věc byla přikázána jinému vyšetřovateli."

135. V § 175 se v dosavadním odstavci 1 písm. a) vypouštějí slova "a ve vyhledávání postoupit věc a zastavit trestní stíhání", vypouští se odstavec 2 a zrušuje se číslování odstavců.

136. V § 176 odst. 1 se vypouštějí slova "nebo vyhledávání".

137. V § 176 odst. 2 větě první se slova "obvinění vzneseno (163) nebo sděleno (§ 169)" nahrazují slovy "sděleno obvinění (§ 160)" a v poslední větě se vypouštějí slova "nebo vyhledávací orgán" a slova "či vyhledávání".

138. V § 177 v ustanovení pod písmenem b) větě za středníkem se slova " osobu podléhající pravomoci vojenských soudů" nahrazují slovy "příslušníka ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru", ustanovení pod písmenem d) zní: "d) odůvodnění žalovaného skutku s uvedením důkazů, o které se toto odůvodnění opírá, a seznam důkazů, jejichž provedení v hlavním líčení navrhuje." a ustanovení pod písmenem e) se vypouští.

139. V § 181 odst. 2 zní:

"(2) Po podání obžaloby soud, nevyčkáváje dalších návrhů, postupuje tak, aby řízení směřovalo k vyřízení věci, včetně výkonu soudního rozhodnutí.".

140. § 182 zní:

"§ 182

Prokurátor může vzít obžalobu zpět až do doby, než se soud prvního stupně odebere k závěrečné poradě; po zahájení hlavního líčení tak může učinit jen tehdy, pokud obžalovaný netrvá na jeho pokračování. Zpětvzetím obžaloby se věc vrací do přípravného řízení.".

141. § 184 se vypouští.

142. V § 186 písm. c) se na konci připojují slova: " anebo okolnosti odůvodňující podmíněné zastavení trestního stíhání podle § 307 nebo narovnání podle § 309" a ustanovení pod písmenem f) zní: "f) že věc není v potřebném rozsahu objasněna z hledisek, která soud potřebuje pro svoje rozhodnutí o vině.".

143. V § 187 odst. 1 se na konci připojuje věta: " Považuje-li to předseda senátu pro rozhodnutí soudu za potřebné, nařídí o předběžném projednání obžaloby veřejné zasedání.".

144. V § 188 odst. 1 písm. e) zní: "e) vrátí věc

prokurátorovi k došetření, je-li toho třeba k odstranění závažných vad přípravného řízení nebo k objasnění základních skutečností pro rozhodnutí o vině " a ustanovení pod písmenem f) zní: "f) trestní stíhání podmíněně zastaví podle § 307 nebo schválí narovnání a trestní stíhání přeruší podle 309.".

145. V § 190 odst. 1 se čárka za slovem "objasnit" nahrazuje tečkou a slova " zejména z hlediska možné nové obhajoby." se vypouštějí.

146. V § 191 se vypouští odstavec 3.

147. V § 196 odst. 1 větě první za středníkem se slova "byla-li trestným činem poškozena organizace, dá opis obžaloby doručit i jí" nahrazují slovy " opis obžaloby dá doručit poškozenému, pokud jsou jeho pobyt nebo sídlo známe.".

148. V § 197 odst. 1 se slovo "soudu" nahrazuje slovem "senátu".

149. § 200 odst. 1 zní:

"(1) Při hlavním líčení může být veřejnost vyloučena, jestliže by veřejné projednání věci ohrozilo tajemství chráněné zvláštním zákonem, mravnost nebo nerušený průběh jednání, anebo bezpečnost nebo jiný důležitý zájem svědků; k témuž účelu může předseda senátu učinit i jiná přiměřená opatření. Veřejnost lze vyloučit také jen pro část hlavního líčení.".

150. V § 201 odst. 2 poslední větě se slova "státního, hospodářského nebo služebního tajemství" nahrazují slovy "státem chráněného tajemství, případně bezpečnosti nebo jiného důležitého zájmu svědků".

151. V § 202 odst. 2 písm. b) se slova "byla dodržena ustanovení o vznesení (§ 163) nebo sdělení obvinění (§ 169) a o seznámení obviněného s výsledky vyšetřování (§ 166) nebo

vyhledávání (§ 169)" nahrazují slovy "bylo dodrženo ustanovení o sdělení obvinění (§ 160) a obviněný byl upozorněn na možnost prostudovat spis a učinit návrhy na doplnění vyšetřování (§ 166 odst. 1)".

152. V § 202 odst.3 se na konci připojuje věta: " V případě nutné obhajoby lze hlavní líčení bez přítomnosti obhájce konat jen za podmínek uvedených v § 36 odst. 2.".

153. V § 202 se za odstavec 3 připojuje odstavec 4, který zní:

"(4) Ustanovení první věty odstavce 3 se neužije, pokud obžalovaný požádá, aby hlavní líčení bylo konáno v jeho nepřítomnosti.".

154. V § 207 odst. 2 větě první se na konci připojují slova: "a obžalovaný svoji dřívější výpověď učinil způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona".

155. § 209 zní:

"§ 209

Předseda senátu dbá o to, aby svědek ještě nevyslechnutý nebyl přítomen při výslechu obžalovaného a jiných svědků. Je-li obava, že svědek v přítomnosti obžalovaného nevypoví pravdu, případně jde-li o výslech svědka, kterému z podaného svědectví hrozí újma na zdraví, smrt nebo jiné vážné nebezpečí anebo o svědka, jehož totožnost musí zůstat ze závažných důvodů utajena, může předseda senátu učinit opatření vhodné k zajištění bezpečnosti nebo utajení totožnosti svědka, případně vykázat obžalovaného po dobu výslechu takového svědka z jednací síně. Po návratu do jednací síně však musí být obžalovaný seznámen s obsahem výpovědi svědka, může se k ní vyjádřit a aniž by se se svědkem setkal, může mu prostřednictvím předsedy senátu klást i otázky.".

156. § 211 zní:

"§ 211

(1) Místo výsledku svědka lze v hlavním líčení číst protokol o jeho výpovědi, jestliže soud nepokládá osobní výslech za nutný a prokurátor i obžalovaný s tím souhlasí.

(2) Protokol o výpovědi spoluobžalovaného nebo svědka se přečte také tehdy, jestliže výpověď byla učiněna způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a taková osoba

a) zemřela nebo se stala nezvěstnou, pro dlouhodobý pobyt v cizině nedosažitelnou, nebo onemocněla chorobou, která na trvalo nebo pro dohlednou dobu znemožňuje její výslech,

b) v hlavním líčení bez oprávnění odepřela vypovídat, nebo se odchyluje v podstatných bodech od své dřívější výpovědi.

(3) Protokol o výpovědi svědka, který v hlavním líčení využil svého práva odepřít výpověď podle § 100, je možno číst jen za předpokladu, že svědek byl před tímto výsledkem o svém právu odepřít výpověď řádně poučen a výslovně prohlásil, že tohoto práva nevyužívá, výslech byl proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a obviněný nebo obhájce měl možnost se tohoto výsledku zúčastnit.

(4) Místo výsledku znalce lze číst protokol o jeho výpovědi nebo jeho písemný posudek, jestliže znalec byl před podáním posudku poučen podle § 106, nejsou pochybnosti o správnosti a úplnosti posudku a prokurátor i obžalovaný s tím souhlasí.".

157. § 212 se vypouští.

158. § 213 odst. 1 zní:

"(1) Posudky, zprávy státních a jiných orgánů a další listiny, jimiž se provádí důkaz, se při hlavním líčení přečtou a umožní se do nich nahlédnout stranám, a pokud je to třeba, i svědkům a znalcům.".

159. V § 215 se připojuje odstavec 3, který zní:

"(3) Prokurátor, obžalovaný a jeho obhájce mohou žádat, aby jim bylo umožněno provést výslech svědka. Předseda senátu

jím vyhoví zejména tehdy, jestliže svědek byl předvolán na jejich návrh."

160. V § 219 odst. 2 větě druhé se vypouštějí slova "jestliže od odročení hlavního líčení uplynula delší doba".

161. V § 220 se vypouští odstavec 3; dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

162. V § 227 se slova "nebo promlčení" nahrazují slovy "promlčení nebo proto, že souhlas poškozeného s trestním stíháním nebyl dán nebo byl vzat zpět."

163. § 241 se vypouští.

164. V § 242 se vypouští odstavec 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

165. V § 243 se vypouští odstavec 2 a zrušuje se číslování odstavců.

166. § 249 včetně nadpisu zní:

"§ 249

Obsah odvolání

(1) Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 odůvodněno tak, aby bylo patrné, který výrok rozsudku je jím napadán a jaké vady řízení, které mu předcházelo, jsou vytýkány.

(2) Pokud odvolání neobsahuje základní náležitosti uvedené v odstavci 1, vyzve předseda senátu soudu prvního stupně odvolatele, aby své podání v potřebném rozsahu ve lhůtě osmi dnů doplnil, s upozorněním, že bez tohoto doplnění bude takové odvolání zamítnuto podle § 253 odst.1."

167. § 252 včetně nadpisu zní:

" § 252

Odvolací soud

O odvolání proti rozsudku okresního soudu rozhoduje nadřazený krajský soud a o odvolání proti rozsudku krajského soudu jako soudu prvního stupně rozhoduje nadřazený vrchní soud.".

168. V § 253 odst. 1 se za slova "zamítne odvolání" vkládají slova " nebylo-li odůvodněno podle § 249".

169. § 254 odst. 1 zní:

"(1) Nezamítne-li odvolací soud odvolání podle § 253, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž odvolatel podal odvolání, i správnost postupu řízení, které těmto výrokům předcházelo. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží jen tehdy, jestliže by mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.".

170. V § 257 se slova "Odvolací soud napadený rozsudek zruší" nahrazují slovy " S přihlédnutím k obsahu odvolání odvolací soud napadený rozsudek zruší".

171. § 258 odst. 1 zní:

"(1) S přihlédnutím k obsahu odvolání odvolací soud zruší napadený rozsudek také

- a) pro podstatné vady řízení, které rozsudku předcházelo, jestliže mohly mít vliv na správnost a zákonnost napadených výroků nebo na to, že některý výrok učiněn nebyl,
- b) pro nesprávná nebo nedostatečná skutková zjištění, z nichž rozsudek vychází,
- c) bylo-li porušeno některé ustanovení trestního zákona,
- d) je-li uložený trest zřejmě nepřiměřený,
- e) je-li výrok o uplatněném nároku na náhradu škody nesprávný.".

172. § 259 odst. 3 a 4 zní:

"(3) Rozhodnout sám rozsudkem ve věci může odvolací soud,

jen je-li možno nové rozhodnutí učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn a popřípadě důkazy provedenými před odvolacím soudem doplněn. V neprospěch obžalovaného může odvolací soud změnit napadený rozsudek jen na podkladě odvolání prokurátora, jež bylo podáno v neprospěch obžalovaného; ve výroku o náhradě škody tak může učinit též na podkladě odvolání poškozeného, který uplatnil nárok na náhradu škody.

(4) Odvolací soud nemůže sám

- a) uznat obžalovaného vinným skutkem, pro nějž byl napadeným rozsudkem zproštěn,
- b) uznat obžalovaného vinným těžším trestným činem, než jakým ho mohl v napadeném rozsudku uznat vinným soud prvního stupně (§ 225 odst. 2).".

173. V § 260 poslední větě se za slova "§ 191" vkládají slova "a 264 odst. 2".

174. § 263 odst. 2 zní:

"(2) Účast prokurátora při veřejném zasedání je povinná."

175. V § 264 odst. 2 se slova "obžalovanému v novém řízení uložen přísnější trest, než jaký mu byl uložen zrušeným rozsudkem" nahrazují slovy "v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch".

176. V § 266 odst. 1 poslední větě se slova "vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu" nahrazují slovy "nebo vyšetřovatele".

177. V § 266a odst. 1 větě první se vypouštějí slova "vojenského obvodového soudu nebo vyššího vojenského soudu" a slova "vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu" se nahrazují slovy "nebo vyšetřovatele".

178. § 268 odst. 2 zní:

"(2) Shledá-li nejvyšší soud, že zákon porušen byl, pokud postupem podle § 269 odst. 2 současně rozsudkem nezruší

napadené rozhodnutí, vysloví porušení zákona usnesením."

179. V § 273 věta první zní: " Jestliže nejvyšší soud vyslovil, že zákon byl porušen v neprospěch obviněného, nemůže v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch."

180. V § 274 se tečka na konci nahrazuje středníkem a připojují se slova "rozhodnutí podle § 268 může učinit též v neveřejném zasedání."

181. V § 277 poslední větě se vypouštějí slova "a vyhledávací".

182. V § 278 odst. 3 se slova "vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu" nahrazují slovy "nebo vyšetřovatele".

183. V § 278 odst. 4 se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

184. V § 281 odst. 1 se slova "vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu" nahrazují slovy "nebo vyšetřovatele".

185. V § 288 odst. 1 se slova "vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu" nahrazují slovy "nebo vyšetřovatele".

186. § 291 včetně nadpisu se vypouští.

187. § 301 odst. 3 zní:

"(3) Ustanovení tohoto oddílu o účasti orgánu pověřeného péčí o mládež se neužije ve vykonávacím řízení, jestliže se úkon provádí po dovršení devatenáctého roku mladistvého."

188. § 303 zní:

"§ 303

V řízení proti uprchlému se trestní stíhání zahajuje doručením sdělení obhájci, že obviněný je stíhán."

189. Oddíl třetí v hlavě devatenácté části druhé včetně nadpisu zní:

Oddíl třetí
Podmíněné zastavení trestního stíhání
a narovnání

Podmíněné zastavení trestního stíhání
§ 307

(1) V řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož dolní hranice nepřevyšuje dva roky, může se souhlasem obviněného soud a v přípravném řízení prokurátor podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže

- a) obviněný se k trestnému činu doznal,
- b) nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradu uzavřel dohodu, anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě,

a vzhledem k osobě pachatele, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

(2) V rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání se stanoví zkušební doba na šest měsíců až dva roky. Zkušební doba počíná právní mocí tohoto rozhodnutí o zastavení trestního stíhání.

(3) Obviněnému, který uzavřel s poškozeným dohodu o způsobu náhrady škody, se v rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání uloží, aby ji v průběhu zkušební doby nahradil.

(4) Obviněnému lze též uložit, aby ve zkušební době dodržoval přiměřená omezení směřující k tomu, aby vedl řádný život.

(5) Proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání může obviněný a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek. Rozhodne-li o podmíněném zastavení trestního stíhání soud, má toto právo též prokurátor.

(1) Jestliže obviněný v průběhu zkušební doby vedl řádný život, splnil povinnost nahradit způsobenou škodu a vyhověl i dalším uloženým omezením, rozhodne orgán, jenž trestní stíhání v prvním stupni podmíněně zastavil, že se osvědčil. Jinak rozhodne, a to případně i během zkušební doby, že se v trestním stíhání pokračuje.

(2) Jestliže do jednoho roku od uplynutí zkušební doby nebylo učiněno rozhodnutí podle odstavce 1, aniž na tom měl obviněný vinu, má se za to, že se osvědčil.

(3) Právní mocí rozhodnutí o tom, že obviněný se osvědčil, nebo uplynutím lhůty uvedené v odstavci 2 nastávají účinky zastavení trestního stíhání (§ 11 odst. 1 písm. f).

(4) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 mohou obviněný a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek. Učiní-li takové rozhodnutí soud, má toto právo též prokurátor.

Narovnání

§ 309

(1) Jestliže obviněný prohlásí před soudem svou vinu trestným činem, pro který je stíhán, a zaváže se k zaplacení peněžní částky poškozenému, případně i k obecně prospěšným účelům, která není zřejmě nepřiměřená závažnosti trestného činu, popřípadě k vydání věci nebo bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, a poškozený s tím souhlasí, může soud rozhodnout o schválení narovnání, považuje-li takový způsob vyřízení věci za dostačující. Současně trestní stíhání přeruší, nebyl-li závazek ihned splněn. Při rozhodování soud přihlédne k osobě obviněného, jeho osobním a majetkovým poměrům a osobním a majetkovým poměrům poškozeného.

(2) Ustanovení odstavce 1 se užije tehdy, pokud je obviněný stíhán pro trestné činy nekalé soutěže podle § 149, porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu podle § 150, porušování průmyslových práv podle § 151, porušování autorského práva podle § 152, násilí proti skupině obyvatelů a proti

jednotlivci podle § 197a, pomluvy podle § 206, neposkytnutí pomoci podle § 207 a 208, poškozování cizích práv podle § 209, ublížení na zdraví podle § 221, 223, 224 odst. 1,2, omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1, vydírání podle § 235 odst. 1,2 písm. c), omezování svobody vyznání podle § 236, útisku podle § 237, porušování domovní svobody podle § 238, porušování svobody sdružování a shromažďování podle 238a odst. 1, porušování tajemství dopravovaných zpráv podle § 239 odst.1 a § 240 odst.1, krádeže podle § 247 odst. 1,2,3 písm. b) a c), zpronevěry podle § 248 odst. 1,2,3 písm. a),c) a d), neoprávněného užívání cizí věci podle § 249, podvodu podle § 250 odst. 1,2 a 3 písm. b), podílnictví podle § 251 a 252, lichvy podle § 253, zatajení věci podle § 254, porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255, poškozování věřitele podle § 256, zvýhodňování věřitele podle § 256a, poškozování cizí věci podle § 257, a poškození a zneužití záznamu na nosiči informací podle § 257a anebo opilství podle § 201a trestního zákona, pokud jinak vykazuje znaky skutkové podstaty některého z těchto trestných činů.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 může prokurátor podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 310

(1) Rozhodnutí o narovnání musí obsahovat popis skutku, jehož se narovnání týká, jeho právní posouzení, obsah narovnání s uvedením výše peněžní částky a způsobu její úhrady, popřípadě závazek obviněného k vydání věci nebo bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, včetně přiměřené lhůty k plnění. Zaplacení peněžní částky je možno výjimečně dohodnout ve splátkách, závazek musí být splněn nejpozději do jednoho roku.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 není třeba odůvodňovat.

§ 311

Rozhodnutí o narovnání a přerušení trestního stíhání může soud vydat ve veřejném zasedání nebo v hlavním líčení, nejpozději do doby, než se senát odebere k závěrečné poradě, nebo samosoudce vyhlásí rozhodnutí.

§ 312

(1) Nesplní-li obviněný ve stanovené lhůtě zcela závazek, rozhodne soud o pokračování v trestním stíhání; jinak trestní stíhání zastaví.

(2) K prohlášení obviněného podle § 309 odst. 1 nelze v dalším řízení přihlídnout jako k důkazu o jeho vině."

190. V § 314a odst. 1 se slova "dvě léta" nahrazují slovy "pět let", odstavec 2 se vypouští a zrušuje se číslování odstavců.

191. V § 314c odst. 1 písm. c) se slovo "vyhledáváním" nahrazuje slovy "v přípravném řízení".

192. V § 314d odst. 2 se za slovo " odvolání" vkládají slova "nebo prohlášení o tom, že se vzdávají odvolání, učinili ve lhůtě, kterou jim samosoudce stanovil," vypouští se středník a slova "uloží-li však nepodmíněný trest odnětí svobody, vyhotoví vždy rozsudek s odůvodněním."

193. Za § 314d se vkládají nové § 314e až 314g, které znějí:

"§ 314e

(1) Samosoudce může bez projednání věci v hlavním líčení vydat trestní příkaz, jestliže se obviněný v průběhu vyšetřování doznal a samosoudce nemá důvod pochybovat o pravdivosti tohoto doznání, nebo jestliže skutkový stav je spolehlivě prokázán opatřenými důkazy.

(2) Trestním příkazem lze uložit

- a) trest odnětí svobody do jednoho roku,
- b) trest zákazu činnosti do pěti let,
- c) peněžitý trest,
- d) trest propadnutí věci.

(3) Náhradní trest odnětí svobody za peněžitý trest nesmí ani s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat jeden rok.

(4) Trestní příkaz nelze vydat

- a) v řízení proti mladistvému, pokud v době jeho vydání nedovršil osmnáctý rok svého věku,
- b) v řízení proti osobě, která je zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena,
- c) jestliže má být rozhodováno o ochranném opatření,
- d) jestliže má být uložen souhrnný trest a předchozí trest byl uložen rozsudkem.

(5) Trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku. Účinky spojené s vyhlášením rozsudku nastávají doručením trestního příkazu obviněnému.

§ 314f

(1) Trestní příkaz obsahuje

- a) označení soudu, který trestní příkaz vydal,
- b) den a místo vydání trestního příkazu,
- c) označení obviněného (§ 120 odst. 2),
- d) výrok o vině (§ 120 odst. 3) a uloženém trestu (§ 122 odst. 1),
- e) výrok o náhradě škody (§ 228 a 229 odst. 1,2), jestliže byl nárok na její náhradu řádně uplatněn (§ 43 odst. 2),
- f) poučení o právu podat odpor.

(2) Trestní příkaz se doručuje obviněnému, prokurátorovi a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody. Obviněnému se doručuje do vlastních rukou (§ 63 odst. 1,2). Má-li obviněný obhájce, doručí se trestní příkaz též jemu.

§ 314g

(1) Obviněný, osoby, které jsou oprávněny podat v jeho prospěch odvolání, a prokurátor mohou podat proti trestnímu příkazu odpor. Odpor se podává u soudu, který trestní příkaz vydal, a to do 8 dnů od jeho doručení. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obviněného, s výjimkou prokurátora, končí lhůta týmž dnem jako obviněnému. Jestliže se trestní příkaz doručuje jak obviněnému, tak i jeho obhájci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno později. Na navrácení lhůty se obdobně užije ustanovení § 61.

(2) Byl-li podán proti trestnímu příkazu oprávněnou osobou

ve lhůtě odpor, trestní příkaz se tím ruší a samosoudce nařídí ve věci hlavní líčení; při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stane pravomocným a vykonatelným.

(3) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin uvedený v § 163a, může poškozený vzít souhlas s trestním stíháním zpět až do doby, než je trestní příkaz doručen některé z osob uvedených v odstavci 1. Zpětvzetím souhlasu se trestní příkaz ruší a samosoudce trestní stíhání zastaví.

(4) Byl-li vydán trestní příkaz, může prokurátor vzít obžalobu zpět do doby, než je trestní příkaz doručen některé z osob uvedených v odstavci 1. Zpětvzetím obžaloby se trestní příkaz ruší a věc se tím vrací do přípravného řízení."

194. V § 320 se vypouští odstavec 3.

195. V § 321 odst. 1 větě první se slova "nápravně výchovnému ústavu" nahrazují slovy "ústavu pro výkon trestu odnětí svobody".

196. § 324 se vypouští.

197. V § 331 odst. 1 větě první se slova "nápravně výchovného ústavu" nahrazují slovy "ústavu pro výkon trestu odnětí svobody".

198. V § 331 odst. 2 větě druhé se slova "nápravně výchovného ústavu" nahrazují slovy "ústavu pro výkon trestu odnětí svobody"

199. V § 331 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

"(3) Navrhne-li podmíněně propuštění ředitel ústavu pro výkon trestu odnětí svobody, v němž odsouzený vykonává trest, nebo se k takovému návrhu připojí, může rozhodnutí o tom, že odsouzený se podmíněně propouští, učinit se souhlasem prokurátora též předseda senátu."

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

200. V § 333 odst. 2 se tečka na konci nahrazuje středníkem a připojují se slova: "to neplatí, postupuje-li soud podle § 331 odst. 3.".

201. § 333 odst. 3 zní:

"(3) Proti rozhodnutí podle § 331 odst. 3 je přípustná stížnost proti výroku o stanovení délky zkušební doby. Proti ostatním rozhodnutím podle § 331 a 332 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.".

202. V § 334 odst. 3 větě první se slova "nápravně výchovný ústav" nahrazují slovy "ústav pro výkon trestu odnětí svobody".

203. § 358 se vypouští.

204. § 360 včetně nadpisu zní:

"§ 360
Výkon vazby

Podmínky výkonu vazby stanoví zvláštní zákon.".

205. V § 361 odst. 1 větě první se slovo "vyhledávací" nahrazuje slovem "policejní".

206. § 364 zní:

"§ 364

(1) O zahlazení odsouzení rozhoduje předseda senátu okresního soudu, v jehož obvodu odsouzený v době podání návrhu má nebo naposledy měl bydliště.

(2) O zahlazení odsouzení mladistvého rozhodne soud, který rozhodoval ve věci v prvním stupni.

(3) Proti rozhodnutí o zahlazení odsouzení je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.".

207. V § 380 odst. 1 se slova "předloží věc" nahrazují slovy "po právní moci rozhodnutí věc předloží".

208. V § 380 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek."

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. K řízení, které ke dni účinnosti tohoto zákona konal vyhledávací orgán, je příslušný vyšetřovatel; nemusí opakovat úkony vyhledávacího orgánu, pokud byly provedeny způsobem stanoveným dosavadními předpisy.

2. Byla-li přede dnem účinnosti tohoto zákona odvolacímu soudu předložena věc, v níž by jinak měl předseda senátu soudu prvního stupně učinit úkony podle § 249 odst. 2, provede tyto úkony předseda senátu odvolacího soudu.

3. Pokud tento zákon v ustanoveních o mimořádných opravných prostředcích hovoří o vyšetřovateli a o rozhodnutí vyšetřovatele, rozumí se tím i vyhledávací orgán a rozhodnutí vyhledávacího orgánu podle dosavadních předpisů.

Čl. III

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona č.141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

D ů v o d o v á   z p r á v a

Obecná část

Předkládaný návrh novelizace trestního řádu vychází z požadavku, aby před předpokládaným přijetím rekodifikace trestního práva procesního byly provedeny nezbytné změny stávajícího trestního řádu. Jejich cílem je odstranit vytýkané nedostatky právní úpravy a při respektování principu zákonnosti a zachování práv stran trestního řízení vyplývajících i z mezinárodních dokumentů dosáhnout výraznějšího zjednodušení, účelného odformalizování a zrychlení trestního řízení.

I když návrh v potřebném rozsahu zjednodušuje stávající právní úpravu a zbavuje ji často nedůvodného formalismu, nemůže dosáhnout shora uvedeného cíle jen tímto způsobem. Nutně musí do určité a současně únosné míry zasáhnout i do celkové koncepce trestního řízení, která - byť již částečně dotčena mnoha předchozími novelizacemi, byla v zásadě formulována před více jak 30. lety. Předkládaný návrh se snaží potlačit v minulosti evidentně přeceněný význam přípravného řízení a posílit zásadu, že těžištěm dokazování je až řízení před soudem, které se musí omezit na objasnění těch skutečností, které mohou mít význam pro rozhodnutí učiněné v souladu se zákonem. Navrhuje se zrušit institut vyhledávání jako jednu z dosavadních forem přípravného řízení a zavést jednotné přípravné řízení formou vyšetřování, řízené vyšetřovatelem. Tím se dosáhne odstranění formálního rozlišení orgánů přípravného řízení, které nemohlo dostatečně přihlížet ke skutkové a právní náročnosti jednotlivých objasňovaných věcí a umožní se v resortu ministerstva vnitra daleko účinnějším způsobem organizovat postup vyšetřovatelů a jejich spolupráci s ostatními složkami policie, zejména s kriminální policií. Rozsah skutečností, které je třeba v přípravném řízení objasnit, se omezuje na základní

skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o vině. Zároveň se výrazněji snižuje administrativní náročnost tohoto stadia, jako nezbytný předpoklad pro zaměření činnosti orgánů činných v přípravném řízení na pátrání v terénu. Současně se odstraňuje možnost vést trestní stíhání tzv. ve věci jako jedné z možností, jak dosáhnout faktického vyloučení naprosté většiny práv obviněného a jeho obhájce v přípravném řízení.

Požadavek zjednodušení trestního řízení byl promítnut i do stadia řízení před soudem nejen dílčími změnami, ale i zavedením nových institutů podmíněného zastavení trestního stíhání (tento institut lze aplikovat též v přípravném řízení), narovnání a trestního příkazu, které by měly výrazněji odlehčit soudu, aniž by se rezignovalo na výskyt kriminality, a umožnit tak, aby soud v hlavním líčení projednával především věci, které si takové pozornosti skutečně zaslouží.

Návrh přihlíží i k potřebě poskytnout větší ochranu svědkům vystaveným pro jejich výpověď nebo jen odhodlání svědčit verbálním i násilným útokům. V souladu s převažující tendencí i v evropských právních rádech se posiluje kontradiktornost řízení v procesu dokazování a více se přihlíží k zásadě rovnosti stran soudního procesu. Návrh rovněž posiluje ingerenci soudu do přípravného řízení, pokud se rozhoduje o závažných zásazích do práv fyzických osob.

Zjednodušuje se i odvolací řízení, kde se s přihlédnutím k právní úpravě většiny evropských zemí upouští od revizního principu a respektují se námitky odvolatele.

V neposlední řadě se do návrhu promítá ústavou předpokládané zrušení vojenského soudnictví.

Realizace návrhu si nevyžádá dodatečných finančních prostředků ani není spojena s potřebou dalších pracovních sil.

Zvláštní část

K bodu 1 (§ 2 odst. 5)

Zásada zjišťování objektivní pravdy, která je kategorií filosofickou, vedla při aplikaci v právní oblasti k nutnosti, aby orgány činné v trestním řízení prováděly obsáhlé dokazování ke každé i v podstatě zcela bezvýznamné okolnosti činu. Proto se nahrazuje povinností zjistit stav věci podstatný a významný pro právní posouzení a tento stav dokázat tak, aby učiněná zjištění nevyvolávala důvodné, tedy rozumné pochybnosti.

K bodům 2 a 3 (§ 2 odst.7,10)

Zákon mezi základní zásady trestního řízení zařazuje v § 2 odst. 7 a 10 i spolupráci orgánů činných v trestním řízení se zájmovými sdruženími občanů. Tato zásada je pak konkretizována v jednotlivých ustanoveních zákona a tím je limitován rozsah uvedené spolupráce. Je proto nadbytečné a rozporné tvrzení, které nad rámec uvedených ustanovení míru spolupráce předepisuje jako povinnost orgánů činných v trestním řízení.

K bodu 4 (§ 2 odst. 14)

Ústava, ani jiný právní předpis nestanoví, jaký je v České republice úřední jazyk. Tato skutečnost vyvolává v praxi zbytečné obtíže, neboť se vyskytují případy, kdy orgány činné v trestním řízení vedou řízení nebo vyhotovují svá rozhodnutí ve slovenském nebo polském jazyce a osoby oprávněné podat proti těmto rozhodnutím opravné prostředky se domáhají překladu. Proto (aniž by se tím řešila otázka úředního jazyka) se stanoví povinnost orgánů činných v trestním řízení vést řízení a vyhotovovat rozhodnutí v českém jazyce.

K bodu 5 (§ 8 odst. 1)

Do uvedeného ustanovení se jednak promítá terminologie užívaná pro označení některých subjektů právních vztahů, jednak se výslovně stanoví, že povinnost těchto subjektů vyhovovat dožadáním majícím zpravidla povahu jednoduchého sdělení (nikoliv tedy např. znaleckého posudku) nemá povahu úplatné služby. Jednání o odměně za takovou službu by zbytečně zatěžovalo obě strany a výše této odměny by většinou nepřesáhla náklady, které by bylo třeba vynaložit v souvislosti s účetní evidencí odměny a její platby.

K bodu 6 (§ 8 odst. 2)

Navrhovaná změna jednak souvisí se zrušením vyhledávacích orgánů a kategorie vyhledávání, jednak spočívá v rozšíření práva vyžadovat údaje z daňového řízení a bankovní informace v rámci celého přípravného řízení, tedy i před zahájením trestního stíhání. Reaguje se tak na nelogický stav, že podle dosavadní právní úpravy musel vyšetřovatel namísto prověřování oznámení podle § 158 tr. řádu zahájit trestní stíhání, aby mohl vyžádat údaje sloužící jako podklad pro zvážení, zda k zahájení trestního stíhání došlo důvodně. Přitom při prověřování, zda byl spáchán trestný čin, se vyšetřovatel v některých případech bez těchto informací neobejde (typicky u trestného činu podle § 148 tr. zákona, ale i dalších trestných činů souvisejících s podnikatelskou činností nebo s tzv. praním špinavých peněz). Právo prokurátora vyžadovat tyto údaje je podmíněno souhlasem soudce, aby nedocházelo k nedůvodnému vyžadování těchto údajů v přípravném řízení a zejména před zahájením trestního stíhání. Uvedená změna je v souladu s novelou zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (zák.č. 157/1993 Sb.). Naopak ji bude třeba promítnout do novelizace zákona č. 21/1992 Sb., o bankách.

K bodu 7 (§ 10 odst. 2)

Podle stávající právní úpravy v případě pochybností o tom, zda určitá osoba je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, vydává závazné stanovisko ministr spravedlnosti. Tento stav plně nevyhovuje ústavnímu vyjádření vztahu moci výkonné a soudní, a proto se rozhodování těchto otázek přenáší na nejvyšší soud. Tím bude i nadále zachováno operativní rychlé rozhodování a zajištěna vázanost všech orgánů trestního řízení, včetně celé soustavy soudů, takovým rozhodnutím.

K bodu 8 (§ 11 odst. 2)

V případě, kdy v řízení o některém z trestných činů uvedených v § 163a vezme poškozený souhlas s trestním stíháním zpět, nemá obviněný - pokud se cítí být nevinný - možnost dosáhnout pokračování v trestním řízení a vydání zprošťujícího rozsudku. Navrhovaná změna v tomto směru zakládá stejný režim, jaký platí v případě, kdy trestní stíhání je zastaveno z důvodu abolice.

K bodu 9 (§ 12 odst. 1)

Navrhovaná úprava vyplývá ze zrušení institutu vyhledávacích orgánů.

K bodu 10 (§ 12 odst. 2)

Předpokládá se, že stejné postavení, jaké má v přípravném řízení Policie České republiky, budou mít v řízení o trestných činech určitých pachatelů i pověřené orgány vojenské policie a Vězeňské služby České republiky, neboť v těchto případech mají možnost orgány policie účinně zastoupit.

K bodům 11 až 13 (§ 12 odst. 3 až 5)

V souladu s ústavou se předpokládá k datu účinnosti tohoto zákona zánik vojenských soudů a jejich začlenění do obecné soustavy soudů.

K bodu 14 (§ 12 odst. 10)

Vzhledem k tomu, že se nepředpokládá zahajování trestního stíhání ve věci, je třeba nově vymezit pojem přípravného řízení. Zvolená formulace vychází z koncepce promítnuté do § 160.

K bodu 15 (§ 12 odst. 11)

Přestože skutek je jedním ze základních pojmů trestního řízení, trestní řád dosud neobsahoval jeho vymezení. Přitom z hlediska posuzování totožnosti skutku a jeho skončení zejména v případě pokračování v jednání i po zahájení trestního stíhání je vymezení nutné. Praxe v tomto směru byla nucena vycházet z právní nauky a proto se tento nedostatek odstraňuje. Dosavadní znění § 12 odst. 11 se naopak v souvislosti se zrušením vojenské justice stává nadbytečným.

K bodům 16 až 18 (§ 13 až 15 a § 20 odst. 3)

Navrhované změny souvisí se zrušením vojenské justice.

K bodu 19 (§ 26)

Stávající příslušnost soudů k provádění úkonů v přípravném řízení, která se odvíjí od prokuratury, se navrhuje omezit a tuto agendu soustředit výhradně u okresních soudů. Tím dojde jednak ke zjednodušení organizačních opatření souvisejících se zajišťováním dosažitelnosti soudců, jednak ke zrychlení řízení, neboť soudem druhého stupně bude vždy příslušný krajský soud, nikoliv až Vrchní soud v Praze.

K bodu 20 (§ 30 odst. 1)

Formulace podmínek, za nichž lze mít pochybnosti o nepodjatosti, vychází z koncepce, že nestranný postup je třeba zajistit tam, kde přichází v úvahu rozhodování v

trestním řízení. Z tohoto důvodu se z výčtu osob, u nichž se podle zvláštního postupu zkoumají námitky podjatosti, vypouští zapisovatel. Vypuštění vyhledávacího orgánu vyplývá ze zrušení tohoto institutu.

K bodu 21 (§ 30 odst. 2)

Navrhovaná změna je důsledkem zrušení kategorie vyhledávacích orgánů.

K bodu 22 (§ 31)

Cílem nové úpravy postupu při rozhodování o námitkách podjatosti je dosáhnout zrychlení tohoto řízení a vyloučit hromadně se vyskytující případy účelového uplatňování námitek podjatosti zejména ze strany obviněných ve snaze zmařit nebo výrazně prodloužit trestní řízení. Navrhovaná úprava na jedné straně zachovává právo stran námitky podjatosti uplatnit a dosáhnout, aby o nich bylo rozhodnuto v dvoustupňovém řízení, jednak umožňuje, aby vznesení námitky automaticky neznamenal zmaření nařízeného úkonu (typicky hlavního líčení).

K bodu 23 (§ 32)

Navrhovaná změna vychází z koncepce jednotného přípravného řízení, t.j. ze zrušení vyhledávání.

K bodu 24 (§ 33 odst. 1)

Do výčtu práv obviněného v trestním řízení se z důvodů přehlednosti zařazuje odkaz na právo za podmínek dále uvedených žádat o ustanovení obhájce.

K bodu 25 (§ 33 odst. 2)

Stávající zakotvení práva na obhajobu prostřednictvím obhájce v případech, kdy obviněný nemá dostatečných prostředků na zaplacení odměny, je v podstatě jen teoretickou

konstrukcí. Proto se zpřesňuje postup, jakým toto právo zajistit.

K bodu 26 (§ 36)

Při vymezení podmínek nutné obhajoby se více přihlíží k zásadě, že je především právem obviněného a ne jeho bezvýjimečnou povinností nechat se v trestním řízení zastupovat obhájcem a více se přihlíží k vůli obviněného. Pokud by jediným důvodem nutné obhajoby byla skutečnost, že obviněný je ve vazbě nebo výkonu trestu odnětí svobody a obviněný by zastoupení obhájcem odmítl, k jeho ustanovení obhájce by nedošlo. Je samozřejmě právem obviněného své stanovisko kdykoliv v průběhu řízení změnit.

K bodům 27 a 28 (§ 36a)

Podmínky nutné obhajoby v řízení proti mladistvému se upravují tak, aby nedocházelo k mechanickému ustanovení obhájce dospělému odsouzenému jen proto, že se činu, pro který se řízení vede, měl dopustit v době, kdy mu ještě nebylo 18 let.

K bodu 29 (§ 38)

Nově formulované ustanovení souvisí se změnou navrhovanou v § 33 odst. 2 o způsobu zajištění práva na obhájce v případě, kdy obviněný nemá dostatečných prostředků na úhradu obhajoby.

K bodu 30 (§ 40)

Dosavadní rozhodování o zproštění obhájce obhajoby vázané výlučně na návrh se ukázalo nepraktické v situaci, kdy obhájce objektivně nemohl nadále obhajobu vykonávat, avšak o zproštění nepožádal. Proto se umožňuje, aby soud v takových případech rozhodl i bez návrhu.

K bodu 31 (§ 41 odst. 2)

Změna souvisí s návrhem na zrušení institutu vyhledávání (§ 160 a násl.)

K bodu 32 (§ 45 odst. 2)

V případě, kdy jsou splněny podmínky pro ustanovení opatrovníka podle § 45 odst. 2, měl by orgán činný v trestním řízení mít povinnost opatrovníka ustanovit vždy a nemělo by se ponechávat na jeho úvaze, zda tak učiní.

K bodům 33 a 34 (§ 53 odst. 1,3)

Uvedená ustanovení se upravují tak, aby korespondovala jednotnému způsobu přípravného řízení, t.j. vyšetřování, a dále zrušení vojenského soudnictví.

K bodu 35 (§ 55 odst. 1)

Řada obviněných se na adrese jejich jinak trvalého, případně přechodného bydliště nezdržuje a vznikají značné obtíže s doručováním písemností. Proto se jako náležitost protokolu o výsledku obviněného zdůrazňuje uvedení adresy, na níž má být doručováno.

K bodu 36 (§ 55 odst. 2)

Zejména v souvislosti s objasňováním organizované kriminality se vyskytují případy, kdy osoby vypovídající jako svědci se stávají terčem nátlaku nebo násilných útoků, jejichž cílem je svědka zastrašit a ovlivnit tak jeho odhodlání vypovídat. K ochraně svědků v těchto případech se umožňuje utajení jejich osobních údajů.

K bodu 37 (§ 59 odst. 1)

Výčet technických prostředků, jejichž prostřednictvím lze

učinít podání, se doplňuje o telefax, který je běžně využíván.

K bodu 38 (§ 60 odst. 4)

Změna v tomto ustanovení souvisí se zrušením institutu vyhledávání.

K bodu 39 (§ 62 odst. 1)

Navrhované doplnění souvisí se změnou uvedenou v § 55 odst. 1.

K bodu 40 (§ 62 odst. 2)

Uvedené ustanovení umožňuje o doručení písemnosti v případě potřeby požádat policejní orgán. Tento způsob je nepraktický zejména tehdy, když je třeba doručit do místa, kde nemá policejní orgán své sídlo. V těchto případech bude praktičtější (a také lacinější), když doručení provede orgán obce.

K bodu 41 (§ 62 odst. 4)

Vzhledem k tomu, ustanovení odstavců 1 a 2 nezakládá obligatorní doručování prostřednictvím pošty, není důvodu v případě neúspěšného pokusu o doručení jiným subjektem než poštou ukládat nedoručenou zásilku výhradně na poště.

K bodu 42 (§ 63 odst. 1)

Změna v tomto ustanovení souvisí se zrušením institutu vyhledávání.

K bodu 43 (§ 63 odst. 2,3)

Úprava postupu při doručování do vlastních rukou se sjednocuje s postupem, který platí v občanskoprávním řízení a

je zakotven v občanském soudním řádu.

K bodům 44 až 48 (§ 64 až 66 odst. 1)

Uvedená ustanovení se upravují tak, aby odpovídala situaci, že vyhledávání jako forma přípravného řízení odpadne a úkony vyhledávacích orgánů zpravidla přejdou na policejní orgány. V § 66 odst. 1 se dále zvyšuje horní hranice pořádkové pokuty tak, aby byla shodná s hranicí platnou v občanském soudním řízení.

K bodu 49 (§ 66 odst. 3)

Speciální úprava, kdy namísto uložení pořádkové pokuty dochází k předání věci ke kárnému řízení, se ponechává u prokurátora, kde má vzhledem ke služebnímu vztahu prokurátora při výkonu funkce své opodstatnění.

K bodu 50 (§ 68)

Navrhovaná změna odráží skutečnost, že v přípravném řízení se nadále obviněnému bude obvinění sdělovat, nikoliv vznášet.

K bodu 51 (§ 69 odst. 5)

Navrhovaná změna je pouze formulační povahy a jejím smyslem je uvedení tohoto ustanovení do souladu s § 76 odst. 6 upravujícím obdobnou situaci.

K bodu 52 (§ 71)

Praxe dokazuje, že stávající lhůty, na něž je trvání vazby v přípravném řízení a v řízení před soudem omezeno, jsou především ve složitějších věcech nepřiměřeně krátké a v řadě takových věcí je třeba opakovaně i cestou nejvyššího soudu lhůtu trvání vazby prodlužovat. Tento postup zejména ve skupinových věcech vede k tomu, že výraznou část lhůty, na níž je trvání vazby omezeno, neprobíhá vlastní trestní

stíhání, ale řízení o prodloužení vazby jednotlivým obviněným. Tím je do značné míry popřen smysl, který limitování lhůty trvání vazby má. Z těchto důvodů se nově stanoví úprava trvání vazby tak, aby se jednak omezilo a zjednodušilo rozhodování o jejím prodloužování, jednak umožnilo daleko větší část doby, v níž je obviněný ve vazbě, provádět úkony trestního stíhání. Zároveň se stanoví pevná a nepřekročitelná doba trvání vazby v závislosti na tom, pro jaký trestný čin je obviněný stíhán.

K bodu 53 (§ 72 odst. 1)

V souladu se soudní praxí se vedle povinnosti zkoumat, zda důvody vazby trvají, zakotvuje i povinnost zjišťovat, zda se důvody vazby uvedené v § 67 nezměnily. Změna těchto důvodů totiž může mít významný dopad na rozsah omezení, kterým je obviněný ve vazbě podroben.

K bodu 54 (§ 72 odst. 2)

Vymezení podmínek, za nichž obviněný může opětovně žádat o propuštění z vazby na svobodu poté, co jeho předchozí žádost byla pravomocně zamítnuta, se neváže na určitou dobu od právní moci předchozího rozhodnutí, ale na nové skutečnosti, které by mohly odůvodňovat jiné rozhodnutí. Tím se sleduje zamezení případů účelového podávání takových žádostí s cílem dosáhnout uplynutí lhůty, na niž je trvání vazby omezeno.

K bodu 55 (§ 73 odst. 1)

Změna tohoto ustanovení souvisí se zrušením institutu vyhledávacího orgánu.

K bodu 56 (§ 73a odst. 1)

Ustanovení upravující postup při přijetí nabídky peněžité záruky se zpřesňuje tak, aby nedocházelo k případům, že

obviněný nejprve učiní nabídku peněžitě záruky, složí příslušnou peněžitou částku a soud poté rozhodne, že přijímá peněžitou záruku ve zcela odlišné výši.

K bodu 57 (§ 73a odst. 2)

Horní hranici sazby, v níž může soud stanovit konkrétní výši peněžitě záruky, se navrhuje zrušit. Tím se umožní, aby peněžitou záruku bylo vždy možné stanovit v souladu s hledisky rozhodnými pro její výměru.

K bodu 58 (§ 73a odst. 3)

Změna tohoto ustanovení souvisí se zrušením institutu vyhledávacího orgánu a vyhledávání.

K bodu 59 (§ 73a odst. 5)

Ustanovení upravující přípustnost opravného prostředku v řízení o peněžitě záruce se vypouští, neboť tato problematika je pro celé řízení o vazbě upravena v § 74 odst. 1.

K bodu 60 (§ 74)

Ustanovení o opravném prostředku proti rozhodnutí o vazbě se doplňuje tak, aby se odstranily přetrvávající výkladové pochybnosti zejména v případech rozhodování o prodloužení lhůty trvání vazby.

K bodu 61 (§ 74a odst. 3)

Rozhodnutí o omezeních u osoby ve výkonu trestu odnětí svobody není rozhodnutím o vazbě, a proto se tato otázka výslovně upravuje v příslušném ustanovení.

K bodu 62 (§ 75)

Právo zadržet obviněného v případech, kdy je dán důvod

vazby, se svěřuje výlučně vyšetřovateli jako osobě odpovědné za vedení přípravného řízení.

K bodům 63 až 66 (§ 76)

Podmínky zadržení podezřelé osoby a následný postup se upravují s ohledem na to, že přípravné řízení bude provádět pouze vyšetřovatel a policejní orgán jen v rozsahu pověření. Současně se odlišuje zadržení jako úkon orgánu činného v trestním řízení od omezení osobní svobody osoby přistižené při páchání trestného činu, které může provést kdokoliv.

K bodu 67 (§ 77 odst. 1)

V případě, že prokurátor předloží soudu návrh na vzetí zadržené osoby do vazby, měl by k němu připojit všechny důkazy, které ve věci obstaral, a neprovádět jen výběr těch, které jeho návrh odůvodňují.

K bodu 68 (§ 77 odst. 2)

Uvedené ustanovení se zpřesňuje tak, aby bylo zřejmé, že i propuštění zadržené osoby soud provádí rozhodnutím, neboť se jedná o úkon, kterým soud nevyhovuje procesnímu návrhu prokurátora, a dále se zdůrazňuje povinnost soudu propustit zadrženého, jestliže nebylo rozhodnuto ve lhůtě 24 hodin od doručení návrhu.

K bodům 69 až 72 (§ 78 a 79)

Změna těchto ustanovení souvisí se zrušením institutu vyhledávacího orgánu a vyhledávání.

K bodu 73 (§ 80 odst. 1)

V praxi se množí případy, kdy osoba (zpravidla poškozený s trvalým bydlištěm v cizině) si ani na opětovnou výzvu nepřeveze věc, k níž má jinak vlastnické právo, neboť za ni

zpravidla již obdržela náhradu od pojišťovny. V těchto případech by povinnost orgánu činného v trestním řízení zajišťovat úschovu věci nebyla nijak časově omezena a tento orgán by na své náklady musel úschovu zajišťovat do doby, než se věc postupem doby stane nefunkční a bezcennou. Proto se v těchto případech navrhuje stejný postup, jaký platí u věcí, kterým hrozí zkáza.

K bodům 74 až 82 (§ 80 odst.3, § 81,83,83a,83b,83c,84 a 85a)

Změna těchto ustanovení souvisí se zrušením institutu vyhledávacího orgánu a vyhledávání. Rovněž se zakotvuje právo vstupu vyšetřovatele nebo policejního orgánu do obydlí nebo jiných prostor, pokud jedná na základě příkazu soudu k předvedení osoby, která se na těchto místech zdržuje. Podmínky, za nichž lze provést prohlídku pozemku, se vymezují shodně s podmínkami platnými pro prohlídku jiných prostor.

K bodu 83 (§ 85b)

V některých případech je třeba provést důkaz v bytě, obydlí, jiných prostorách nebo na cizím pozemku (ohledání místa, rekonstrukce, rekognice, případně i vyšetřovací pokus). Provedení důkazu často vyžaduje úpravu prostředí, takže nelze tvrdit, že povaha tohoto úkonu je stejná s případy pouhého vstupu orgánů činných v trestním řízení na tato místa, ale naopak se blíží prohlídce. Proto se pro provedení těchto úkonů stanoví stejné podmínky, jaké platí pro nařízení domovní prohlídky, prohlídky jiných prostor a pozemku. Ustanovení o nařízení prohlídky se užije jen tehdy, jestliže dotčená osoba s provedením úkonu nesouhlasí.

K bodům 84 a 85 (§ 86 a 87)

Podmínky, za nichž lze nařídit zadržení a otevření listovních zásilek nebo dalších dopravovaných zpráv, se upravují s ohledem na to, že se zrušuje kategorie vyhledávacích orgánů. Vypouští se speciální úprava dopadající

na řízení o trestných činech podle hlavy první zvláštní části trestního zákona, neboť i na tyto případy je možné vztáhnout obecnou úpravu obsaženou v odstavci 1.

K bodu 86 (§ 88)

Úpravu, jaká platí pro odposlech telefonních hovorů, se navrhuje rozšířit i na obdobné případy používání telekomunikačního provozu (fax). S ohledem na závažnost zásahu do osobních práv dotčených osob se v souladu s právními úpravami většiny států svěřuje rozhodování do výlučné pravomoci soudu.

K bodu 87 (§ 89 odst. 1)

Okruh skutečností, které je v trestním řízení třeba dokazovat, se zpřesňuje tak, aby se dokazování zaměřilo na skutečnosti významné pro rozhodnutí otázek viny, trestu náhrady škody a ochranných opatření.

K bodu 88 (§ 89 odst. 2)

Dosavadní soudní praxe vycházela z toho, že obstarávání důkazů je právem a povinností orgánů činných v trestním řízení a odmítala zacházet stejně s důkazy, které obstaral např. poškozený nebo obviněný. Týká se to zejména znaleckých posudků, ačkoliv soudní znalec by měl v posudku dospět ke stejnému závěru, bez ohledu na osobu objednavatele. Proto se uvedené ustanovení doplňuje tak, aby byla zřejmá povinnost orgánů činných v trestním řízení přistupovat k důkazům stejným způsobem, podle stejných ustanovení je provádět a těmito důkazy se zabývat.

K bodu 89 (§ 90 odst. 3)

Předvádění obviněného pracovníky soudu, prokuratury nebo orgánem pověřeným péčí o mládež se v praxi nerealizuje, neboť tyto instituce nemají možnost na uvedené úkony potřebné

pracovníky vyčlenit a vyškolit. Orgán pověřený péčí o mládež by naopak vůči mladistvému měl navozovat pocit důvěry a spolupráce a nepřebírat represivní úlohu. Proto se odkaz na tyto instituce z § 90 odst. 3 vypouští.

K bodu 90 (§ 91 odst. 1)

Výslech obviněného má svá specifika nejen v tom, že je jeho právem, nikoliv povinností vypovídat, ale i z toho hlediska, že obviněný není povinen vypovídat pravdu. Proto je obtížně realizovatelný dosavadní požadavek zákona, aby výslech obviněného poskytl úplný a jasný obraz skutečností důležitých pro trestní řízení. Doznání obviněného je třeba vždy hodnotit v souhrnu s ostatními provedenými důkazy, ale není třeba o něm vždy bez rozumného důvodu pochybovat.

K bodu 91 (§ 92 odst. 1)

Stávající úprava stanoví bezvýhradnou povinnost orgánu činného v trestním řízení již před prvním výslechem vždy zjistit totožnost obviněného, ačkoliv na druhé straně připouští, aby bylo vedeno trestní stíhání proti osobě neznámé totožnosti (§ 67 písm. a). Tyto případy jsou s rozvojem mezinárodních styků stále častější a proto se ustanovení § 92 odst. 1 doplňuje tak, aby bylo zřejmé, jak postupovat, pokud se totožnost obviněného nepodaří zjistit.

K bodu 92 (§ 99 odst. 2)

Mezi případy, kdy je při výslechu svědka třeba respektovat zákaz výpovědi, je nutné zahrnout nejen státem uloženou, ale též uznanou povinnost mlčenlivosti (viz např. § 8 zákona č. 308/1991 Sb.).

K bodu 93 (§ 99 odst. 3)

Široké vymezení pojmu služebního tajemství podle § 23 odst. 2 zák.č. 102/1971 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a

§ 89 odst. 12 tr. zákona vede k tomu, že zejména příslušníci ozbrojených sil a sborů jsou velmi často nuceni poukazovat na to, že předmětem jejich výpovědi (zpravidla jen dílčí otázky) je skutečnost tvořící předmět služebního tajemství. Z tohoto důvodu jsou podle dosavadní právní úpravy nuceni postupem podle § 99 odst. 2 žádat o zproštění povinnosti mlčenlivosti, ačkoliv není pochyb o tom, že vzhledem k významu takové skutečnosti se s ní osoby činné v trestním řízení mohou seznámit. V řízení před soudem lze ochranu takové skutečnosti zajistit postupem podle § 200 odst. 1 tr. řádu, a proto se z důvodů zákazu výpovědi svědka služební tajemství vyjímá.

K bodu 94 (§ 105 odst. 1)

Ustanovení o přibrání znalce se doplňuje tak, aby o vyžádání znaleckého posudku mohl v senátní věci v řízení před soudem rozhodnout předseda senátu a nemusel jen z tohoto důvodu nařizovat neveřejné zasedání. Dále se zjednodušuje vyžadování potvrzení a vyjádření od státních orgánů v tom směru, že se stanoví povinnost tyto zprávy poskytnout bezúplatně. V případě státních orgánů platební styk znamená jen přesouvání prostředků v rámci státního rozpočtu a navíc úplata za poskytnutí zprávy dosud představovala zanedbatelnou částku, podstatně nižší než činily výdaje na její účetní evidování.

K bodu 95 (§ 108 odst. 3)

Změna tohoto ustanovení souvisí se zrušením vyhledávání a s novým postavením policejního orgánu ve vyšetřování.

K bodu 96 (§ 110 odst. 1)

V ustanovení o přibrání státního orgánu nebo ústavu k podání posudku se provádějí změny související se zrušením institutu vyhledávacího orgánu a způsob rozhodování o přibrání ústavu k podání posudku se sjednocuje s postupem uvedeným v § 105 odst. 1.

K bodu 97 (§ 110 odst. 3)

Proti rozhodnutí o přibrání ústavu k podání posudku nebo přezkoumání posudku podaného znalcem se připouští stížnost z obdobných důvodů, jako je tomu v § 105.

K bodu 98 (§ 112 odst. 2)

Ustanovení o listinných důkazech se doplňuje o výslovný odkaz na záznamy vyšetřovatele nebo policejního orgánu, kterými je rovněž třeba se zabývat způsobem uvedeným v § 213 odst. 1 a zhodnotit je.

K bodu 99 (§ 119 odst. 2)

Navrhovaná úprava souvisí se zrušením institutu vyhledávacích orgánů.

K bodu 100 (§ 120 odst. 1)

Vzhledem k tomu, že se předpokládá, že soud bude za určitých okolností vyhotovovat rozsudek neobsahující odůvodnění, je třeba v tomto směru upravit i ustanovení obsahující výčet náležitostí rozsudku.

K bodu 101 (§ 120 odst. 2)

Jedná se o stylistickou změnu související se zánikem vojenské justice.

K bodu 102 (§ 125)

Okruh otázek, s nimiž je soud v odůvodnění rozsudku povinen se vypořádat, se zpřesňuje tak, aby se odůvodnění zaměřilo na okolnosti pro rozhodnutí podstatné a významné.

K bodu 103 (§ 127 odst. 4)

Jedná se o stylistickou změnu související se zánikem vojenské justice.

K bodům 104 až 106 (§ 131 a 132)

Spojují se ustanovení o opravě vyhotovení rozsudku a opisu rozsudku s přihlédnutím ke skutečnosti, že rozsudek a jeho opisy se v současné době vyhotovují společně a ne opětovným opisováním originálu. Navíc osoby jinak oprávněné podat odvolání by právo opravného prostředku při změně písemného znění výroku rozsudku měly mít zachováno vždy a nemělo by se rozlišovat, jestli původ chyby spočívá ve vyhotovení nebo v opsání rozsudku.

K bodům 107 a 108 (§ 134)

Připouští se vyhotovení zjednodušeného usnesení neobsahujícího odůvodnění v případě, že se ve veřejném zasedání ve vykonávacím řízení vzdali obviněný i prokurátor práva stížnosti. Odůvodnění usnesení za této situace je zcela formální záležitostí, která navíc pro dotčené osoby nemá praktický význam.

K bodu 109 (§ 141 odst. 2)

Navrhovaná změna je důsledkem zrušení institutu vyhledávacího orgánu.

K bodu 110 (§ 146 odst. 1)

Ustanovení o podmínkách autoremedury se zpřesňuje tak, aby bylo zcela zřejmé, že nesmějí být dotčena práva některé z procesních stran, včetně prokurátora.

K bodu 111 (§ 146 odst. 2)

Navrhovaná změna je důsledkem zrušení institutu

vyhledávacího orgánu a vojenské justice.

K bodu 112 (Část druhá)

Nadpis části druhé se upravuje tak, aby korespondoval jejímu obsahu.

K bodu 113 (§ 157)

Stávající znění se upravuje s ohledem na to, že institut vyhledávacího orgánu se ruší a do tohoto ustanovení se přesunuje upravené znění dosavadního § 175 odst. 2, aby bylo zřejmé, že zde uvedená oprávnění prokurátora se vztahují i na činnost vyšetřovatele a policejního orgánu před zahájením trestního stíhání.

K bodu 114 (§ 158 odst.1)

Kromě změny související se zrušením institutu vyhledávacího orgánu se povinnost orgánů uvedených v odstavci 1 vyrozumívat oznamovatele o provedených opatřeních váže na podmínku, že oznamovatel o to (samozřejmě po řádném poučení) požádá. Odpadnou tak zbytečné administrativní úkony, kdy náhodný oznamovatel trestného činu je vyrozumíván, ačkoliv o to nemá zájem.

K bodům 115 až 118 (§ 158 a 159)

Navrhovaná změna je důsledkem zrušení institutu vyhledávacího orgánu. Zároveň se vyšetřovateli ukládá, aby u všech trestných činů větší závažnosti prováděl úkony k prověření oznámení osobně, a to s ohledem na předpokládanou větší právní i skutkovou složitost. V souladu se snížením administrativní náročnosti přípravného řízení a posílením významu dokazování v řízení před soudem se upravují podmínky, za nichž lze vyhotovit záznam o vysvětlení a způsob jeho použití soudem.

K bodu 119 (§ 159 odst. 4)

Vzhledem k tomu, že nepřichází v úvahu zahájení trestního stíhání proti neznámému pachateli a přerušení trestního stíhání podle dosavadního § 173 odst. 1 písm. e), je třeba řešit postup orgánu činného v trestním řízení v případech, kdy se dostupnými důkazy nepodařilo zjistit skutečnosti, odůvodňující sdělení obvinění konkrétní osobě. Odložení věci nevytváří překážku věci rozhodnuté.

K bodu 120 (§ 160)

Odstraňuje se tzv. zahájení trestního stíhání ve věci jako institut, kterým bylo možné poměrně jednoduše zbavit obviněného a obhájce většiny práv, které jim příslušejí v přípravném řízení. Vychází se z toho, že k zahájení trestního stíhání by byl příslušný výlučně vyšetřovatel, a to až tehdy, nasvědčují-li zjištěné skutečnosti, že je důvodné podezření, že trestný čin spáchala určitá osoba, které je možné sdělit obvinění. Pokud taková osoba není známa nebo je nedosažitelná, vyšetřovatel a policejní orgán mohou s procesními důsledky pro případné pozdější soudní řízení provádět pouze tzv. neodkladné a neopakovatelné úkony. Celé přípravné řízení probíhá pod vedením vyšetřovatele a policejní orgán při provádění úkonů postupuje zásadně, resp. po zahájení trestního stíhání výlučně na základě jeho pověření.

K bodu 121 (§ 161)

V zájmu rychlosti přípravného řízení se vyšetřování svěřuje orgánu, který pro jeho vedení má nejlepší předpoklady, t.j. vyšetřovateli policie. Jako výjimka se připouští, aby zvláštní zákon určil, že vyšetřovatelé budou působit i v jiných orgánech a zároveň vymezil jejich příslušnost (v současné době Bezpečnostní informační služba). Specifika podmínek při dálkových plavbách (námořní plavba nebo plavba na říčních tocích mimo hranice státu) vyžadují,

aby práva vyšetřovatele měl i kapitán lodi. Naopak v souladu s ústavním vymezením činnosti státního zastupitelství se nepředpokládá, že by vyšetřování prováděli vyšetřovatelé prokuratury.

K bodu 122 (§ 162)

Vzhledem k tomu, že vyšetřování budou provádět pouze vyšetřovatelé, nepřicházejí v úvahu spory o příslušnost mezi nimi a jinými orgány, pouze spory mezi vyšetřovateli navzájem. Postup při rozhodování o těchto sporech se upravuje obdobně, jako při rozhodování o sporech mezi soudy s tím, že v tomto případě je dána příslušnost prokurátora.

K bodu 123 (§ 163)

Postup při sdělení obvinění jako jediné formy zahájení trestního stíhání je uveden v § 160 a proto se ustanovení § 163 jako nadbytečné vypouští.

K bodům 124 a 126 (§ 163a)

Do výčtu trestných činů, u nichž je při splnění dalších podmínek trestní stíhání možné jen se souhlasem poškozeného, se zařazuje trestný čin opilství podle § 201a tr. zákona, pokud jinak vykazuje znaky některého z trestných činů v tomto ustanovení uvedených. Změna je odůvodněna poslední novelizací trestního zákona (zák.č. 557/1991 Sb.), kterou byla skutková podstata trestného činu opilství do trestního zákona zařazena. V případech, kdy je trestným činem poškozen výlučně nezletilý a o udělení souhlasu by měl rozhodovat zákonný zástupce nebo jiná osoba trestným činem bezprostředně nedotčená, se v zájmu posílení právní ochrany nezletilých stanoví, že odstavce 1 v § 163a se neužije, tedy uplatní se princip legality. V odstavci 3 je provedena změna související se zrušením vyhledávacích orgánů.

K bodu 127 (§ 164)

Navrhovaná úprava postupu vyšetřovatele vychází z koncepce, že po zahájení trestního stíhání, t.j. ve vyšetřování provádí potřebné úkony vyšetřovatel zásadně sám a pouze na základě jeho pověření mohou jednotlivé úkony provést i policejní orgány. Úkony provedené před zahájením trestního stíhání nemusí vyšetřovatel opakovat, pokud splňují podmínky trestního řádu, t.j. zejména podmínku neodkladnosti nebo neopakovatelnosti.

K bodu 128 (§ 165 odst.1)

Odstraněním dvou forem přípravného řízení odpadá důvod pro rozlišování vznesení a sdělení obvinění a jako jediná se přebírá forma sdělení obvinění.

K bodu 129 (§ 166)

Seznámení s výsledky vyšetřování se konstruuje jako právo obviněného (a obhájce), o kterém musí být náležitě poučen, nikoliv jako jeho povinnost. Odstraňuje se formální rozhodování vyšetřovatele o odmítnutí návrhů na doplnění vyšetřování a řízení o stížnosti proti takovému rozhodnutí. Tím není dotčeno právo obviněného kdykoliv žádat prokurátora o přezkum postupu vyšetřovatele podle § 167, případně návrhy na provedení dalších důkazů opakovat v řízení před soudem. Vyšetřovateli se ponechává právo samostatně rozhodnout o zastavení trestního stíhání, jeho přerušeni nebo o postoupení věci.

K bodům 130 až 137 (§ 168 až 176)

Vyhledávání jako jedna z dosavadních forem přípravného řízení se pro formální a nefunkční odlišení od vyšetřování zrušuje a práva, která měl ve vyhledávání prokurátor, se svěřují vyšetřovateli. V § 173 odst. 1 se vypouští ustanovení písm. e), neboť je pojmově vyloučeno konat trestní stíhání proti neznámé osobě.

K bodu 138 (§ 177)

V souladu s posílením významu soudního stadia v trestním řízení se zjednodušuje obsah vyhotovení obžaloby, které má povahu návrhu na zahájení řízení před soudem. Náležitosti odůvodnění obžaloby se upravují tak, aby z odůvodnění bylo především patrné, o jaké důkazy se tvrzení v obžalobě opírají a jaké důkazy prokurátor navrhuje v řízení před soudem provést.

K bodu 139 (§ 181 odst. 2)

Popis postupu soudu po podání obžaloby, který je podrobně upraven v následujících ustanoveních, se v tomto ustanovení omezuje na výčet principů a zjednodušuje se tak, aby jeho text nebyl duplicitní.

K bodu 140 (§ 182)

Právo prokurátora zastupujícího žalující stranu vzít obžalobu zpět se neomezuje jen na dobu do zahájení hlavního líčení (stávající prohlášení prokurátora, že ustupuje od obvinění, nemá žádný procesní význam), ale zůstává zachováno až do doby, než se soud po závěrečných řečech odebere k závěrečné poradě. Aby se však zabránilo případné snaze prokurátora prodlužovat tímto způsobem trestní stíhání tehdy, když obviněný se domáhá pokračování v soudním řízení s cílem dosáhnout vynesení zprošťujícího rozsudku, podmiňuje se po zahájení hlavního líčení právo prokurátora vzít obžalobu zpět souhlasem obžalovaného.

K bodu 141 (§ 184)

Stávající úprava signalizační povinnosti soudu je odvozena od direktivního systému řízení ekonomiky a v podmínkách různých forem podnikání postrádá odůvodnění.

K bodům 142 až 144 (§ 186 až 188)

Vzhledem k tomu, že se připouští, aby soud v rámci předběžného projednání obžaloby učinil též rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání nebo schválil narovnání, doplňují se důvody, pro které může být předběžné projednání obžaloby nařízeno a způsoby, jakými lze rozhodnout. Zároveň se připouští, aby předseda senátu posoudil, zda povaha věci a zamýšleného postupu vyžaduje formu veřejného nebo neveřejného zasedání. V souladu s významem, který zákon přikládá soudnímu řízení, se důvody vrácení věci prokurátorovi k došetření zužují na odstranění závažných vad přípravného řízení a nedostatečné objasnění základních skutečností pro rozhodnutí o vině.

K bodům 145 a 146 (§ 190 a 191)

Důvody, pro které lze prokurátorovi vrátit věc k došetření, jsou uvedeny v § 188 odst. 1 a není třeba je rozvádět, navíc demonstrativním způsobem v dalších ustanoveních. Povinnost provést došetření v určité lhůtě uvedená dosud v § 191 odst. 3 nemá žádný procesní význam a navíc je zcela paušální. Proto se navrhuje vypuštění uvedeného ustanovení.

K bodu 147 (§ 196 odst. 1)

Odstraňuje se dosavadní nedůvodná diferenciací mezi poškozenými z hlediska jejich právního postavení.

K bodu 148 (§ 197 odst. 1)

Za vedení soudního řízení je odpovědný předseda senátu, (nikoliv soudu), který také může posoudit potřebu náhradního soudce nebo přísedícího. Proto se povinnost jejich zajištění (třeba i prostřednictvím předsedy soudu) ukládá předsedovi senátu.

K bodům 149 a 150 (§ 200 a 201)

Důvody, pro které lze v hlavním líčení vyloučit veřejnost se navrhuje vztáhnout k možnosti ohrožení jakéhokoliv druhu tajemství (např. i obchodního, bankovního atd.) a dále v případech, kdy to je odůvodněno bezpečností nebo jiným důležitým zájmem svědků (např. tehdy, když před hlavním líčením byl na svědka činěn nátlak, aby se k soudu nedostavil, nebo svědek má vypovídat o skutečnostech zcela intimní povahy, avšak nejsou splněny podmínky vyloučení veřejnosti z důvodů mravnosti).

K bodům 151 až 153 (§ 202)

Vzhledem k tomu, že se v § 36 odst. 2 připouští, aby i v některých případech nutné obhajoby obviněný obhájce odmítl, je třeba odpovídajícím způsobem upravit podmínky, za nichž lze konat hlavní líčení v nepřítomnosti obhájce. V praxi se vyskytují případy, kdy obžalovaný výslovně prohlašuje, že si nepřeje být přítomen hlavnímu líčení a pokud je ve smyslu odstavce 3 jeho přítomnost nutná, musí se hlavního líčení proti své vůli účastnit (ačkoliv jinak se účast chápe jako jeho právo). Na tyto případy reaguje navrhané doplnění § 202 tak, že se respektuje výslovné prohlášení obžalovaného. Úprava provedená v odstavci 2 pak reaguje na změny při sdělení obvinění a seznámení s výsledky vyšetřování.

K bodu 154 (§ 207)

Podmínky, které musí být splněny, aby předchozí výpověď obviněného mohla být v hlavním líčení přečtena, se rozšiřují o formální náležitost spočívající v dodržení procesních předpisů při výsledku. Tím se zabráňuje tomu, aby byl čten protokol o výpovědi, učiněné bez náležitého poučení nebo navíc v době, kdy ještě nebylo zahájeno trestní stíhání.

K bodu 155 (§ 209)

Úprava zvláštního postupu při výslechu svědka v případech, kdy hrozí nebezpečí, že svědek v přítomnosti obžalovaného nevypoví pravdu, se rozšiřují o další důvody k takovému postupu.

K bodu 156 (§ 211)

Kriterium menšího významu svědecké výpovědi jako podmínky pro přečtení protokolu o výpovědi svědka namísto jeho osobního výslechu v hlavním líčení je hlediskem, umožňujícím značně subjektivní výklad. Proto se hlavní důraz klade jednak na souhlasné stanovisko stran řízení, jednak na to, že výpověď protokolárně zachycená byla učiněna způsobem, který stanoví trestní řád.

K bodům 157 a 158 (§ 212 a 213)

Stávající trestní řád zbytečně rozlišuje mezi zprávami státních orgánů a ostatními listinnými důkazy a bezdůvodně stanoví odlišný postup při provádění důkazu. Proto se postup při provádění důkazu těmito listinami sjednocuje.

K bodu 159 (§ 215 odst. 3)

Stávající zásada, že soud veškeré dokazování provádí sám a aktivita stran při dokazování se omezuje jen na kladení otázek svědkům poté, co žádných dotazů již nemá soud, se prolamuje v tom směru, že se umožňuje, aby na žádost prokurátora nebo obviněného (resp. obhájce) celý výslech provedla některá ze stran řízení. Stanoví se základní hledisko, že soud by takový postup měl připustit zejména tehdy, když se jedná o svědka, jehož výslech navrhla dožadující strana.

K bodu 160 (§ 219 odst. 2)

Mezi podmínky, za nichž je třeba po odročení provést hlavní líčení znovu, se výslovně nezařazuje uplynutí delší

doby od odročení, neboť rozhodující vždy bude stanovisko členů senátu, zda považují za nutné důkazy již jednou před nimi provedené opakovat.

K bodu 161 (§ 220 odst. 3)

Dosavadní povinnost soudu zopakovat všechny důkazy, které byly provedeny v přípravném řízení, vychází z koncepce, jež na význam přípravného řízení kladla mimořádný důraz a úměrně tomu snižovala roli řízení před soudem. Tato vázanost soudu se ruší, neboť soud má především zákonnou povinnost objasnit všechny okolnosti významné pro rozhodnutí a ne slepě kopírovat cestu, kterou se při vyhledávání ubíral vyšetřovatel.

K bodu 162 (§ 227)

V případě, že je vedeno trestní stíhání pro některý z trestných činů uvedených v § 163a a zjistí se, že mezi poškozeným a obviněným je naznačený příbuzenský vztah, nebo poškozený původně udělil souhlas, avšak později jej vzal zpět, se trestní stíhání zastavuje. Za této situace obviněný, pokud se cítí být nevinný, nemá zákonnou možnost dosáhnout pokračování v trestním stíhání a vyhlášení zprošťujícího rozsudku. Tento nedostatek se napravuje postupem, jaký v současné době platí u zastavení trestního stíhání z důvodu abolicie.

K bodům 163 až 165 (§ 241 až 243)

Účast prokurátora v neveřejném zasedání za situace, kdy účast obviněného nebo obhájce je vyloučena, odporuje principu rovnosti stran v soudním řízení i úloze, kterou má podle ústavy prokurátor, resp. státní zástupce plnit. Proto se přítomnost osob při neveřejném zasedání omezuje na členy senátu a zapisovatele.

K bodům 166 až 169 (§ 249, 252 až 254)

Tzv. revizní princip v odvolacím řízení, podle něhož bez ohledu na obsah odvolání je odvolací soud povinen vždy přezkoumat celé napadené rozhodnutí a řízení mu předcházející, se v objevuje v cizích právních úpravách zcela ojediněle. Nelze ani s úspěchem obhájit tvrzení, že revizní princip je ve prospěch obviněného, neboť jeho aplikace často vede v rozporu s vůlí obviněného jako odvolatele k značnému prodloužení trestního řízení a výsledku, který znamená zhoršení jeho postavení. Z tohoto důvodu se revizní princip odbourává a vychází se z koncepce, že v odvolacím řízení je třeba respektovat vůli odvolatele a zabývat se především jeho námitkami. To samozřejmě předpokládá, že odvolatel se neomezí na blanketní odvolání, ale alespoň uvede, proti kterým výrokům jeho odvolání směřuje. V tomto směru se stanoví povinnost soudu poskytnout potřebnou součinnost, včetně řádného a úplného poučení o postupu při uplatnění opravného prostředku. Jestliže by přes uvedené poučení a pomoc odvolatel své odvolání alespoň ve shora naznačeném rozsahu nespecifikoval, nelze je věcně projednávat a nečinnost odvolatele je důvodem k zamítnutí odvolání. Příslušnost v odvolacím řízení se upravuje s přihlédnutím ke zrušení vojenských soudů.

K bodu 170 a 171 (§ 257 a 258 odst. 1)

Důvody, pro které odvolací soud na základě odvolání napadený rozsudek, zruší se jednak zpřesňují, jednak se odstraňují důvody uváděné duplicitně, které pak vyvolávaly výkladové potíže, a současně se do nich promítá zrušení revizního principu.

K bodům 172 a 173 (§ 259 odst. 3,4 a § 260)

Zákaz reformace in peius v případě, kdy soud rozhoduje jen o odvolání podaném ve prospěch obžalovaného, se neomezuje jen na výrok o trestu, ale na jakoukoliv změnu rozsudku, kterou by se zhoršovalo postavení obžalovaného. Tento zákaz se

logicky uplatní nejen tehdy, když odvolací soud sám učiní konečné rozhodnutí ve věci, ale i když po zrušení napadeného rozhodnutí vrátí věc prokurátorovi k došetření.

K bodu 174 (§ 263 odst. 2)

Z důvodů již shora uvedených se z účasti na neveřejném zasedání vylučuje prokurátor.

K bodu 175 (§ 264 odst. 2)

Rozšíření zákazu reformace in peius vyjádřené v § 259 odst. 3 a § 260 se promítá i do § 264 odst. 2, který upravuje postup soudu prvního stupně v případě, kdy jeho rozhodnutí bylo odvolacím soudem zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

K bodům 176 a 177 (§ 266 odst. 1 a 266a odst. 1)

Změny v uvedených ustanoveních jsou důsledkem zrušení vyhledávacích orgánů a vojenského soudnictví.

K bodu 178 (§ 268 odst. 2)

V případech, kdy rozhodnutí nejvyššího soudu o stížnosti pro porušení zákona se nedotkne právní moci původního rozhodnutí, není nutné, aby nejvyšší soud rozhodoval rozsudkem ve veřejném zasedání. Proto se připouští forma neveřejného zasedání, v němž soud rozhodne usnesením.

K bodu 179 (§ 273)

Změna uvedeného ustanovení je promítnutím rozšířené zásady zákazu reformace in peius i do řízení o stížnosti pro porušení zákona.

K bodu 180 (§ 274)

Navržená změna je logickým promítnutím úpravy obsažené v § 268 odst. 2.

K bodům 181 až 185 (§ 277 až 278, § 281 a 288)

Změny v těchto ustanoveních jsou promítnutím jednotné formy přípravného řízení a s tím spojeným zrušením vyhledávání a vyhledávacích orgánů.

K bodu 186 (§ 291)

Ustanovení se vypouští jako nadbytečné, neboť podrobná úprava nutné obhajoby, včetně výjimek, je obsažena v § 36 a 36a.

K bodu 187 (§ 301)

Z uvedeného ustanovení se vypouští výjimka, jež se vztahovala na vojenské soudnictví, neboť jeho zrušením postrádá významu.

K bodu 188 (§ 303)

Koná-li se řízení proti uprchlému již od zahájení trestního stíhání, je pojmově vyloučeno, aby ke sdělení obvinění došlo způsobem uvedeným v § 160 odst. 1. Proto se pro tento zvláštní druh řízení stanoví specifický způsob zahájení trestního stíhání, přičemž se respektuje zásada, že všechny písemnosti určené obviněnému se doručují jeho obhájci.

K bodu 189 (§ 307 až 312)

Do trestního řádu se promítají instituty podmíněného zastavení trestního stíhání a narovnání způsobem, jaký zná většina evropských právních řádů při respektování doporučení výboru ministrů Rady Evropy k těmto institutům. Podmíněné zastavení trestního stíhání přichází v úvahu v případech, kdy

vzhledem k okolnostem případu i osobě obviněného je zřejmé, že v případě vyhlášení odsuzujícího rozsudku by byl uložen podmíněný trest odnětí svobody a s největší pravděpodobností by se obviněný ve zkušební době osvědčil. Je proto do značné míry zbytečné provádět celé trestní řízení, když jeho účelu lze dosáhnout podstatně jednodušším způsobem. Aplikace institutu narovnání přichází v úvahu zejména v případech, kdy věc má povahu sporu mezi obviněným a poškozeným a stát nemá zvláštní zájem na postihu takového jednání. S přihlédnutím k těmto hlediskům se prováděl i výběr trestných činů, ohledně kterých je narovnání přípustné. Finanční částka, kterou v rámci narovnání má obviněný poškozenému uhradit, není prostým nahrazením škody způsobené trestným činem. Má se jednat o takovou částku, která vyrovná i jinou způsobenou újmu a má v tomto směru povahu satisfakce.

K bodu 190 (§ 314a odst. 1)

Příslušnost samosoudce se rozšiřuje na řízení o všech méně závažných trestných činech, které jsou zpravidla skutkově i právně jednoduché. Z tohoto důvodu i samotní přísedící považují svoji účast při jednání za formální, jak dokazuje i jejich rapidně upadající zájem.

K bodu 191 (§ 314c odst. 1)

Jedná se o změnu, vyvolanou zrušením institutu vyhledávání.

K bodu 192 (§ 314d odst. 2)

Možnost soudu vyhotovit zjednodušený rozsudek neobsahující odůvodnění se podmiňuje buď tím, že obžalovaný a prokurátor se vzdají práva odvolání ihned po jeho vyhlášení, nebo tak učiní dodatečně ve lhůtě, kterou samosoudce stanoví. Pro stanovení výjimek z hlediska druhu uloženého trestu nejsou logické důvody.

K bodu 193 (§ 314e až § 314g)

V souladu s právními úpravami většiny evropských států i doporučeními Rady Evropy se navrhuje zavedení institutu trestního příkazu, který by za zákonem stanovených podmínek vydával samosoudce. Výjimky, pro které tak nelze učinit, jsou odůvodněny zpravidla sníženou schopností obviněného náležitě se hájit. Skutečnost, že došlo k vydání trestního příkazu, neznamená, že obviněnému je odpíráno právo na projednání věci před soudem. Tohoto práva může vždy dosáhnout tím, že podá odpor. Vydání trestního příkazu není podmíněno souhlasem prokurátora a proto se na další řízení v případě podání odporu nevztahuje princip zákazu reformace in peius.

K bodům 194 až 198 (§ 320, 321, 324 a 331 odst. 1,2)

Vzhledem k tomu, že v souběžně připravované novele trestního zákona se předpokládá zrušení nápravně výchovných skupin, v nichž se dosud trest odnětí svobody vykonává, postrádají dalšího opodstatnění ta ustanovení, která upravují rozhodování soudu o společném výkonu postupně uložených trestů a o změně způsobu výkonu trestu. V souladu s terminologií používanou v zákoně ČNR č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, se dosavadní nápravně výchovné ústavy označují jako ústavy pro výkon trestu odnětí svobody.

K bodům 199 až 201 (§ 331 odst. 3 a § 333)

V případě, kdy ředitel ústavu pro výkon trestu odnětí svobody navrhne podmíněné propuštění odsouzeného, nebo se k takovému návrhu připojí a s podmíněným propuštěním souhlasí i prokurátor, je rozhodování ve veřejném zasedání formální a jeho důsledkem jsou jen zvýšené výdaje na eskorty odsouzených k soudu a prodloužení průměrné doby, v níž soudy o návrzích rozhodují. Proto se navrhuje, aby za těchto podmínek rozhodnutí o podmíněném propuštění mohl učinit předseda senátu. Proti jeho rozhodnutí by zůstalo zachováno

právo stížnosti, kterou by však bylo možné podat pouze proti výroku o stanovení délky zkušební doby. Povaha tohoto výroku nevyžaduje, aby případná stížnost měla odkladný účinek.

K bodu 202 (§ 334 odst. 3)

Důvody navrhované změny jsou stejné jako u bodů 192, 194 a 195.

K bodu 203 (§ 358)

Ústavně zakotvená úloha státního zastupitelství vylučuje, aby prokurátor vykonával dozor nad místy, kde se vykonává ochranné léčení nebo ochranná výchova, a proto se jeho právo dosud zakotvené v § 358 zrušuje.

K bodu 204 (§ 360)

Komplexní úpravu výkonu vazby obsahuje návrh zákona, který byl v květnu 1993 předložen k projednání vládě a který by v případě schválení měl vstoupit v účinnost dříve, než tato novelizace. Za této situace je beztak stručná úprava v trestním řádu duplicitní a proto se nahrazuje odkazem na zvláštní zákon.

K bodům 205 a 206 (§ 361 a 364)

Změny v uvedených ustanoveních jsou vyvolány zrušením vyhledávacích orgánů a vojenského soudnictví. Vzhledem k jednoduchosti podmínek pro zahlázení odsouzení není nutné, aby o něm rozhodoval senát. Proto se rozhodování o zahlázení odsouzení ve všech věcech svěřuje předsedovi senátu.

K bodům 207 a 208 (§ 380)

Proti rozhodnutí krajského soudu o přípustnosti vydání obviněného k trestnímu stíhání nebo odsouzeného k výkonu trestu do ciziny není podle dosavadních ustanovení opravný

prostředek, ačkoliv se jedná o mimořádně závažné rozhodnutí. Proto se tento nedostatek odstraňuje a právo stížnosti se přiznává jak osobě, o jejíž vydání se jedná, tak i prokurátorovi.

K článku II (Přechodná ustanovení)

Vzhledem ke změnám v přípravném řízení, odvolacím řízení a řízení o mimořádných opravných prostředcích je třeba v nezbytném rozsahu do novely zařadit i přechodná ustanovení, aby byla zajištěna nezbytná návaznost právních úprav. Předpokládá se dále, že otázky způsobu přechodu agendy stávajících vojenských soudů na obecné soudy budou upraveny ve zvláštním zákoně.

K článku III

Vzhledem k obsáhlosti novelizace je v zájmu přehlednosti zákona vhodné, aby bylo ve Sbírce zákonů vyhlášeno jeho úplné znění.

K článku IV

Datum navrhované účinnosti vychází z ústavou stanoveného data zániku vojenských soudů. Tento termín koresponduje zatím předpokládané době, kdy by návrh mohl být Parlamentem projednán se započítáním nezbytné legisvakance. Pokud by tento předpoklad byl nesprávný, je třeba stanovit tzv. dělenou účinnost a u ustanovení týkajících se vojenské justice zachovat datum 1.1.1994.

N á v r h   k o m u n i k é

Vláda České republiky projednala návrh zákona, kterým se mění a doplňuje zákon o trestním řízení soudním (trestní řád). Cílem tohoto návrhu je zbavit trestní řízení zbytečného formalismu, dosáhnout jeho zjednodušení a tím i zrychlení, a vytvořit účinnější organizaci orgánů konajících vyšetřování. Návrh zákona rovněž obsahuje některé nové instituty, které by měly umožnit rychlé projednání zejména méně závažné kriminality a tím přispět k tomu, aby soudy věnovaly náležitou pozornost složitým a závažným trestním věcem.